

POLONIA-ITALIA

87

VIII

ORGANIZACJA HANDLOWA POLSKO-ITALIA
ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACO-ITALIANA

WARSAWA
VARSAVIA

N 1-2
ROK VIII
ANNO

WŁOSKA SPOŁKA AKCYJNA
POWSZECHNA ASEKURACJA W TRYJEŚCIE

Assicurazioni Generali Trieste

Rok założenia 1831.

Fundusze gwarancyjne z końcem 1930 r. lirów 1.417.529.558 17. 30 Towarzystw
spółkownionych i oddziały własne we wszystkich częściach świata.

DYREKCJA NA POLSKĘ W WARSZAWIE, UL. JASNA 19.

CENTRALA TELEFONICZNA: 546-28.

WAŻNIEJSZE PLACÓWKI:

Częstochowa — Kilińskiego Nr. 23 tel. 2-21
Kafowice — Młyńska Nr. 22 tel. 25-86
Kraków — Św. Krzyża Nr. 5 tel. 45-19
Lublin — Trzeciego Maja Nr. 22 tel. 14-58
Łódź — Kopernika Nr. 3 tel. 21-43 i 24-19
Łódź — Narutowicza Nr. 6 tel. 110-53 i 181-10

Poznań — Marcinkowskiego Nr. 3b tel. 18-03
Równe — Słowackiego Nr. 12a tel. 1-09
Tczew — Kopernika Nr. 9 tel. 280
Wilno — Mickiewicza Nr. 23 tel. 840
Białystok — Lipowa Nr. 6 tel. 14-19
Brześć n/B — Kościuszki Nr. 48 tel. 81

Gdynia — Portowa Nr. 10 tel. 12-31

oraz reprezentacje i agentury we wszystkich miastach Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyjmuje ubezpieczenia od ognia i kradzieży, na życie, od nieszczęśliwych wypadków,
od odpowiedzialności cywilnej, transportów i walorów.

Zjednoczone T-wa Okrętowe

ITALIA · COSULICH · LLOYD TRIESTINO

STAŁA KOMUNIKACJA:

DO PÓŁNOCNEJ AMERYKI okrętami. „Rex“, „Conte di Savoia“,
„Roma“, „Vulcania“, „Saturnia“.

DO POŁUDNIOWEJ AMERYKI okrętami. „Giulio Cesare“, „Conte
Grande“, „Conte Biancamano“, „Neptunia“, „Oceania“.

POSPIESZNA KOMUNIKACJA PASAŻERSKA

oraz przewóz towarów

DO EGIPTU, PALESTYNY, PORTÓW CZARNEGO MORZA, ORAZ DO INDJI,

Wycieczki turystyczne po Morzu Śródziemnem. CHIN, JAPONJI.

Przedstawicielstwo na Polskę: Warszawa, Świętozyska 25 - tel.: 605-10 i 655-07.

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ
POLSKO-ITALSKIEJ

ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO
POLACCO-ITALIANA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

REDAZIONE ED AMMINISTRAZIONE:
VARSAVIA, VIA MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

T r e ś ć:

DR. LEON PĄCZEWSKI: Korporacjonizm . . .	3
Rokowania handlowe Polski oraz umowy i trak- taty handlowe zawarte	7
XV Międzynarodowe Targi w Mediolanie . . .	9
ZBIGNIEW PUGET: Kolonie Italskie i możli- wości eksportu polskiego	10
KRONIKA POLSKA: Stan gospodarezy Polski . .	12
Rolnictwo	13
Przemysł i handel	13
Ustawodawstwo celne	16
Traktaty i konwencje handlowe	21
Komunikacje	24
Wystawy i Targi	24
Kredyt i finanse	25
KRONIKA ITALSKA: Rolnictwo	26
Przemysł i handel	26
Kronika celna	28
Traktaty i konwencje handlowe	29
Kredyt i finanse	30
Ustawodawstwo korpóra- cyjne	31
Targi, Wystawy i Kon- gresy	32
Turystyka	33
Komunikacje	34
Różne	34
Wspomnienie pośmiertne o Władysławie Moty- łłńskiej	34
KRONIKA KULTURALNA	35
Zapotrzebowania, oferty i przedstawicielstwa .	38
Północne Stocznie Adriatyckie	39

Sommario:

Dott. LEONE PĄCZEWSKI: Corporazioni . . .	3
Le trattative commerciali della Polonia e i trat- tati e convenzioni stipulati	7
XV Fiera Campionaria Internazionale di Milano .	9
ZBIGNIEW PUGET: Colonie Italiane e possibi- lità dell'esportazione polacca	10
NOTIZIARIO POLACCO: Lo stato economico della Polonia	12
Agricoltura	13
Industria e commercio	13
Legislazione doganale	16
Trattati e convenzioni	21
Comunicazioni	24
Fiere ed Esposizioni	24
Credito e finanze	25
NOTIZIARIO ITALIANO: Agricoltura	26
Industria e commercio	26
Legislazione doganale	28
Trattati e convenzioni commerciali	29
Credito e finanze	30
Legislazione corpora- tiva	31
Fiere, Esposizioni e Congressi	32
Turismo	33
Comunicazioni	34
Varie	34
Necrologo	34
RASSEGNA CULTURALE	35
Domande ed offerte merci e rappresentanze . .	38
Contieri Riuniti dell'Adriatico	39

1508
W

XV MIĘDZYNARODOWE TARGI MEDJOLAŃSKIE 12-27 kwietnia

**Targi Medjolańskie stanowią największy rynek italski
Umożliwiają nawiązanie bezpośredniego kontaktu
wytwórcy z nabywcą**

**BLIŻSZYCH INFORMACYJ UDZIELA PRZEDSTAWICIELSTWO GENERALNE MIĘ-
DZYNARODOWYCH TARGÓW MEDJOLAŃSKICH NA POLSKĘ, MAJĄCE SIEDZIBĘ
W WARSZAWIE — AL. RÓŻ 6 W BIURZE TOW. S. A. PURICELLI (TEL. 9.10-90)**

KORPORACJONIZM

(CORPORAZIONI).

I.

W dn. 18 stycznia r. b. Izba Posłów w Rzymie odbyła uroczyste posiedzenie, na którym przez akklamację przyjęto projekt ustawy o korporacjach, po zatwierdzeniu go w dn. 9 grudnia r. ub. przez Wielką Radę Faszystowską. W Izbie Posłów wygłoszono tylko dwa krótkie zresztą przemówienia (posłowie Razza i Rocco), w których naświetlono znaczenie nowej ustawy, dyskusji żadnej nie podejmowano. Zagadnienie korporacji było przedmiotem tak wielu rozważań, wymiany zdań, dociekań i wyczerpujących studiów naukowych, że zastanawianie się nad nim, na posiedzeniu w parlamencie, na którym miał zostać dokonany formalny akt przyjęcia, uznano za zbędne. Przez uchwalenie projektu ustawy o korporacjach zadokumentowano konieczność zakończenia drugiej fazy prac nad budową nowego ustroju korporacyjnego Państwa Faszystowskiego, pod który pierwsze fundamenty położono w r. 1926, ogłaszając ustawę z dn. 3.IV.1926 r. o unormowaniu prawnem zbiorowych stosunków pracy oraz rozporządzeniem wykonawczym (regulamin) do tej ustawy z dnia 1.VIII.1928 roku.

Trzecią i ostatnią fazą w tym procesie przebudowy Italii, jak zapowiedział w przemówieniu swem, wygłoszonym w Senacie 13 stycznia r. b., Benito Mussolini, będzie reforma konstytucji, a wraz z dokonaniem tej reformy zdecydują się losy Izby Posłów.

II.

W przeciwieństwie do ustroju demoliberalnego, w którym tendencje zawodowo-organizacyjne odgrywały rolę drugorzędną, w ustroju korporacyjnym funkcje zawodowo-ekonomiczne stają się jednym z fundamentów ustroju państwowego. W państwie korporacyjnym zorganizowane są na podstawie zawodowej zarówno kapitał, jak i praca, zarówno praca duchowa jak i praca fizyczna. W państwie tem całe społeczeństwo zorganizowane jest w sposób hierarchiczny, podobnie jak w sposób hierarchiczny zorganizowana jest partia faszystowska. Ten podwójny system organizacji państwa na podstawie hierarchicznej wyparł dawny system organizacji samorządu terytorialnego. Obiedwie te hierarchie partii i związków zawodowych (a więc syndykaty, unie, federacje i konfederacje) ściśle współdziałają i pozostają w naj-

bliższym kontakcie z władzami administracji państwowej i organami ustawodawczymi Państwa, z których najważniejszymi są: Izba Posłów, Senat, Wielka Rada Faszystowska, Narodowa Rada Korporacji, Sześć Rządu. Tak więc np. skład Izby Posłów tworzy się na podstawie list kandydatów, układanych przez poszczególne związki zawodowe. Lista kandydatów musi być znów zatwierdzona przez Wielką Radę Faszystowską. Ponieważ jednakże prezesem Wielkiej Rady Faszystowskiej jest Sześć Rządu, będący jednocześnie Prezesem Ministrów a nadto wobec tego, że zasiadają w niej najwyżsi dostojnicy państwowi, przewodniczący Izby i Senatowi oraz prezisi naczelnych organizacji zawodowych, dokonywa się bez pośrednie wzajemne oddziaływanie na siebie czynników rządowych, organów ustawodawczych i organizacyjnych zawodowych.

Różnica między strukturą państwową demoliberalną a faszystowską polega na tem, iż system hierarchiczny państwa faszystowskiego opiera się nie na zasadzie przedstawicielstwa większościowego (parlamenty, rządy większościowe i t. p.), lecz na zasadzie podziału funkcjonalnego (organizacje zawodowe, partyjne i t. p.). Różnica ta występuje również i w tej postaci, że państwowa hierarchia faszystwu w wykonaniu swej woli nie jest czynna od dołu do góry (Naród—Parlament—Rząd), lecz od góry do dołu (t. zw. dyktatura). Bowiem w państwie faszystowskim najwyższa i całkowita władza ześrodkowana jest w rękach Capo del Governo, w rękach Duce.

III.

W przeciwieństwie do państwa kapitalistycznego, państwa demoliberalnego w państwie faszystowskim nie ma zawodu, nie ma grupy społecznej, która nie byłaby ujęta w karby organizacji i podporządkowana tym, czy innym czynnikom, wchodzącym w skład hierarchii władz organizacyjnych państwa. Społeczeństwo zostało zorganizowane w ten sposób, iż na szczeblu najniższym syndykatom pracodawców poszczególnych kategorii, odpowiadają syndykaty pracowników tychże kategorii, a na wyższych szczeblach to samo ma miejsce z uniami, federacjami i konfederacjami (struktura pionowa).

W tej hierarchii społecznej najwyższymi organami są korporacje, tworząc strukturę poziomą. Zastąpienie ich oraz rola przede wszystkim zostały zde-

njowane w art. 42-47 rozp. wykon. z 1.VII.1926, Nr. 1130 do ustawy z 3.IV.1926, Nr. 565 o prawem unormowania zbiorowych stosunków pracy, w której (art. 3) przewidziana jest możliwość łączenia się związków pracodawców i pracowników przy pomocy centralnych organów łączności w jedną wspólną wyższą organizację. Zadanie tych organów łączności polega na łączeniu narodowych organizacji syndykalistycznych różnorodnych czynników produkcji, pracodawców, pracowników umysłowych i fizycznych, zatrudnionych w pewnej określonej gałęzi wytwórczości lub w jednej, wzgl. kilku określonych rodzajach przedsiębiorstw.

Połączone w ten sposób organizacje tworzą korporacje.

Nie chciano odrazu powoływać do życia korporacji, gdyż wprzód należało poczekać całkowitego skonsolidowania się organizacji syndykalistycznych (struktura pionowa). Lecz z chwilą, gdy organizacje syndykalistyczne osiągnęły pełnię swego rozwoju i wskazywały, że całkowicie odpowiadają zadaniom, do spełniania których zostały powołane i zaskarbiły sobie pełne zaufanie u społeczeństwa, uznano, że nadeszła odpowiednia chwila przejścia z fazy syndykalistycznej do fazy korporacyjnej.

IV.

Zagadnienie korporacji, jak już zaznaczyliśmy, było przedmiotem rozważań od dłuższego już czasu. W łonie Centralnego Komitetu Korporacyjnego po raz pierwszy zastanawiano się nad niem w maju 1933 roku. Następnie obrady nad tem zagadnieniem toczyły się w komisjach i wreszcie na Walnem Zgromadzeniu Narodowej Rady Korporacyjnej. Dyskusja dotyczyła głównie trzech zasadniczych kwestyj: 1) w jaki sposób należy ukonstytuować korporację, 2) w jakiej liczbie, 3) jakie winny być nadane im atrybuty. Ostatecznie w dn. 13 listopada 1933 roku Mussolini przedłożył Narodowej Izbie Korporacyjnej zalecenia treści następującej:

Narodowa Rada Korporacji:
określi korporacje jako organ, który pod egidą Państwa, mając na względzie rozwój bogactwa, politycznej i dobrobytu narodu włoskiego, zrealizuje zasady całkowitej, organicznej i jednolitej karności na polu produkcyjnym;

oświadcza, iż liczba korporacji, które mają być powołane do życia dla wielkich gałęzi produkcji w zasadzie powinna odpowiadać realniemu potrzebom gospodarstwa narodowego;

ustala, iż prezydium korporacji (sztab generalny) winno być złożone z przedstawicieli administracji państwowej, partii, kapitału, pracy i techniki;

stwierdza, iż główne zadania korporacji obejmują: rozjemstwo w sporach, wypowiadanie opinii w sposób wiążący w sprawach najważniejszych i ogłaszanie przepisów za pośrednictwem Narodowej Rady Korporacyjnej, normujących życie gospodarcze Narodu;

przekazuje Wielkiej Radzie Faszystowskiej do wykonania uchwały, zmierzające do dalszego rozwoju

ju poczyniła o charakterze politycznym i konstytucyjnym, jakie zostały podjęte w związku, z powstaniem i działalnością praktyczną korporacji.

V.

Wyluszczone w wyżej przytoczonych zaleceniach zasady zostały recypowane w projekcie ustawy o korporacjach, opracowanym i zatwierdzonym przez Wielką Radę Faszystowską na posiedzeniu w dniu 9 grudnia 1933 roku. Projekt ten po uchwaleniu go przez ciała ustawodawcze został ogłoszony jako ustawa z dn. 5.II.1934, Nr. 163 w „Gazzetta Ufficiale” z 20.II.1934, Nr. 42. Obowiązuje od dn. 10 marca r.b.

Ustawa ta składa się z 15 artykułów i zawiera przepisy o powstaniu korporacji, przewodnictwie, składzie, organizacji oraz o czynnościach organów korporacyjnych i za podstawę do ustalenia norm, regulujących działalność korporacji, przyjmuje postanowienia, zawarte w Kartie Pracy, w ustawie z dnia 3.IV.1926 r. oraz dekrety królewskim z 1.VII.1926 r. i wykreślające linie wytyczne działalności tych instytucji, lecz nie precyzujące jej zakresu.

„Karta Pracy” (La carta del Lavoro) z dn. 3 kwietnia 1927 r. w deklaracji VI określa korporacje w sposób następujący:

„Korporacje tworzą jednostkę organizacyjną (l'organizzazione unitaria) sił produkcyjnych i całkowicie reprezentują ich interesy.

Na skutek tego całkowitego przedstawicielstwa, skoro interesy produkcji są interesami narodowymi, prawo uznaje korporacje za organy państwa. Wobec tego, że korporacje reprezentują w całości interesy (interessi unitari) produkcji, przysługuje im prawo wydawania norm obowiązujących, dotyczących stosunków prawnych pracy oraz koordynowania produkcji w każdym wypadku, jaki będzie miał miejsce oraz udzielanie odpowiednich zleceń należących do nich związków zawodowym”.

Art. 43 dekretu królewskiego z dn. 1.VII.1926 roku określa korporacje również jako organy administracji państwowej, pozbawione jednakże osobowości prawnej. Wszelkie wydatki, związane z ich działalnością, ponosi państwo.

Zgodnie z ustawą o korporacjach (art. 1) tworzą się one na podstawie dekretu Szefa Rządu, wydanego na wniosek Ministra Korporacji po wysłuchaniu opinii Centralnego Komitetu Korporacyjnego. Przewodniczącym Korporacji (art. 2 ustawy) jest Minister lub Podsekretarz stanu, wzgl. sekretarz Narodowej Partii Faszystowskiej. Każda korporacja posiada Radę, złożoną z delegatów związków pracodawców i pracowników ośnośnej kategorii. Dopuszczalne jest zwolywanie kilku korporacji różnych kategorii dla omówienia kwestyj, dotyczących różnych dziedzin życia gospodarczego (art. 5).

Dekretem Szefa Rządu, na wniosek Ministra Korporacji i po wysłuchaniu opinii Centralnego Komitetu Korporacyjnego mogą być powołane do życia Komisje Korporacyjne celem normowania poszczególnych dziedzin życia gospodarczego.

VI.

Jakie są zadania Korporacji?

Częściowo jest o nich mowa w ustawie z dnia 3.IV.1926 r. i w art. 44 i 45 dekretu król. z dnia 1.VII.1926 r. Zadania Korporacji, określone w tym dekrete, są b. ograniczone i nie wykraczają poza zakres stosunków pracy. Ustawa z dn. 20 marca 1930 r. o Narodowej Radzie Korporacyjnej nie nowego do wyżej wymienionych postanowień o Korporacjach nie wniosła.

Tak szczupły odcinek działalności przyszłych organów korporacyjnych uznano za niewystarczający. Chodziło o to, aby umożliwić im oddziaływanie na życie gospodarcze kraju w jaknajszerszym zakresie, wywieranie decydującego wpływu na wszelkie jego przejawy oraz na kształtowanie się zasadniczych linii jego rozwoju.

Ustawa o korporacjach, definiując ich zadania, recypuje przedewszystkiem odnośne normy, które zawarte są w wyżej wymienionej ustawie i dekrety królów. Przedewszystkiem zadaniem ich ma być ustalenie norm, regulujących zbiorowe stosunki gospodarcze oraz w sposób jednolity rozwój produkcji. W przepisie tym w sposób najbardziej jaskrawy przejawia się różnica między systemem gospodarstwa liberalnego i korporacyjnego. W gospodarstwie bowiem liberalnym zasadą naczelną jest swobodna gra sił, tutaj — zasada interwencji i karności.

Według ustawy z dn. 20.III.1930 r. Nr. 206 o Narodowej Radzie Korporacyjnej (art. 12), jej działalność normatywna uzależniona jest od dwóch warunków: 1) musi ona być wykonywana w porozumieniu z zainteresowanymi związkami 2) w każdym poszczególnym wypadku musi być uzyskana zgoda Szefa Rządu. O ile zatem zainteresowane związki są przeciwnie wydaniu tych, czy innych przepisów, nie mogą one ujrzeć światła dziennego. Działalność zatem Narodowej Rady Korporacyjnej jest całkowicie pozabawiona uprawnień samodzielnych.

Zgodnie z art. 9 ustawy o Korporacjach umowy, regulujące stosunki pracy, zawarte przez poszczególne związki, przed ich zatwierdzeniem przez Narodową Radę Korporacyjną, przedkładane są do zaopiniowania odnośnie Korporacji.

Zgodnie z art. 10 ustawy Korporacjom przysługuje prawo ustanawiania taryfy wynagrodzeń za poszczególne świadczenia i usługi natury gospodarczej oraz w pewnych warunkach cen artykułów spożywczych. O ile dawniej taryfa wynagrodzeń za pracę była ustalana przez zainteresowane syndykaty w drodze porozumień międzyzwiązkowych, a zatem przez czynniki zainteresowane, obecnie taryfa ta będzie ustalana przez organy, mające na względzie interesy obydwu stron, pracowników i pracodawców. Wszelkie przepisy, umowy i taryfy zatwierdzane są przez Zgromadzenie Ogólne Narod. Rady Korporacji i nabierają mocy obowiązującej po ogłoszeniu ich w formie dekretu Szefa Rządu w „Gazzetta Ufficiale”.

O czynnościach konsultatywnych korporacji mowa jest w art. 12 ustawy, który postanawia, iż Korporacja powołana jest do wypowiadania swej opinii

w wszystkich sprawach, mających związek z dziedziną życia gospodarczego, objętą kompetencją danej korporacji. Korporacja opinuje swoją wypowiedzią na zyczenie władz administracji publicznej.

Art. 13 normuje działalność korporacji w zakresie rozstrzygnięcia odnośnie do stosunków zbiorowych pracy. W związku z tem należy nadmienić, iż przewidziane jest utworzenie kolegiałnego organu rozjemczego, w którym wezmą udział członkowie Korporacji, delegowani w każdym poszczególnym wypadku przez prezesa korporacji, zależnie od charakteru i przedmiotu danego sporu.

Art. 14 upoważnia rząd do uzgodnienia ustawy o korporacjach z innymi ustawami obowiązującymi i wreszcie art. 15 zawiera zapowiedź zmiany przepisów o Naczelnej Radzie Korporacyjnej.

Wniosek

VII.

W przemówieniu swem, wygłoszonym w Senacie dnia 13 stycznia r. b., Mussolini powiedział, co następuje: „O ile gospodarstwo liberalne oznacza gospodarstwo, rządzone przez jednostki, korzystające z wolności mniej lub więcej absolutnej, faszystowskie gospodarstwo korporacyjne stanowi gospodarstwo, rządzone przez jednostki, lecz również przez zrzeszone grupy i nawet Państwo”.

„Gospodarstwo Korporacyjne uznaje zasadę własności prywatnej. Własność prywatna uzupełnia osobowość ludzką: jest to prawo, a jeżeli jest to prawem, jest to również obowiązkiem. Uważamy bowiem, że własność winna być tak rozumiana w odniesieniu do jej funkcji społecznej. Nie jest to własność bierna, lecz własność aktywna, która nie ogranicza się do zużywania nagromadzonego bogactwa, lecz je rozwija, powiększa, mnoży”.

„Gospodarstwo Korporacyjne uznaje inicjatywę prywatną. W „Karcie Pracy” wyraźnie jest powiedziane, że tylko w tym wypadku, gdy gospodarstwo indywidualne wykazuje braki, gdy jest niezdolne do życia lub niewystarczające, interweniuje państwo. Powołam się jednakoż na przykład, że przecież tylko państwo dzięki swoim ogromnym środkom było zdolne zbonifikować kampanię pontyńską. Zasadą korporacyjną umożliwia wprowadzenie ładu do stosunków gospodarczych.

„Jeżeli istnieją zjawiska, które należy rządzić, którym należy nadawać pewien kierunek dla osiągnięcia jakiegoś określonego celu, to do zjawisk tych przedewszystkiem należy zaliczyć zjawiska gospodarcze, interesujące ogół społeczeństwa.

I nie tylko zasady karności muszą być zastosowane w przemyśle, lecz również w rolnictwie, handlu, bankach i rzemiośle. Lecz jak to naginać do karności ma przejawiać się w życiu praktycznym? Należy to do kompetencji kategorii zainteresowanych. I dopiero, gdyby te kategorie nie były w stanie znaleźć drogi do zgody i równowagi, państwo byłoby zmuszone interweniować, gdyż państwo obdarzone jest władzą zwierzchnią nawet i w tej dziedzinie. Państwo bowiem powołane jest do obrony interesów konsumentów”.

Zdaje się, że w tych kilku zdaniach powiedział nie jest wszystko. Mussolini z jednej strony przeciwstawia się dotychczasowej roli kapitału w życiu gospodarczym, kapitału niczem niekrępowanego, nieuznającego żadnej władzy nad sobą, służącego głównie celom egoistycznym, z drugiej — broni inicjatywę prywatnej, uważając rolę jej za nieodzowną i pozyteczną dla rozwoju gospodarczego kraju.

Ustrój korporacyjny ma na celu służyć przede wszystkim interesom ogółu, interesom Narodu. Zdrowy rozwój i dobrobyt zapewnić może Narodowi, zdaniem teoretyków korporacjonizmu, tylko ten właśnie ustrój, w którym nie ma miejsca ani na kartele (bez względu na to, czy będą to kartele państwowe, czy prywatne), ani na trusty, czy inne narosłe gospodarki kapitalistycznej. W gospodarstwie korporacyjnym inicjatywę prywatnej pozostawiona jest jaknajrozleglejsza możność przejawiania swej woli, musi ona być jednak podporządkowana wyższym interesom Państwa. Dlatego jest ona odpowiedzialna i wobec państwa i wobec Korporacji, która ma prawo ją kontrolować, która ma prawo w pewnych wypadkach wymagać od niej karność, posłuszeństwa. Korporacja, jak zauważył jeden z najwybitniejszych współczesnych ekonomistów włoskich w „Popolo d'Italia” z 30 grudnia 1933 r., Gino Arias, stanie się sumieniem wytwórców, w niej znajdzie wyraz syntezę interesów pracodawców i pracowników. Ustrój Korporacyjny prowadzi do jedyne go rozwiązania wszelkich kwestyj społecznych, gdyż celem jego jest stworzenie równowagi pomiędzy kapitałem a pracą i pomiędzy wszelkimi formami przedsiębiorstwa prywatnego, czego nie zdołała osiągnąć ekonomja liberalna, a zrozumieć socjalizm.

Wreszcie w ramach ustroju korporacyjnego przedsiębiorstwo indywidualne znajdzie należyty obronę i będzie mogło prosperować, podczas gdy przy ustroju liberalnym — zdane było ono na łaskę przedsiębiorstw silniejszych i przede wszystkim przedsiębiorstw anonimowych. Dążeniem twórcy nowej Italji, Mussoliniego, jest, aby państwo korporacyjne stało się państwem producentów, w którym siły produkcyjne byłyby podporządkowane interesom Państwa. Kiedy w fazie syndykackiej praca i kapitał były organizacyjnie rozdzielone, obecnie czynniki te rozwoju gospodarczego będą zespolone w korporacjach. Nowemu ustrojowi korporacyjnemu są obce zasady zarówno gospodarstwa planowego, jak i forma kontroli państwowej, stanowiąca zasadę należną w państwie sowieckim.

W ustroju korporacyjnym, którego fundamenty cementuje świeżo ogłoszona ustawa o Korporacjach,^{*)} zasadą jest, że kierunek rozwojowi sił produkcyjnych nie nadawany jest zgóry i nie nadawany jest przez organ, który sprawowałby rządy z zewnątrz, poza obrębem życia gospodarczego, lecz przez organ, który łączy w sobie przedstawicieli wszystkich grup produkcyjnych, a więc przez jednostki, interesom tych sił produkcyjnych służące. Jest to nowa synteza, której obce są zarówno hasła i zasady liberalizmu, jak i socjalizmu, synteza, której wcielaniem stała się Korporacja.

^{*)} Przekład tej ustawy zamieszczony jest na str. 31 niniejszego numeru.

Dr. Leon Pączewski.

LE TRATTATIVE COMMERCIALI DELLA POLONIA E I TRATTATI E CONVENZIONI STIPULATI*)

(ROKOWANIA HANDLOWE POLSKI ORAZ UMOWY I TRAKTATY HANDLOWE ZAWARTE).

Con la firma del Trattato polacco - svizzero, avvenuta il 5 febbraio di quest'anno, il numero degli accordi commerciali tariffari stipulati in base alla nuova tariffa doganale polacca ammontano a sei. Essi sono:

1) il protocollo addizionale al Trattato Commerciale del 30 dicembre 1922 fra la Polonia e l'Unione economica Belga - lussemburghese, firmato a Bruxelles il 10 giugno 1933;

2) la Convenzione commerciale fra la Polonia e l'Austria, firmata a Vienna l'11 ottobre 1933;

3) il protocollo fra la Polonia e la Svezia (con riferimento al Trattato commerciale e di navigazione stipulato fra questi due Stati il 2 dicembre 1924) firmato a Varsavia il 21 ottobre 1933;

4) l'accordo tariffario fra la Polonia e l'Olanda firmato all'Aja l'11 dicembre 1933;

5) protocollo fra la Polonia e la Danimarca (con riferimento al Trattato commerciale e di navigazione stipulato fra questi due Stati il 22 marzo 1924) firmato a Copenaghen il 10 gennaio 1934;

6) il protocollo addizionale alla Convenzione commerciale fra la Polonia e la Svizzera del 26 giugno 1922, firmato a Berna, il 5 febbraio 1934.

Dal punto di vista della tariffa convenzionale polacca, gli accordi commerciali sunnominati non rappresentano che una piccola parte della medesima. Infatti essi comprendono:

il protocollo con l'Unione Belga - Lussemburghese	36	riduzioni e stabilizzazioni doganali
la convenzione con l'Austria	82	" " "
il protocollo con la Svezia	18	" " "
l'accordo tariffario con l'Olanda	41	" " "
il protocollo con la Danimarca	10	" " "
il protocollo con la Svizzera	159	" " "

Gli accordi commerciali finora stipulati comprendono dunque 515 riduzioni e stabilizzazioni doganali, ciò che di fronte quasi 5.000 dazi autonomi della nuova tariffa doganale polacca costituisce appena il 10%.

Poichè è dubbio che la tariffa convenzionale possa comprendere meno del 50-60% delle voci della tariffa autonoma, è chiaro che la parte principale del lavoro per la formazione della futura tariffa doganale polacca non è stata ancora effettuata. Cioè, non sono stati ancora conclusi trattati con la Francia, la Cecoslovacchia*) e l'Inghilterra; in proposito è da osservare che nella vecchia tariffa polacca le due prime avevano ottenuto più del 90% dei dazi della tariffa convenzionale di allora. Del resto, attualmente, i ribasi percentuali accordati alla Francia nella convenzione commerciale del 9 dicembre 1924 sono stati applicati ai dazi autonomi della nuova tariffa, mentre le riduzioni fissate nel cosiddetto IV^{so} protocollo polacco - cecoslovacco del giugno 1928 non sono più in vigore.

Se si pensa poi alla distribuzione della nostra tariffa convenzionale relativamente al volume dei nostri scambi commerciali con i singoli paesi, bisogna notare che il piccolo numero di riduzioni doganali concesse al Belgio, all'Olanda, alla Svezia e alla Danimarca, si spiega con l'impossibilità di ottenere dai suddetti paesi, date le loro tariffe doganali rigide e non elevate, qualsiasi reciproche riduzioni nel campo doganale, oltre a determinati consolidamenti daziali.

Tutti e quattro gli accordi sono stati basati sul principio di concedere ai sunnominati paesi la possibilità di una importazione ulteriore in Polonia delle loro specialità d'esportazione in cambio alle garanzie dello "statu quo" per l'esportazione polacca in ciascuno di questi mercati.

Così p. e. il Belgio ha ottenuto la riduzione sulla "cicoria di Bruxelles", l'Olanda sulle caramelle „Hopjes“; i dazi convenzionali del Belgio e dell'Olanda sulle piante vive hanno la loro ragione per una ingente importazione di queste piante, appunto dai sunnominati paesi (nel 1932-1933 q. li su un totale di 1916 q. li). Lo stesso riguarda altri prodotti come

*) Dalla „Polska Gospodarcza“ — 1934.

scrematrici svedesi, olio di ossa danese, bulbi di tulipani olandesi, ecc.

Un carattere un po' diverso hanno viceversa gli accordi con l'Austria e la Svizzera, dove la scala d'interessamento dei contraenti poteva essere presa in considerazioni in più larga misura, viste le concrete riduzioni nel campo doganale da loro concesse in favore della Polonia. Oltre a ciò il carattere esclusivamente industriale dell'esportazione di questi paesi in Polonia, giustificata evidentemente una tariffa convenzionale più specifica verso di loro. Le riduzioni concesse a questi paesi corrispondono certamente anche allo speciale interessamento della loro esportazione in Polonia, non di meno hanno una influenza sull'esportazione in Polonia anche di altri paesi aventi pure un carattere industriale. Questo si risente ancora in maggior misura nei trattati con la Francia, l'Inghilterra, la Cecoslovacchia.

Quanto al carattere delle riduzioni doganali, concesse dalla Polonia nei suddetti trattati, è caratteristico che quasi tutte sono espresse nelle cifre assolute, quindi non percentuali. Non vuol dire però che esse siano stabilizzazioni doganali. Negli accordi col Belgio e con l'Olanda è stato accettato da ambedue le parti il tipo delle cosiddette stabilizzazioni intermedie fondate sulla base che ogni dazio convenzionale può essere „disdetto quindici giorni prima del suo eventuale aumento, nel qual caso l'altro contraente ha il diritto di esigere l'inizio di trattative aventi" lo scopo di ristabilire l'equilibrio delle reciproche concessioni rappresentanti la base dell'accordo e nel caso d'insuccesso di queste trattative „ristabilire l'equilibrio in via autonoma", cioè aumentare qualche dazio stabilito dal contraente, nel medesimo accordo.

Negli accordi con la Danimarca e la Svezia è stato prescelto un altro sistema corrispondente al breve termine (sei mesi) della stipulazione degli accordi. Cioè la Polonia concedendo alla Danimarca e alla Svezia le riduzioni doganali fissate si è riservata il diritto nel caso d'aumento di questi dazi nei suddetti paesi, oppure nel caso d'introduzione dei dazi per quei prodotti di esportazione polacca finora esenti da dazio, di esigere l'inizio di trattative e nel caso dell'insuccesso di queste, di ritirare interamente o in parte le sue riduzioni. Nell'accordo con l'Austria la Polonia ha i dazi reciprocamente assolutamente fissati, però nel protocollo finale vediamo una disposizione generale di questo tenore: „se dopo l'entrata in vigore del presente accordo, i risultati attesi dai contraenti o da uno di loro, non saranno conseguiti, sia per disposizioni di carattere economico, promulgate da una delle Parti Contraenti, sia per uno sfavorevole stato economico o finanziario sia per uno o l'altro qualsiasi motivo, la Parte Contraente che trovasse indispensabile di cambiare o completare la presente Convenzione, potrà esigere dall'altra un'immediata convocazione per le trattative, in parola. Se però—continua il protocollo—in un mese non si arrivasse ad una intesa, la Parte ritenutasi danneggiata, ha il diritto di revocare la convenzione col termine di un mese (e non di tre mesi, come previsto nell'accordo per i casi normali). In simile

modo è formulato pure l'art. 5 del protocollo con la Svizzera. In totale, le convenzioni finora stipulate regolano circa il 18% dell'importazione polacca odierna e circa il 25% dell'attuale esportazione. Queste cifre confermano una volta di più che i lavori per la creazione della nuova tariffa convenzionale polacca, non sono ancora definitivi. Il fatto che attualmente, ancora più dell'80% dell'importazione polacca si regoli sia con i dazi autonomi, sia con i vecchi dazi convenzionali (stabiliti su una base completamente diversa dall'odierno livello della tariffa autonoma) non può essere considerato normale. Lo stesso si dica per i trattati dell'esportazione polacca, di cui i $\frac{3}{4}$ non sono ancora assicurati. Appena le trattative con la Cecoslovacchia, Finlandia, Francia saranno terminate, presagendo una intesa, la situazione verrà a trovarsi completamente cambiata. Dopo queste negoziazioni, la Polonia avrà oltre il 60% dell'esportazione assicurata, in virtù della convenzione e tariffa convenzionale che comprenderanno il 40% dell'importazione.

Quanto riguarda alle negoziazioni che attualmente si svolgono, oppure proposte per un più prossimo avvenire, si può dire che oltre a quelle con la Finlandia si profilano in primo luogo le trattative con la Cecoslovacchia che, a quanto pare sono vicine ad una conclusione.

Specialmente importanti sono le trattative con l'Inghilterra, esse sono però ancora nella loro fase preparatoria. Il primo periodo è stato quello della visita fatta a Varsavia dai signori Mullins e Lyan, membri del Consiglio direttivo del Department of Overseas Trade, per una penetrazione dell'esportazione industriale inglese sul mercato polacco. Un carattere essenzialmente diverso presentano i negoziati che si svolgono da parecchi mesi con la Germania per l'abolizione della guerra doganale, che come è noto perdura fra i due paesi, dal giugno 1925, vale a dire da circa 9 anni. L'accordo per questa abolizione, presenterebbe da per sé solo, un normale accordo commerciale, e gioverebbe a ristabilire fra i due paesi uno stato normale „senza trattati", senza essere inasprito da alcune rappresaglie reciproche. Evidentemente, come ne risulta, questi negoziati, non tratterebbero questioni doganali, né garantirebbero nemmeno in minima parte il trattamento alla pari di uno stato privilegiato. Sarebbe necessario menzionare ancora ai negoziati con il Canada, col quale non esiste finora alcun trattato". L'accordo con questo stato sarebbe sino ad un certo punto il prototipo degli accordi „d'oltremare", stipulati con gli stati che forniscono materie prime e generi alimentari e con cui la Polonia non ha ancora convenzioni. Nelle condizioni della Polonia, quando la sua esportazione d'oltremare si trova ancora allo stato embrionale, il solito tipo di trattato basato sulla clausola della nazione più favorita, se è utile negli accordi con gli stati europei, non può corrispondere alle esigenze di scambio con i paesi d'oltremare. Il trattato con il Canada, diventando un fatto compiuto, dovrebbe servire da modello per una nuova forma di trattati.

XV MIĘDZYKARODOWE TARGI W MEDJOLANIE

(XV FIERA CAMPIONARIA INTERNAZIONALE DI MILANO).

Podobnie, jak w latach ubiegłych, również w r. b. w okresie od 15 do 27 kwietnia będą się odbywały Międzynarodowe Targi Medjolańskie.

Będą to już 15-te z rzędu Targi, które zjednały sobie uznanie w sferach gospodarczych na całym świecie.

Napływ zapisów, jaki stale się wzmacnia, daje rękojmiej, iż Targi tegoroczne będą się przedstawiały conajmniej równie imponująco, jak w latach ubiegłych. Wysiłki organizatorów idą w kierunku uczynienia z Targów Medjolańskich możliwie najbardziej wartościowego przeglądu tego wszystkiego, co w Italii się produkuje, działa, planuje i co Italja zdziałać jest zdolna.

W wyborze wystawców przestrzegana jest ścisła selekcja, gdyż Targi ze względu na dość szczerpy obszar (325 tys. metr. kwadr.) nie są w stanie pomieścić tych wszystkich, którzy reflektują na zwycięstwo w nich udziału. Pomimo to każda gałąź produkcji italskiej oraz zagranicznej będzie należycie reprezentowana.

Związki Rolników organizuje w pawilonie, nazwanym „Arnaldo Mussolini” na cześć zmarłego przed dwoma laty Naczelnego Redaktora „Popolo d'Italia”, wystawę owoców południowych, która pozwoli ocenić, jak wybitną rolę odgrywa produkcja tych owoców w całokształcie gospodarstwa narodowego i w szczególności gospodarstwa Kalabrii i Sycylii.

Wystawa ta będzie posiadała charakter czysto propagandowy. Będą na niej zobrazowane w sposób poglądowy wszystkie kwestje, związane z hodowlą owoców południowych, co pozwoli zwiedzającym zapoznać się z całokształtem spraw, dotyczących ich produkcji.

Inny również niezmiernie interesujący dział wystawy obejmie pokaz opakowań, którego uzasadnienie należy wytłumaczyć coraz bardziej wzmagającym się znaczeniem sztuki opakowania w przemyśle i handlu.

Na specjalne wyróżnienie zasługuje Wystawa Filatelistyczna, która będzie podzielona na trzy sekcje. Pierwsza sekcja obejmuje drukarnie i zakłady, wyspecjalizowane w drukowaniu znaczków pocztowych. W sekcji drugiej — historycznej, wezmą udział Związki i Stowarzyszenia Filatelistyczne i wreszcie sekcja trzecia — handlowa będzie przedstawiać giełdę znaczków pocztowych, w której wezmą udział wszyscy handlujący znaczkami pocztowymi.

Wystawa filatelistyczna jest już całkowicie zorganizowana, a wśród wystawców biorą m. in. udział Państwo Watykańskie, Rzeczpospolita San Marino oraz Wydziały filatelistyczne kilku Ministerstw.

Państwowy Komitet Przemysłu Mleczarskiego organizuje Wystawę Mleczarską, która ma zapoznać szerokie kręgi publiczności z najnowszymi postępami w przemyśle mleczarskim, będącym jedną z głównych gałęzi przemysłu krajowego. Wystawę tę uzupełni pokaz specjalnych butelek, przeznaczonych do rozlewni mleka.

Zarząd Targów w porozumieniu z Rządem opracował plan zorganizowania Wystawy Obrony Powietrznej, która umożliwi zapoznanie się z najnowszymi zdobyczami w dziedzinie obrony powietrznej i uświadomienie sobie rozmiarów jej rozwoju w Italji. Przechodząc do innych działów Targów Medjolańskich, należy przedewszystkiem wspomnieć o Wystawie Farb i Lakierów oraz o Wystawie Broni i Sportu, które po raz pierwszy zostały zainaugurowane w r. ub., a niewątpliwie i w r. b. obudzą żywe zainteresowanie.

Inowacją w r. b. będzie udział w Targach hoteli, które przyczynią się do zorganizowania Wystawy turystycznej — hotelowej. Przewidziany jest szeroki udział w niej towarzystw sportowych.

Z innych działów, które zainteresują zwiedzających XV Targi Medjolańskie, na wyróżnienie zasługuje Wystawa Przemysłu Mechanicznego, która pozwoli ocenić, jak wielkie postępy w tym przemyśle zostały osiągnięte w Italji. Dział ten niewątpliwie specjalnie zaciekawi gości polskich, gdyż italski przemysł mechaniczny dotychczas znany był u nas w b. ograniczonym zakresie, ostatnio jednak wyroby italskiego przemysłu mechanicznego coraz większą czynią budzić zainteresowanie na rynku polskim.

Obok tej wystawy nie ujdą uwagi zwiedzających Wystawa mebli, wydawnictw, urządzeń biurowych, Wystawa Pięciu Tuneli, radiowa, przyborów naukowych, artykułów spożywczych, wina, skór oraz zwierząt.

Wystawa Zabawek, która w r. ub. została zorganizowana przez Narodowy Komitet Zabawek Italskich, w r. b. będzie urządzona przez Zarząd Targów przy współudziale wspomnianego Komitetu. Wystawa ta jest już prawie całkowicie skompletowana i będzie się mieścić w Pawilonie, w którym rozgłosi się również Wystawa Książki.

Zarząd Targów postarał się również o urządzenie Wystawy Przemysłu Mineralnego. O przemyśle

tym zamieściliśmy w Nr. 10/12 naszego organu obszerny artykuł, który pozwala zorientować się w postępach, jakie zostały osiągnięte w tej gałęzi przemysłu. Ze względu na ogromne znaczenie, jakie przemysł ten posiada w całokształcie gospodarstwa narodowego, wystawa ta będzie urządzona z jaknąś większą pieczołowitością. Prócz próbek i wzorów zostaną na niej rozmieszczone wykresy, ilustrujące w sposób graficzny rozwój przemysłu kopalnianego w Italii.

Udział zagranicy w r. b. zapowiada się niezmiernie imponująco i prawdopodobnie przewyższy udział państw obcych w latach poprzednich. To wzmoczenie się udziału zagranicy w Targach Medjolańskich jest tem znacześniejsze, że ma miejsce w okresie, niesprzającym ekspansji wywozowej państw, zainteresowanych w zdobywaniu rynków obcych dla nadwyżki swej produkcji.

M. in. udział w Targach Medjolańskich zgłosi-

ły już: Polska, Belgia, Czechosłowacja, Francja, Niemcy, Indie, Jugosławia, Holandia, Szwajcaria, Węgry i Z. R. R. S.

Udział Polski w Targach Medjolańskich w r. b. po raz pierwszy organizuje Stowarzyszenie Kupców Polskich i wobec tego żywicieli nadzieję, iż udział ten wypadnie b. okazale.

Przewidziany jest również udział innych państw. Z pośród państw obcych na uwagę zasługuje udział Łotwy, która uczestniczyła raz jeden w r. 1932, lecz nie oficjalnie, zaś w r. b. wystąpi oficjalnie we własnym pawilonie.

Wobec wzmagających się obrotów handlowych polsko-italijskich oraz wzrastającego wzajemnego zainteresowania rynkami zbytu w Polsce oraz Italii nie wątpimy, iż nasze sfery gospodarcze zwrócą na Targi Medjolańskie pilną uwagę, tem bardziej, że udział w nich stać się może dla nich źródłem poważnych i nieprzemijających korzyści.

KOLONJE ITALSKIE I MOŻLIWOŚCI EKSPORTU POLSKIEGO

(COLONIE ITALIANE E POSSIBILITA' DELL'ESPORTAZIONE POLACCA).

W okresie, gdy Europa zajęta była parcelacją kuli ziemskiej, Italia nie mogła sobie pozwolić na jakąś większą ekspansję kolonialną. Zagadnienia natury wewnętrznej stały na głównym planie. Pierwsze niepowodzenia kolonialne powstrzymały rozwój zdobyczy zamorskich, wzrastająca konkurencja sąsiadów nie pozwoliła temu państwu na stworzenie polityki kolonialnej w szerszym zakresie. W chwili, gdy Italia przystąpiła do podbojów, pozostały na czarnym kontynencie zaledwie małe skrawki nieurodzajne, które dostały się jej w udziale. Terytoria te nie stoją w proporcji do prężności naturalnej tego państwa, które w miarę swego rozwoju potrzebuje coraz więcej i drogą pokojową opanowała cały szereg punktów na cudzych terytoriach.

Italia faszystowska formułuje jasno swój program kolonialny. Domaga się pierwszeństwa przy nowym podziale Afryki, nie tylko ze względów słuszności, ale i z punktu widzenia konieczności demograficznych, militarnych, ekonomicznych i kulturalnych. En somme, program kolonialny italski jest programem rewizji mandatów kolonialnych na zasadzie równej gry wprowadzenia trzeciego partnera między Francję i Anglię.

„Zasługą rządu faszystowskiego jest przede wszystkim to, że z emigranta stworzył kolonistę”.

Nowe hasło, za którym konsekwentnie idzie polityka,

W chwili, gdy Ameryka zamknęła swe podwoje dla Europy, należało obmyśleć nową formę dla odciążenia kontynentu. Kolonizacja Tripolisu nie istniała nigdy w programie demograficznym państwa. Dziś stało się to nieomal koniecznością. Drobny piasek pustynny nadaje się dla rolnictwa. Zagadnienie polega właściwie na tem, skąd dostać wody.

Przeprowadzone na małą skalę próby dowiodły, że cały szereg roślin europejskich udaje się w tym klimacie, a człowiek wytrzymuje go doskonale. Po przeprowadzeniu energicznej pacyfikacji kraju, rząd faszystowski stworzył urząd kolonizacyjny, który w pierwszym rzędzie zajął się parcelacją okręgów nadmorskich jako najbardziej nadających się do tego celu.

Dziś widzimy na tym odcinku fermy doświadczalne, białe, czyste domki kolonistów oszlane wzdłuż szosy, a przy nich małe winnice, ogrody owocowe i warzywne, kulturę, wydartą ziemi za cenę wielkiej pracy człowieka.

Wbrew utartemu pojęciu, jakoby człowiek południa był leniwy, powstają tu pracowite osiedla pierwszych eurafrzykanów, dla których zagadnieniem codziennem stała się walka o wodę.

Powstają miasta czyste, piękne. Miasta te nie narzucają nic obcego temu krajowi, który ma za sobą już starą kulturę. Przy ruinach rzymskich Lep-tis Magna, obok osiedla Arabów zbudowano miasto europejskie, które niczem nie razi swego otoczenia. Kolonizacja italska datuje się tu od niepamiętnych

czasów i dlatego europejczyk nie spotyka się na tym terenie z rzeczami nieznanymi. Szybko upodobnia się do otoczenia. Afryka wstąpiła w Europę niepostrzeżenie. Włoch, żyd, arab żyją obok siebie niemal w symbiozie bez specjalnych antagonizmów, które handel niweluje oddawna.

Trypolitania jest terenem, który interesuje nas z punktu widzenia handlowego. Wraz z posuwającą się naprzód akcją kolonizacyjną, wzrasta pojemność rynku handlowego tego kraju. Eksport ten na małą skalę może objąć i inne dziedziny naszej produkcji.

Libja nie posiada drzewa. W chwili obecnej idzie ono z Rosji. Fakt, że potrafiliśmy się jednak utrzymać w cenie na zeszłorocznych Targach Lewantyńskich w Bari, dowodzi, że rynek ten może stać się w przyszłości dla nas interesującym.

Targi Lewantyńskie były tym pierwszym punktem dla naszego handlu z południowym odcinkiem Italii. Szkoda, że przeoczyliśmy Targi Trypolitańskie, skoro kraj ten jest jeszcze tak daleki od samowystarczalności. Na Fiera di Levante sprzedaliśmy dykty, naczynia emaljowane, papier i meble gięte. Te same towary możnaby doskonale lokować i na rynku afrykańskim, który od pewnego czasu stał się naszym odbiorcą w innych punktach.

Inicjatywy tej u nas nie brak. Stoi na przeszkodzie jedynie brak zainteresowania sfer kupieckich, które nie chcą się liczyć z tą prawdą, że ten tylko potrafi zdobyć rynek kolonialny, kto otworzy tam składy konsygnacyjne.

W przeciwieństwie do Francuzów, Italowie idą

na każdy kontakt handlowy, rozumiejąc, że jeśli nawet w pewnym wypadku ponoszą straty, to sam fakt chwilowej straty nie przesądza korzyści na przyszłość. Zresztą zakres własnej produkcji jest ograniczony, a konkurencja między firmami zagranicznymi jest rzeczą obojętną, skoro żadne motywy polityczne nie stoją na przeszkodzie.

Niedawno na terenie Polski doszło do porozumienia między firmą handlową, która eksportuje nasze towary do Kongo, a pewną grupą, która zamierza zająć się handlem z Abisynją i nadmorskimi koloniami w tym pasie. Przedwczesnem byłoby przesądzać kwestię i wysnuwać dalsze wnioski. Fakt, że inicjatywa prywatna naszych pionierów handlu na terenie Afryki Ekwatorialnej doznała powodzenia, upoważnia nas do optymizmu.

Czas najwyższy, by świat dla polskiego handlowca, który kończył się w Hamburgu, rozszerzył swe granice. Jesteśmy już w posiadaniu cennego materiału ludzkiego, który zna te kraje, zdążył się wyrobić, poznać warunki miejscowe. Nie użytkujemy narazie tych ludzi dla braku inicjatywy, pomyślanej na cokolwiek większą skalę. Przypominamy sobie zawsze sprawy, które skończyły się niepowodzeniem, jak to miało np. miejsce z monopolem wódczanym w Turcji, ale zapominamy zawsze o tem, że wszędzie ko było organizowane zgóry, przy biurku w Warszawie i że najczęściej padaliśmy ofiarą ludzi, na których nie można było polegać i którzy, znając doskonale handel europejski, usilowali stare metody rozciągać na nowe kontyngenty.

A to zawsze zawodzi.

Zbigniew Puget.

NOTIZIARIO

Lo stato economico della Polonia

(Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1933										1934
	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I
Produzione, migl. di tonn.											
Carbone	2,180	1,750	1,818	1,911	2,106	2,200	2,425	2,765	2,935	2,784	
Nafta	47	46	47	47	48	47	45	46	47	43	
Ferro greggio	27	26	27	29	31	37	27	27	24	23	
Acciao	71	69	69	76	74	86	78	73	72	51	
Cemento		21	52	59	63	42	34	68	35	9	
Energia elettrica in mil. di KwH.	178	184	173	164	173	178	184	212	218	210	
Indici dei prezzi all'ingrosso											
Generale	57	57	56	57	57	53	54	54	54	53	
Prodotti industriali	61	62	62	62	62	61	61	61	61	61	
Prodotti agricoli	52	52	50	52	52	44	46	45	45	44	
Indici costo di vita											
Generale	73	73	72	71	72	69	70	70	69	70	69
Detrate alimentari	60	60	60	60	60	55	56	56	56	57	55
LAVORO											
Operai occupati in migl.:											
nelle miniere	30,2	32,2	32,9	33	34	34	34	35	34	30	
nelle fonderie	32,9	32,8	32,9	33	34	34	34	35	34	30	
nelle industrie di lavorazione	307,4	327,4	344,8	351	355	361	370	405	372	325	
Disoccupati registrati											
nell'industria	216	195	179	172	160	150	144	154	199	274	
Intellettuali	52	52	50	44	46	48	48	51	52	52	
Commercio estero, mil. di zl.											
Esportazione totale	75	71	74	78	82	73	94	91	101	84	81
Prodotti agricoli	27	25	26	31	25	20	32	34	40	31	
Carbone	13	10	11	10	14	12	16	16	17	16	17
Importazione totale	59	66	64	69	72	72	78	104	72	55	60
Macchine ed apparecchi	3	3	3	3	3	3	3	7	5	2	
Tessili greggi	11	12	15	17	15	21	17	16	19	15	23
Saldo	+ 16	+ 5	+ 10	+ 9	+ 10	+ 1	+ 21	+ 13	+ 29	+ 29	+ 15
Comunicazioni											
Ferrovie, carichi di merci (in migl. di tonn.)	3,228	2,776	3,152	3,125	3,557	3,764	4,193	5,096	4,993		
Traffico marittimo:											
Danzica	426	388	394	451	422	463	491	540	563	584	
Gdynia	490	482	531	565	628	680	638	633	664	623	
Credito											
Dollaro (scarto della parita in %)	8,9	8,5	7,6	7,3	64	65	60	60	5,6	5,7	5,6
Azioni della Banca di Polonia	46,1	74,6	72,8	74,7	79,8	83,5	81,4	70,8	79,4	82,0	85,8
Circolazione bancaria (mil. di zl.)	1,340	1,352	1,350	1,330	1,348	1,359	1,390	1,401	1,331	1,346	1,286
Oro in Banca di Polonia (mil. di zl.)	491	491	472	473	473	473	474	474	474	476	47,6
Copertura statutaria	46,4	44,9	44,6	44,8	43,9	44,3	43,4	42,1	42,5	40,8	43,8
Valute e divise (mil. di zl.)	97	67	67	80	81	75	74	86	91	88	82
Cassa Postale di Risparmio											
Assegni, milioni di zl.	1,994	1,958	2,088	1,918	2,144	1,989	2,268	2,488	2,389	2,446	
Tasso d'interesse: (in % %)											
Banca di Polonia	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0	5,0	5,0	5,0	5,0
Banche private	9,4	9,4	9,4	9,4	9,4	9,4	9,4	9,3	9,3	9,3	
Depositi bancari:											
a termine	373	361	349	333	341	342	317	314	304	312	
a vista	574	568	552	561	557	570	580	565	569	575	
Protesti cambiari in mil. di zl.	40	35	37	34	35	29	29	31	28	28	
Fallimenti	35	28	25	20	24	23	19	12	17	20	
Tesoro dello Stato:											
Uscite (in mil. di zl.)	204,5	175,4	166,3	156	169	170	177	192	183	194	
Entrate	163,0	159,8	141,8	132	143	145	155	178	160	176	

AGRICOLTURA

LE „FATTORIE MODELLO“ IN POLONIA PER IL MIGLIORAMENTO AGRICOLO.

(„Wzorowe folwarki“ dla podjesienia rolnictwa).

Fra i diversi metodi adottati in Polonia allo scopo di risollevar il livello medio della coltura agricola, quello che ha dato i migliori risultati e si è dimostrato il più efficace, è stato l'istituzione delle „Fattorie modello“. Esistono attualmente in Polonia 4500 fattorie riconosciute come tali, e sottoposte alla sorveglianza delle organizzazioni agricole, che le fanno visitare regolarmente dai loro ispettori ed istruttori.

Per coordinare l'azione di miglioramento su tutto il territorio della Repubblica l'Unione delle Camere di Agricoltura e delle Organizzazioni agricole ha deciso di creare nel più breve tempo possibile un Comitato centrale speciale che sarà composto dai rappresentanti delle organizzazioni interessate coordinati dai rappresentanti del Ministero dell'Agricoltura e delle Riforme agrarie.

INDUSTRIA E COMMERCIO

LA SITUAZIONE ECONOMICA DELLA POLONIA. NEL 1933.

(Stan gospodarczy Polski w r. 1933).

Il 1933 ha segnato per l'economia polacca la fine del processo progressivo della crisi, permettendo che diversi sintomi di ripresa, o almeno di stabilizzazione, apparissero in numerosi campi.

L'indice generale della produzione industriale polacca infatti, dopo aver toccato il fondo della parabola discendente, ha incominciato lentamente ma decisamente a risalire, segnando nel suo complesso un aumento di circa il 3 per cento, in confronto con la produzione dell'anno scorso, raggiungendo una differenza in più dell'8 per cento negli ultimi mesi dell'anno scorso.

Fra le branche industriali più significative ed importanti, e particolarmente da ricordare quelle della produzione e della vendita del cemento, che è aumentata dell'11 per cento, dimostrando come l'industria edilizia vada uscendo dalla stasi, gravissima che l'aveva colpita. Così anche le vendite del ferro sul mercato interno sono aumentate del 28 per cento, confermando il maggior consumo dei materiali di costruzione.

Anche le vendite di carbone, sia per uso industriale sia per uso privato, sono aumentate notevolmente sul mercato interno, a riprova che molti stabilimenti hanno ricominciato a funzionare più intensamente e che la popolazione ha aumentato il proprio potere di acquisto. Il carbone infatti ha segnato un aumento del 32 per cento in confronto con le vendite dell'anno scorso.

La situazione dell'industria tessile, che aveva assunto in molti casi aspetti fallimentari, sembra essersi chiarita e si annunzia in lenta ma netta ripresa, tanto che le importazioni di cotone sono aumentate del 14 per cento, mentre la produzione ed il consumo interno segnano dei continui progressi. Così le industrie metallurgiche, e specialmente quelle meccaniche, sono riuscite non solo ad aumentare il loro giro di affari, alleggerendo notevolmente le scorte di magazzino, per un valore che confrontato a quello dell'anno scorso si aggira sul 10 per cento, ma si sono anche assicurate numerose ed importanti commissioni, così che quasi tutti gli stabilimenti hanno potuto essere rimessi in attività.

Per quel che concerne le imprese nazionali a carattere statale o parastatale, è significativamente ed importantemente da ricordare che esse durante l'anno scorso non si sono mai trovate nella necessità né di chiedere né di accettare prestiti di

favore o dotazioni dal Tesoro, riuscendo con la loro attività non solo a mantenersi perfettamente alla pari con gli uffici delle imposte, ma anche facendo regolarmente fronte a tutte le normali esigenze di nuovi investimenti.

L'industria elettrotecnica, infine, che è fra le ultime nate, ha preso un notevole sviluppo, non solo aumentando del 7 per cento la propria produzione, ma anche riuscendo ad abbassare di una media del 15 per cento i propri mezzi di vendita. In seguito all'allargamento della sua attività questa industria ha aumentato di quasi un terzo il numero degli operai che impiega, ed ora con i suoi stabilimenti è in grado di far fronte al 64 per cento delle esigenze e del consumo del mercato nazionale.

Nel campo industriale, quindi, gli esperti ritengono che tutti questi segni costituiscano la dimostrazione che l'economia polacca ha ormai superato e con successo il terribile esame della crisi mondiale, e contano che dopo le esperienze e le sofferenze subite essa saprà ormai, con passo sempre più rapido e sicuro, incamminarsi verso l'avvenire.

E' da ricordare, del resto, che anche negli scambi con l'estero l'anno scorso ha segnato per la Polonia un lievissimo miglioramento, se non in senso assoluto, almeno in senso relativo. Proporzionalmente, cioè, la partecipazione dei prodotti polacchi al commercio ed agli scambi internazionali è aumentata del 0,69 per cento, in confronto con l'anno precedente, dando così ancora una conferma della vitalità e della ripresa della propria economia.

La situazione si presenta meno favorevole, ma pur sempre migliorata nel campo agricolo polacco, dove, pur continuando le condizioni della produzione e del mercato ad essere difficili e serie, non mancano di farsi notare segni di stabilizzazione e di assestamento. Qui bisogna ricordare che prima della crisi l'agricoltura polacca godeva di condizioni di straordinario favore, sia per gli alti prezzi che riusciva a realizzare, sia per le importantissime funzioni che essa aveva nel sistema dell'economia nazionale. Vediamo infatti che di un reddito totale annuale della Nazione polacca di 18 — 20 miliardi, l'agricoltura vi partecipava, prima della crisi, con più di dieci miliardi, costituendo così ossatura pratica di ogni iniziativa e possibilità. Con gli sviluppi della crisi mondiale questa situazione ha subito dei gravi rovesci; e mentre la quantità della produzione in seguito alle difficoltà d'esportazione doveva ridursi notevolmente, i prezzi sul mercato interno si contraevano in media di circa il 40 per cento, togliendo all'agricoltore non solo ogni margine di profitto, ma riducendo anche la sua capacità di acquisto quasi alla zero assoluto, ed obbligandolo a divenir insolvente nei confronti dei suoi obblighi tributari.

Gli agricoltori polacchi hanno sopportato con meravigliosa forza e con impassibile tenacia i colpi mancini della sorte, riducendo i loro bisogni al minimo indispensabile, e dando un nuovo assetto, di carattere estensivo, alla loro produzione; ed ora lentamente stanno creando un nuovo equilibrio, che, se riduce di molto i loro bilanci, permetterà però loro presto di riprendere la loro funzione ed il loro posto nel gran quadro dell'economia nazionale.

Lo Stato, intanto, soprattutto ad essi e per essi pensa e provvede, affidando inflessibilmente la sorte della moneta nazionale, respingendo cioè con la massima decisione ogni allettamento di miraggi inflazionistici.

CARBONE POLACCO ALL'ITALIA.

(Wegiel polski dla Italji).

Una delegazione delle Ferrovie italiane ha visitato le miniere carbonifere polacche di Katowice che, secondo l'annunziata transazione di compensazione, concernente la costruzione di due navi nei cantieri di Monfalcone per uso della Marina mercantile polacca, dovranno fornire una parte del carbone alle Ferrovie italiane.

La fornitura di questo carbone è già cominciata nei primi giorni di febbraio, e si svolge per via mare. Annunci ufficiali italiani sono stati, a questo scopo, istituiti a Katowice e Gdynia.

I delegati italiani hanno constatato la buona organizzazione carbonifera polacca e apprezzato la qualità del combustibile polacco.

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE NEL FEBBRAIO 1934

(Wywóz węgla w lutym 1934 r.).

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Febbraio			Gennaio 1934	Febbraio 1934	Aumento (-) e diminuzione (-) di Febr. a gennaio 1934
	1931	1932	1933			
 Mercati dell'Europa Centrale . . .	224	161	110	139	104	- 35
Austria	142	104	90	106	77	- 31
Ungheria	20	1	—	1	—	1
Cecoslovacchia	62	55	20	30	27	- 3
Germania	—	1	—	—	—	—
 Mercati scandinavi	360	369	293	327	309	- 118
Svezia	163	193	193	227	149	- 78
Norvegia	54	40	77	21	31	—
Danimarca	131	114	80	69	31	- 38
Islanda	1	—	3	2	3	+ 1
Finlandia	11	1	—	8	5	- 3
 Mercati baltici	39	12	8	3	—	- 3
Lettonia	23	8	8	1	1	- 1
Lituania	15	5	—	—	—	—
Memel	1	1	—	—	—	—
Estonia	—	—	—	2	—	- 2
 Mercati dell'Europa Occidentale	106	37	145	264	195	- 69
Francia	80	24	31	107	69	- 38
Belgio	8	—	18	22	48	+ 20
Irlanda	—	—	36	93	30	- 63
Olanda	10	6	5	34	17	- 17
Svizzera	10	7	5	6	2	- 4
Inghilterra	—	—	—	2	—	- 2
 Mercati dell'Europa Meridionale	64	67	128	113	143	+ 30
Italia	51	63	121	87	123	+ 36
Jugoslavia	1	2	—	—	5	+ 5
Rumenia	2	2	—	1	—	- 1
Grecia	—	—	7	25	15	- 10
Spagna	10	—	—	—	—	—
 Mercati extra-europei	15	1	16	41	33	- 8
Algeria	15	1	16	27	1	- 26
Egitto	—	—	—	4	17	+ 13
Estremo Oriente	—	—	—	—	2	+ 2
Africa	—	—	—	3	3	—
Argentina	—	—	—	9	10	+ 1
Carbone per navi	56	27	16	32	26	- 6
 Totale per l'estero	866	619	718	919	719	- 209
 Città libera di Danzica	20	18	20	20	22	+ 2
 Totale	886	631	736	939	739	- 207
 Scarico nei porti di Danzica	401	327	357	401	230	- 165
Gdynia	239	255	234	428	392	- 60
 Totale	640	482	591	829	595	- 234

L'esportazione del carbone fossile nel febbraio, in seguito alle violente burrasche nel mar Baltico nonché al diminuito numero delle giornate lavorative (22) di fronte a quelle di gennaio u. s., è in diminuzione di 207 mila tonn. scese a 732 mila tonn. La diminuzione dell'esportazione concerne ambedue le regioni di esportazione: dalla regione della Slesia vennero esportate 625 mila tonn. cioè 184 mila tonn. in meno e da quella di Dabrowa 107 mila tonn. in meno di fronte a gennaio. Dalla regione di Cracovia nel mese di febbraio non vi fu esportazione.

Dalle suestimate quantità vennero esportate verso mercati dell'Europa Centrale 104 mila tonnellate, vale a dire 35 mila in meno, alla diminuzione concerneva principalmente

l'Austria. L'esportazione verso i mercati scandinavi e in diminuzione di 118 mila tonnellate e segnava 209 mila tonn. e la diminuzione dell'esportazione riguardava la Svezia e la Danimarca. Verso i mercati dell'Europa Occidentale non ci fu esportazione nel mese di febbraio. L'esportazione verso i mercati occidentali ha segnato una diminuzione che concerneva tutti i paesi di questo gruppo di mercati tranne il Belgio, verso il quale si nota un aumento considerevole. L'esportazione verso i mercati dell'Europa meridionale è in aumento di 30 mila tonnellate, essendo di 143 mila tonn. e l'aumento di esportazione verso questo gruppo di mercati si spiega con una più intensa esportazione verso l'Italia. L'esportazione verso i mercati extra-europei nel mese di

febbraio segna una certa diminuzione, cioè di 8 mila tonnellate. Questa diminuzione è stata causata dall'arresto dell'esportazione verso l'Algeria. La quantità di carbone da navi e in aumento di 6 mila tonnellate, essendo stata di 26 mila tonn. invece l'esportazione verso la Città Libera di Danzica segna un aumento di 2 mila tonn. essendo stata di 22 mila tonn.

La partecipazione dei singoli mercati nell'esportazione generale in febbraio di fronte a gennaio corr. ora la seguente: (in % percentuali):

	Gennaio	Febbraio
I mercati dell'Europa Centrale	14,80	14,21
" " Scandinavi	34,82	28,55
" " ballici	0,32	—
" " dell'Europa occidentale	28,12	26,64
" " dell'Europa meridionale	12,08	19,54
" " extra-europei	4,37	4,51
Carbone da navi	3,41	3,55
Città Libera di Danzica	2,13	3, —

L'esportazione giornaliera media del carbone fossile per l'estero segnava in febbraio (con 22 giornate lavorative) circa 33 mila tonnellate, quindi è scesa di fronte a gennaio di circa 3 mila tonn. Questa esportazione segnava circa 28 mila tonnellate dalla regione di Slesia e circa 5 mila tonn. da quella di Dąbrowa.

Lo scarico del carbone fossile nei porti, nel febbraio, era in diminuzione di 234 mila tonn. essendo di 595 mila tonn. mentre lo scarico a Danzica segnava 233 mila tonn. in meno e a Gdynia — 562 mila tonnellate, cioè di 66 mila tonn. in meno di fronte a gennaio.

IL MERCATO DI CARBONE FOSSILE IN POLONIA.

(Rynek węglowy w Polsce).

L'esportazione di carbone fossile ha raggiunto complessivamente, durante l'anno 1933, tonn. 9.703.000, cioè 659.000 tonn. meno del 1932. La Polonia ha potuto compensare in parte la perdita dei mercati scandinavi, cercando altri sbocchi nei rimanenti Paesi europei, specialmente nell'Europa sud-orientale.

Una Delegazione delle Ferrovie dello Stato italiane è giunta a Katowice, per trattare l'acquisto di 1.600.000 tonn. di carbone fossile dell'Alta Slesia polacca. Codesto quantitativo è conteggiato in pagamento dei due piroscafi che verranno costruiti in Italia per conto della Polonia, precisamente per conto della Società Gdynia-America. Le consegne saranno ripartite in un quadriennio, con una media di 33 mila tonn. di carbone, al mese.

IL RIBASSO DEL PREZZO DELLO ZUCCHERO IN POLONIA.

(Zniżka cen cukru w Polsce).

Conformemente ad un intervento del Ministro delle Finanze, il prezzo dello zucchero venduto sul mercato interno sarà abbassato durante la prossima campagna, in autunno, di 75,20 zloti per quintale, essendo limitato il prezzo a 75,50 zloti per ogni 100 kg. E' stato pure disposto che il prezzo di vendita venga unificato per tutto il Paese, ciò che rappresenterà per le province dell'Est una riduzione supplementare di 15 — 20 zloti il quintale.

NUOVO FERTILIZZANTE.

(Nowy nawóz sztuczny).

La fabbrica governativa d'azoto di Chorzow ha intrapreso la fabbricazione di un nuovo concime fosfatato, il quale viene introdotto in commercio sotto il nome „Supertomasyna“. La proprietà essenziale del „Supertomasyna“ consiste in ciò, che i sali dell'acido fosforico non sono solubili soltanto in acido citrico, ma anche nei sali dell'acido citrico specialmente nel citrato ammonico. La produzione del „Supertomasyna“ è basata sulla circostanza che le fosforiti vengono fuse nel forno elettrico con fondenti alcalini. Tale nuovo processo da una combinazione fosforosa complessa, nella quale, come nella farina Thomas, ad ogni

parte d'acido fosforico corrispondono due parti di calcio combinato. La fabbrica di Chorzow produce il „Supertomasyna“ in 2 qualità: una normale al 16%, con un tenore di calcio di circa il 30%, ed una ad 38a percentuale, contenente il 21-22% di P.O. e circa il 40% di calcio. L'elevato tenore di calcio del „Supertomasyna“ ha importanza per i terreni pesanti, aventi tendenza ad indurire.

L'ANDAMENTO DELLE FABBRICHE GOVERNATIVE D'AZOTO.

(Pomyślny rozwój państwowych fabryk azotu w Polsce).

La relazione commerciale della fabbrica governativa di composti azotati di Chorzow per l'anno economico chiuso il 1° aprile 1933 fa notare che la fabbrica, per la prima volta, ha bilanciato con una perdita, la quale in parte va attribuita alla sospensione della produzione della cianamide nonché alla limitazione della produzione di ammoniaca sintetica. La produzione complessiva di azoto fissato raggiunge meno di 7000 tonn., onde la capacità non venne utilizzata che per il 16%. La società ha fabbricato negli ultimi anni i seguenti prodotti (in tonn.):

	1929	1930	15 mesi 1931-32	12 mesi 1932-33
Azoto fissato	37.700	23.765	18.865	6.903
Calcioamidato	183.320	84.114	44.219	161
Farina Thomas azotata	—	—	7.969	3.645
Nitrato sodico	655	7.372	10.114	6.979
„Saletrazak“	—	317	27.267	15.060
„Nitrofos“	15.400	13.665	4.422	3.072
„Wapnamon“	—	—	2.941	3.884
Perfosfato	—	—	—	3.883
Nitrato ammonico	5.612	4.152	3.145	1.678
Sale ammoniacale	—	—	364	1.489
Ossigeno	674.596	554.127	452.913	274.958

La produzione del perfosfato è stata assunta per limitare l'importazione della farina Thomas. E' stata iniziata inoltre la fabbricazione di nitrato sodico. La media degli operai rispetto al 1929 s'è dimezzata e raggiunge nell'anno riferito il numero di 1470. Il consumo dell'energia elettrica è diminuito da 519 mil. di Kwh. nel 1929 a 28 mil. di Kwh. nel 1932-33. Di calcioamidato nel decorso esercizio vennero smerciate 27.135 tonn. contro 53.138 tonn. nell'anno 1931-32 e 137.617 tonn. nell'anno 1929. Si esportarono i seguenti prodotti (in tonn.):

	1931-32	1932-33
Calcioamidato	3.904	740
Sale ammoniacale	211	1.001
Carbonato ammonico	43	168
Acido nitrico	65	15

Gli stabilimenti di Chorzow hanno assorbito la fabbrica Azot. S. A. di Jaworzno, iniziando in essa la produzione di vitriolo di rame e tricolorotilene.

L'ORGANIZZAZIONE DEGLI ESPORTATORI DI BURRO.

(Organizacja eksporterów masła).

Gli esportatori di burro di tutta la Polonia hanno tenuto in questi ultimi giorni un congresso a Bydgoszcz, nel corso del quale è stato deciso di creare una organizzazione unica per gli esportatori di burro, con sede a Gdynia, ciò che faciliterà l'esportazione di prodotti alimentari.

L'ARBITRAGGIO COTONIERO A GDYNIA.

(Sąd rozjemczy bawlniany w Gdyni).

Gli importatori di cotone polacco e le autorità competenti lavorano attualmente per l'organizzazione a Gdynia dell'arbitraggio cotoniero. Questo progetto è stato sottoposto recentemente al delegato degli esportatori di cotone d'America che ha soggiornato recentemente a Gdynia. Secondo tutte le probabilità, l'arbitraggio comincerà a funzionare a partire dal 1 giugno.

LA PRODUZIONE DELLA SETA ARTIFICIALE.

(Produkcja jedwabiu sztucznego).

La produzione della seta artificiale in Polonia ha raggiunto l'anno passato 3.650.000 kg., ciò che rappresenta nei confronti dell'anno precedente, un aumento di circa il 10%.

LA STATISTICA DEI POZZI ATTIVI IN POLONIA.

(Statystyka szybów produkujących w Polsce).

Seguendo le recenti statistiche, il numero totale dei pozzi attivi, nei tre bacini petroliferi della Polonia, si stabiliva sino al 1933 a 3.128 di cui 265 in quello di Stanislawow.

WYWÓZ OLEJU GAZOWEGO DO ITALII.

(Esportazione dell'olio di gas in Italia).

Za pośrednictwem Izby Przem. - Handl. w Warszawie doszła do skutku większa tranzakcja in olej gazowy wartości około 200.000 zł.

IL MIGLIORAMENTO DELL'INDUSTRIA ELETTROTECNICA.

(Poprawa sytuacji w przemyśle elektrotechnicznym).

L'anno passato ha segnato un sensibile miglioramento della situazione dell'industria elettrotecnica in Polonia. Il valore globale della produzione di questa industria è passato da 39 a 45 milioni di zloti, il che è tanto più rimarchevole, in quanto i prezzi degli articoli elettrotecnici si sono abbassati nello stesso tempo del 15% in media. Per questa ragione dell'aumento della produzione, il numero degli operai impiegati nelle fabbriche di materiale elettrotecnico si è elevato a 4.400 contro 3.500 dell'anno precedente. L'industria elettrotecnica polacca arriva oggi a coprire il 64% dei bisogni del mercato nazionale.

LEGISLAZIONE DOGANALE

CONTINGENTI PER L'IMPORTAZIONE DI MERCI ITALIANE.

(Kontyngenty przywzowowe na towary pochodzenia italskiego)

Il Governo polacco ha concesso, in via autonoma ed in deroga ai "Divieti di crisi" i seguenti contingenti per l'importazione in Polonia di merci italiane durante il semestre ottobre 1933 — marzo 1934:

Numero di tariffe dog. polacca	Denominazione della merce	Contingente in quintali
1	Cereali in grani e leguminosi .	120 —
3	Farina, orzo perlato, malto, piselli politi .	100 —
4 p. 1), 2)	Farine di granturco, di riso; amidi .	1.524 —
5	Ortaggi .	6.135 —
6 p. 2) e Nota	Mele fresche .	1.075 —
6 p. 2) e Nota	Frutta e bacche fresche, ecc. da includersi nel contingente del 1930 relativo alla pos. 6 p. 2 (20.000 q.li).	

Numero di tariffe dog. polacca	Denominazione della merce	Contingente in quintali
15 p. 3)	Chiodi di garofano, ecc. (tutto il punto)	472 —
24	Prodotti di confetteria .	da includersi nel contingente del 1930 relativo alla pos. 24 p. 2), 4) e Nota alla posiz. 24 (300 q.li).
35 p. 3)	Formaggio molle detto "bryndza" piccoli formaggi da birra .	da includersi nel contingente del 1930 relativo alla pos. 35 p. 1. (500 q.li).
35 p. 5) a)	Casirne .	0,5
37 p. 1), 2), 3), 4) a), 5)	Pisci e caviale .	da includersi nel contingente del 1930 relativo alla pos. 37 (4.000 q.li).
39 p. 2)	Panelli oleosi .	660 —
44 ex p. 1) a) 1)	Intestini freschi e salati .	7,5
55 p. 4)	Cuoi molli per tomaie, ecc. (tutto il punto)	1,5
54	Pelli verdi .	235 —
55 p. 5)	Cuoi verniciati di ogni specie, ecc. (tutto il punto)	2 —
56 p. 1) d)	Pelli greggie, pelli d'astrakan, ecc. (tutta la sottovoce)	125,6
56 p. 1) e)	Pelli greggie non preparate, anche salate, altre, ad eccezione di quelle nominate altrove	0,4
57 p. 1) e Nota	Scarpe di cuoio .	da includersi nel contingente del 1930 relativo alla pos. 57 p. 3) e Nota 1) b) (300 q.li).
57 p. 2)	Scarpe di tessuti .	
57 p. 4) a)	Guanti di cuoio .	11,4
59 p. 5) b)	Doghe per botti foggiate .	30 —
60 p. 1) b)	Turaccioli per bottiglie di sughero, non misti con altre materie .	2 —
61 p. 1) b)	Articoli torniti in legno, ecc. (tutto il punto)	97,5
62 p. 4)	Semi di piante foraggiere, ecc. (tutto il punto)	2.000 —
62 p. 5) d)	Semi di mostarda .	160,5
62 p. 5) h)	Semi di soia .	220,5
62 p. 6)	Semi di graminacee .	4 —
62 p. II) a), b)	Piante vive .	da includersi nel contingente del 1930 relativo alla posiz. 62 p. 1) e p. 13 (800 q.li).
62 p. 12)	Cipolle, radici, bulbi di piante, ecc. (tutto il punto)	5 —
66 p. 3)	Pietre da costruzione, ecc. (tutto il punto)	300 —
66 p. 5)	Marmo, alabastro da costruzione, ecc. (tutto il punto)	3.125 —
70 p. 1) a)	Lavori da ebanista, scultore e decoratore nonché lavori da tornitore; lavori del peso di 50 e meno kg.	60 —
70 p. 2) a)	Lavori in pietra tagliata, ordinari senza ornamenti e senza sculture, anche con superfici in rilievo, politi del tutto o in parte .	56 —

Polonia-Italia

Numero di tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Contingente in quintali	Numero di tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Contingente in quintali
ex 71 p. 4)	Pietre artificiali per arrotare (tutto il punto)	1,5	ex 167 ex p. 27)	Macchine da cucire, compresi i rispettivi tavoli	25 —
ex 72 p. 4)	Mattioni e lastre di chamotte	8,5	ex 167 p. 3)	Armature	1 —
ex 74 p. 5)	Vasellame in terracotta	1 —	ex 167 p. 33)	Apparecchi per l'uso domestico, ad eccezione di quelli specialmente nominati	100 —
ex 77 p. 2) a), b)	Lavori non specialmente nominati in vetro bianco o semi-bianco, non tagliati, ecc.	21,5	ex 167 p. 38)	Macchine elettriche	35 —
ex 77 p. 5)	Vetriere non specialmente nominate in vetro del colore naturale, ecc. (tutto il punto)	1,5	ex 167 p. 40)	Accumulatori e loro lastre	1,5
ex 77 p. 6) a)	Vetriere eccettuate quelle nominate altrove, in vetro di ogni genere (tutto il punto)	1 —	ex 169 p. 9)	Macchine da scrivere e calcolatrici e loro parti staccate	3 —
ex 77 p. 8)	Vetro in lastre non tagliato e non polito, ecc. (tutto il punto)	1,5	ex 169 p. 11)	Lastre e films fotografici	8 —
ex 82 p. 2)	Colofonio e galipot	2,5	ex 169 p. 13)	Apparecchi professionali di precisione ecc. (tutto il punto)	4 —
85	Prodotti derivanti dalla distillazione del petrolio grezzo e del catrame, ecc. (tutta la posizione)	0,5	ex 169 p. 15)	Istrumenti ed apparecchi per la elettricità	7 —
ex 88 p. 1) d)	Lavori in caucciù elastico, non specialmente nominati	34 —	ex 169 p. 22)	Materiale per l'istallazione di impianti elettrici	0,5
ex 88 p. 3)	Cerchi di gomma per ruote, ecc. (tutto il punto)	800 —	ex p. 2)	Montature per occhiali e binocoli, occhiali e binocoli con montatura semplice	3 —
ex 108 p. 7)	Acido tartarico e citrico	516 —	171 p. 1) b)	Mecanismi finiti per orologi, ecc. (tutto il sotto punto)	1 —
ex 112 p. 25)	Prodotti chimici e farmaceutici non specialmente nominati	22 —	ex 172 ex p. 4)	Strumenti musicali, non specialmente nominati, ecc. ad eccezione delle corde (tutto il punto)	21 —
ex 117 p. 1)	Olio commestibile	25 —	ex 173 p. 10)	Autocarri, ecc.	da includersi nel contingente del 1930 relativo alla posiz. 173 p. 8), 12), 13) e nota (13.000 q.li).
ex 117 p. 7), 8)	Olii vegetali	500 —	ex 173 p. 11)	Parti staccate per automobili	1.158,5
ex 120 p. 2)	Saponi non specialmente nominati	da includersi nel contingente del 1930 relativo alle posizioni 119 p. 1), 2) e 120 p. 1 (200 quintali).	177	Cartoni, carta e loro lavori, ad eccezione del cartone per matrici da stampa (ex p. 2) b), della carta da giornale, (p. 5) nonché delle fibre vulcanizzate di ogni specie	8,5
ex 121 p. 3)	Vernici non specialmente nominate	2,3	ex 178 ex p. 4) a), b)	Quadri, disegni, riproduzioni di ogni specie, ecc. (tutto il sotto punto)	6,5
ex 124 p. 3)	Estratti tannici non specialmente nominati	2,252,5	ex 178 p. 7)	Cartoline postali, anche eseguite a mano	7 —
135	Materie coloranti organiche e sintetiche e loro basi (tutta la posizione)	1,5	ex 179 p. 3)	Lino e canapa, ecc. (tutto il punto)	3.000 —
ex 149 p. 1), 3), 4), 5), 6), 7), 10), 11), 13)	Lavori di rame e sue leghe, nonché di altri metalli e loro leghe, nominati alla posizione 143	11 —	ex 179 p. 5) e nota	Canapa, di manilla, lino della Nuova Zelanda, sisal, aloe ed altre materie vegetali che sostituiscono il lino e la canapa	5 —
ex 153 p. 2) e nota	Catennacci e serrature	40 —	ex 181 ex p. 1) a), b)	Lana lavata e non lavata	0,5
ex 154 p. 1), 2), 4), 6), 7), 8), 9)	Lavori in lamiera di ferro e d'acciaio, ecc. (tutte le posizioni ad eccezione dei punti 3) e 5)	110,5	ex 183 p. 1), 2), 3), 4), 5), 6)	Filati di cotone	130 —
ex 156 p. 4)	Catene di ferro e di acciaio	0,5		Filati di materie tessili specificate ai punti 2) e 3) della posiz. 179	150 —
ex 156 p. 10), 11), 12) e nota	Lavori in fili di rame	7 —	ex 185 p. 3	Rizyon	340 —
158	Coltellerie	6 —	ex 186 p. 1)	Lana pettinata	44 —
ex 160 p. 2)	Badili, pale, rastrelli, piccozze, ecc.	9 —	ex 186 p. 2), 3)	Lana filata e ritorta	450 —
161	Utensili per arti e mestieri	10 —	ex 187 p. 1), 2)	Tessuti di cotone greggi ed imbianchiti	da includersi nel contingente del 1930 relativo alle posiz. 187 p. 2), 3) e 189 (1000 q.li).
ex 167 p. 1)	Macchine non specialmente nominate	335 —	ex 188 p. 1), 2)	Tessuti di cotone mercerizzati	da includersi nel contingente del 1930 relativo alle posiz. 187 p. 2), 3) e 189 (1000 q.li).
ex 167 p. 7), 8)	Dispositivi e macchine per alzare e trasportare dei carichi	35 —		Cordami e spaghi, ecc. (tutta la posizione)	0,5
ex 167 p. 10)	Motori a combustione a montaggio fisso e trasportabili	9 —	ex 190 p. 1), 2), 4), 5), 7)	Tessuti per tappeti, nettapièdi, in fibre e filati di cocco	12,5
ex 167 p. 12)	Ventilatori, aspiratori, ad eccezione dei ventilatori elettrici	3,5	ex 191 p. 2)		
ex 167 p. 13)	Pompe a mano	1,5			

Numero di tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Contingente in quintali	Voce della tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio di favore in % del dazio normale autonomo
ex 194 p. 1)	Linoleum	250 —			
206	Tessuti e lavori in maglia, lavori intrecciati e passamanerie	2 —	397 ex p. 1	Alfanaftilamina, col permesso del Ministro delle finanze	10
209	Biancheria, vestiti e confezioni non specialmente nominati in materie tessili, finiti o meno, cappelli per signora, berretti, ecc.	1 —	397 ex p. 2	Ortoanisidina, cresidina, dimetil e dietilamilina, etilobenzilamilina e suoi solfo-acidi, acido antranilico	30
212	Bottoni e fibbie	1 —	397 ex p. 4	Tioanilina	45
ex 216 p. 1), 4)	Forniture per uffici, cancelleria articoli da disegno, ecc.	1 —	397 ex p. 4	Acetoparafenilendiamina	10
			397 ex p. 5	Paranitroanilina, col permesso del Ministro delle finanze	10
			397 ex p. 6	Acido metafenilendiaminosolfonico	30
			397 ex p. 8	Diclorobenzidina, diclorotolidina, dianisidina	20
			397 ex p. 8	Betanafilamina	5
			397 ex p. 9	Fenilalfanafilamina, etilo e toluilalfanafilamina	30

RIDUZIONE DI DAZI DOGANALI.

(Zniżki stawek celnych).

Con decreto dei Ministri delle finanze, dell'industria e commercio e dell'agricoltura in data 23 novembre u. s., pubblicato nello „Dziennik Ustaw“ del 9 dicembre 1933 e stato stabilito che all'importazione delle merci sotto elencate si riscuoterà, a decorrere dal giorno della sua pubblicazione e fino al 30 aprile p. v., un dazio di favore, il cui ammontare, in rapporto percentuale al dazio autonomo, e fissato come segue:

Voce della tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio di favore in % del dazio normale autonomo	Voce della tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio di favore in % del dazio normale autonomo
89 ex p. 1	Piante e parti di piante usate in medicina, non sminuzzate: ipecacuana, kola, sena, corteccia di china	20	397 ex p. 10	Aminoantrachinone alfa e beta	5
	Altre, non coltivate in paese, col permesso del Ministro delle finanze	20	397 ex p. 12	Cumidina, mono-acetil metafenilindiamina	30
167 ex p. 2	Spatto pesante macinato per scopi industriali col permesso del Ministro delle finanze	20	398 p. 1 a)	Resorcina	5
170 ex p. 2	Elettro-carboni e silicati di carbonio, in grani, sminuzzati o macinati per la fabbricazione di dischi per molare, col permesso del Ministro delle finanze	50	398 p. 3 a)	Naftoli, col permesso del Ministro delle finanze	5
205 p. 8	Fosforo, col permesso del Ministro delle finanze	essente	398 p. 6	Acido ossinaftoesico 33	5
309 ex p. 2	Perborato di sodio per scopi industriali, col permesso del Ministro delle finanze	50	398 ex p. 7	Acido naftolmonosolfonico 2.7, acido naftolaminosolfonico 1.5 acido naftolsolfonico 2.6 (sale di Shaeffer)	30
319 ex p. 3	Arseniato di calcio per scopi industriali, col permesso del Ministro delle finanze	40	399 ex p. 1	Aminofenolo	20
320 ex p. 3	Ferrocianuri di sodio, potassio calcio, calcipotassio per scopi industriali, col permesso del Ministro delle finanze	50	399 ex p. 3	Acido paraminosalicilico	5
332 p. 2	Anidride acetica per scopi industriali, col permesso del Ministro delle finanze	20	399 ex p. 4	Acido nitroaminofenolsolfonico	30
346	Solfuro di carbonio	10	399 ex p. 5	Acido aminonaftolsolfonico 1.8.4 (acido S), acido aminonaftolsolfonico 2.5.7 (acido I) ed il suo derivato urico (acido aminonaftoldisolfonico 1.8.2.4 (acido 2 S)	35
395 ex p. 1	Cloruro d'acido paratoluolsolfonico	12	399 ex p. 6	Nitrobenzidilmetanamidofenolo, paracloroortocetaminofenolo solfoacido, acido amidazoloico (para aminofenile 1.2 naftilaminosolo 5, ossi 7, solfoacido)	25
395 ex p. 3	Acido ftalico e sua anidride	7	400 p. 1	Fenilmetilpirazalone, fenilsolfometilpirazalone, acido fenilsolfopirazolonecarbonico	5
395 p. 4	Cloruro di benzile	35	ex 401	Tetrametilidiaminobenzidrola, tetraetilidiaminobenzidrola, tetrametilidiaminobenzofenolo, chetone di Michler	20
396 ex p. 2	Antrochinone, col permesso del Ministro delle finanze	8	ex 402	Fenilidrazina	30
396 ex p. 2	Betametilantrachinone, acido anttrachinosolfonico	9	ex 408	Fuliggini per scopi industriali, col permesso del Ministro delle finanze	55
397 ex p. 1	Orto e paratoluindina, meta e parassilidina	10	461	Cera per innesti di alberi	22
			466 p. 1	Colla di pesce liquida, per scopi industriali, col permesso del Ministro delle finanze	10
			ex lett. a)	Solfato di potassio, col permesso del Ministro delle finanze	essente
			ex 479	Polvere di resina artificiale (di bakelite) per scopi industriali, col permesso del Ministro del-	
			488 ex p. 1 a)		

Voce della tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio di fa- vore in % del dazio normale autonomo	Voce della tariffa doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio di fa- vore in % del dazio normale autonomo
490 ex p. 2	le finanze Fernetina per la preparazione della fenacetina, col permesso del Min. delle finanze	40	1090 p. 5	Macchine affastellatrici per pa- bietole e patate	80
720	Fili di gomma per la fabbricazio- ne di nastri di gomma, col per- messo del Ministro delle fi- nanze	esente	1090 ex p. 3	Tavole per l'approvvigionamento automatico delle trebbiatrici	84
866	Tubi di prosciugamento in argilla	20	1090 p. 4 a) b)	Elevatori per paglia, fieno, covoni	94
900 ex p. 4 b)	Ampolle di vetro per il cloruro d'etile, col permesso del Mini- stro delle finanze	70	1090 p. 5	Macchine affastellatrici per pag- lia e fieno	32
es 989	Chiusure di nichel per ampolle di d'etile, col per messo del Mini- stro delle finanze	62	1090 ex p. 6 a)	Trebbiatrici per trifoglio: ad un tamburo di peso superiore a 1500 kg.	65
1000 p. 4	Zappe, marre, bidentiti, rastrelli, rastre, mazzuole e palette da giardinieri, greggi, puliti, ver- niciati, anche coi manici	85	1092 ex p. 1 a)	Macchine trinciapaglia a tamburo con larghezza della bocca di oltre 310 mm.	80
1016 ex p. 1 b)	Anelli di filo d'acciaio, importati dalle fabbriche di copertoni per automobili, col permesso del Ministro delle finanze	52	1092 ex p. 1 a)	Macchine trinciapaglia a lame, anche con macchina soffiatri- ce, con larghezza della bocca di oltre 310 mm. fino a 340 mm. inclusi	71
1018 p. 10 b)	Cesiole per la tosatura delle pecore	30	II	Macine per sminuzzare le ossa	49
1018 p. 10 c)	Forbici per giardinieri	65	1092 p. 4	Frantoi:	
1018 p. 10 d)	Potatori	32	1092 p. 8	a) semplici, a dischi o cilindri metallici	45
1036 ex p. 3 c)	Valvole per camere d'aria d'auto- mobili, ognuna del peso di 1 kg. o meno, importate dalle fabbriche di copertoni per auto- mobili, col permesso del Mini- stro delle finanze	26	1095 p. 2	b) combinati con compressori	46
1088 p. 1 ex lett. a)	Rulli a mano, usati nel giardi- naggio	70	1095 p. 3	Affumicatori per le api	37
1088 p. 1 b)	Seminatrici a mano per giardino	57	1095 p. 4	Maschere di protezione	26
I, II, III				Trappole per la cattura dei pec- cioni	23
1088 p. 1 c)	Spruzzatori a mano:		1095 p. 6	Gabbie per gli sciami	44
	I) su carriole, su carrette	43	1096 p. 1	Tutti gli altri apparecchi per l'apicoltura particolarmente non nominati	22
	II) a spalla	17	1096 ex p. 7	Macine per concimi chimici	78
1088 p. 2	Fale a trazione animale	70	1097	Incubatrici	55
1088 p. 2 c)	Erpici rotativi a trazione animale	78	1097 p. 6	Macchine ed apparecchi agricoli particolarmente non nominati	66
1088 p. 2 g)	Seminatrici a trazione animale: II) per i concimi artificiali III) combinate per la distribu- zione contemporanea di semi e di concimi	65	1115 p. 2	Coltelli per sarchi	60
1088 p. 2 g)	Polverizzatori a trazione animale per giardini e campi	63	1137 p. 1	Centrali telefoniche — col permes- so del Ministro delle finanze	20
1088 p. 2 i)	Innaffiatori a trazione animale per acqua di letame, a getto, in fila	54		Trattori con motore a 6 cilindri e meno, eccetto quelli "a che- nille" — col permesso del Mi- nistro delle finanze	16
1088 p. 2 m) I	Aratri da rinalzo a trazione ani- male ad una o più file, sarchi, aratri da rinalzo, archi, ciascuno del peso di 100 kg. o meno	78	1137 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ex 9 a) e b) pp. 10, 11 e 14	Parti staccate d'automobile, cycle- cars e motocicli, eccetto le sel- le per motocicli e le ruote a disco per automobili, importate dalle fabbriche nazionali pro- duttrici di automobili e moto- cicli — col permesso del Mini- stro delle finanze	10
1088 p. 3 c)	Macchine a motore per la coltura dei campi con parti rotative	83		Per le merci che potrebbero usufruire di riduzioni do- ganali in base al presente decreto od in base al decreto vigente al momento dello sdoganamento, ma che fossero state sdoganate senza applicazione di riduzioni doganali, potrà essere rimborsata la differenza tra il dazio normale e quello ridotto, qualora:	
1088 ex p. 4	Rulli adattati alla congiunzione diretta coi trattori	80		a) sia stata accertata dall'ufficio doganale l'identità della merce prima della sua introduzione nel libero traffico, con ciò che l'accertamento dell'identità della merce deve aver luogo previa presentazione di campioni, nelle forme previste al § 42 del decreto del 4 ottobre 1933 sul proce- dimento doganale;	
1089 p. 1 a)	Falciatrici a mano	13		b) la domanda per l'applicazione della riduzione do- ganale venga presentata entro 30 giorni dal momento della decisione definitiva sui risultati della revisione della merce determinata.	
1089 p. 1 b)	Falciatrici a trazione animale	87		Qualora la parte chiedo la riduzione doganale prima dell'introduzione della merce, ma la sdogani con dazio nor- male prima che sia stato emesso il permesso per lo sdo- ganamento a dazio ridotto, il rimborso della differenza del	
1089 p. 2 a)	Mietitrici comuni eccetto quelle nominata al p. 2 lett. b)	87			
1089 p. 2 b)	Mietitrici-legatrici	87			
1089 p. 2 c)	Apparecchi mietitori per falcia- trici	87			
1089 p. 3	Apparecchi speciali per aguzzare le lame delle macchine mietit- trici	18			

dazio può avvenire in base ad una nuova domanda, presentata dall'interessato entro 30 giorni dal momento del riconoscimento della riduzione doganale, unitamente alla dichiarazione doganale (quietanza doganale) ed ai documenti comprovanti l'identità della merce in conformità al presente decreto.

RIDUZIONE DOGANALE SUI NOCCIOLI SBUCCIATI DELLA VARIETA' ESOTICA DI ALBICOCCO DENOMINATA GHEJSI.

(Zniżki celne na jadra pestek egzotycznych odmiany moreli t. zw. ghejsi).

Con decreto del Ministero delle finanze, di concerto coi Ministeri dell'industria, del commercio e dell'agricoltura, pubblicato nello "Dziennik Ustaw" del 7 febbraio il dazio d'importazione sui noccioli sbucciati della varietà di albicocco denominata Ghejsi è stato ridotto al 26% del dazio normale. Tale agevolazione si applicherà con il permesso speciale del Ministero delle finanze e vale fino al 31 marzo.

RIMBORSO DI DAZI ALL'ESPORTAZIONE DI ALCOL ETILICO.

(Zwrot cel przy wywozie spirytusu etylowego).

Con decreto dei Ministeri delle finanze, dell'industria e commercio come pure dell'agricoltura, pubblicato nello "Dziennik Ustaw" del 7 febbraio è stato stabilito d'accordare alla esportazione di alcool il rimborso dei dazi corrisposti sulla importazione di materie prime, materiali ausiliari e gli impianti importati dall'estero o impiegati nella fabbricazione di detto prodotto. Il rimborso viene concesso nella misura di 25 zloty per 100 kg. di alcool etilico esportati.

Il provvedimento in parola è entrato in vigore a partire dalla sua pubblicazione e sarà applicato fino a tutto il 31 luglio 1934.

RIDUZIONI DOGANALI PER LE IMPORTAZIONI DALLA DANIMARCA.

(Zniżka cel importowych dla przywozu z Danji).

A norma della deliberazione del Consiglio dei Ministri polacco del 23 gennaio u. s., saranno applicate ai prodotti più sotto indicati, importati dalla Danimarca, come pure da tutti i paesi che beneficiano della clausola della Nazione più favorita, fino a nuova disposizione e fino alla ratifica del protocollo addizionale del 10 gennaio 1934 al trattato di commercio con la Danimarca, le seguenti agevolazioni doganali:

Numero di tar. doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio in zloty per 100 kg.
116 p. 4	Pesci vivi o morti ma freschi (congelati): pesci della varietà dei gadidi e altri pesci di mare eccezzuati quelli specialmente nominati	10 —
160 p. 2	Criolite naturale, sminuzzata, macinata	2 —
221 p. 2	Oleina, come pure tutti gli acidi grassi animali e vegetali (grassi contenenti più di 45% di acidi grassi liberi, eccezzuati i grassi di ossa), ad eccezione di quelli specialmente nominati:	10 —
227	Flocchi di avena e altri prodotti di cereali non specialmente nominati, in imballaggi:	36 —
	1) di oltre 2 kg.	

Numero di tar. doganale polacca	Denominazione della merce	Dazio in zloty per 100 kg.
417	2) di 2 kg. o meno, compreso il peso dell'imballaggio immediato	70 —
418	Terre di argilla, colori, trattati con l'acqua e simili:	
	1) senza materie coloranti organiche	200 —
	Colori da stampa preparati, colori litografici e colori per altri usi litografici, come pure colori per la riproduzione:	
	1) colori neri in imballaggi:	
	a) di oltre 75 kg.	80 —
	b) di 75 kg. o meno	160 —
	2) altri:	
	a) senza materie coloranti organiche	200 —
	b) con materie coloranti organiche	300 —

Le agevolazioni doganali di cui sopra vengono applicate, con validità dal 1° febbraio corrente.

DECRETO DEL MINISTRO DELLE FINANZE DEL 7 FEBBRAIO 1934 SULL'IMPORTAZIONE DALL'ESTERO IN ESSENZIONE DOGANALE DI SIERI IMPIEGATI IN MEDICINA.

(Zwolnienie od cła serum, stosowanego w medycynie).

In base all'art. 6 del decreto del Presidente della Repubblica del 28 agosto 1932 sulla fissazione della tariffa doganale d'importazione (Dz. U. R. P. N. 85, poz. 732), nonché al punto 1 posizione 391 della tariffa doganale d'importazione, allegata al decreto suddetto, dispongo quanto segue:

§ 1. I sottocelenati sieri, impiegati in medicina, importati dall'estero sono esenti da dazio:

- 1) contro il colera,
- 2) " la peste,
- 3) " il veleno dei serpenti,
- 4) " la febbre del fieno,
- 5) " il carbonchio.

§ 2. Il presente decreto entra in vigore il giorno stesso della sua pubblicazione. In pari tempo viene abrogato il decreto del 21 agosto 1927 sull'esenzione dal dazio dei sieri e vaccini usati in medicina (Dz. U. R. P. N. 81, poz. 712).

„Dziennik Ustaw“ N. 15, del 22 febbraio 1934.

COLORAZIONE DI SEMI IMPORTATI DALL'ESTERO.

(Farbowanie nasion, przywożonych z zagranicy).

Recentemente è stata emanata una notificazione del Ministero delle finanze polacco in merito alla colorazione di semi importati dall'estero.

A norma di detta notificazione i semi di trifoglio, di erba medica, di vulneraria, di cedrangelo, di melilot e di coda di topo, importati dall'estero, dovranno essere colorati, presso le dogane polacche, in colore rosso con una soluzione di eosina.

La colorazione avverrà mediante iniezione di una soluzione di eosina in alcool denaturato al 0,9% nel sacco contenente i semi. (160 cm.³ di soluzione di eosina per 100 kg. di semi).

Le spese della colorazione dovranno essere sostenute dall'importatore e sono stabilite nella seguente misura: per ciascun sacco del peso da 50 a 100 kg.: zloty 0,50; e del peso fino a 50 kg.: zloty 0,25.

IMPORTAZIONE DI PARTI DI ACCENDITORI

(Przywóz części zapalniczek).

Il Ministero delle finanze polacco ha stabilito che anche le parti di accenditori che debbono essere sdoganate, secondo la qualità del materiale e il grado di lavorazione, sono da considerarsi come oggetti del Monopolio dei fiammiferi, e pertanto non possono essere importate, senza un permesso delle autorità del rispettivo Monopolio.

Qualora l'importazione venga effettuata con il permesso del Ministero delle finanze, non sarà riscossa la tassa di monopolio.

TRATTATI E CONVENZIONI

ACCORDO ADDIZIONALE AL TRATTATO DI COMMERCIO CON LA SVIZZERA.

(Układ dodatkowy do umowy handlowej polsko-szwajcarskiej).

In data 3 febbraio corrente è stato firmato un accordo addizionale al trattato di commercio del 26 giugno 1922 con la Svizzera, accordo con il quale i due paesi si sono reciprocamente accordati varie agevolazioni doganali.

Riassumiamo qui di seguito i due elenchi di dazi concordati per quanto possano interessare l'esportazione italiana, aggiungendo che la nuova convenzione, già approvata dalla Svizzera andrò in vigore, non appena sarà stata approvata anche dal Governo polacco.

ELENCO A.

Contenente le agevolazioni accordate dalla Polonia a favore delle importazioni dalla Svizzera.

Numero tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio in zloty per 100 kg.
ex 128 ex p. 3	Formaggi Emmenthal e di groviera, prodotti di latte di vacche tenute ad un'altezza di almeno di 450 metri.	115 —
ex p. 4	Formaggi di Sbrinz, formaggio verde Glaris, formaggi fusi in scatole o in blocchi, prodotti di latte di vacche tenute ad una altezza di almeno 450 metri oppure di formaggi menzionati al punto 3 di cui sopra.	115 —
	Nota. — I diritti convenzionati stabiliti alla voce 128 ex p. 3 e 4, saranno applicati soltanto alle merci munite del certificato di origine delle Camere di commercio o di altre organizzazioni autorizzate dal Governo federale, che attestino l'altezza di almeno 450 metri e la denominazione specifica della merce corrispondente ai generi di formaggi in questione.	
244	Succhi, salse, estratti di carne, di legumi, come pure loro miscele, farine di legumi per la preparazione di alimenti, anche con aggiunta di sale, di droghe, di frutta e simili, eccettuati quelli specialmente nominati:	
	1) liquidi, in imballaggi:	
	a) di oltre 1000 kg.	150 —
	2) dadi per minestre.	150 —
	3) solidi, eccettuati quelli spe-	

Numero tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio in zloty per 100 kg.
	cialmente nominati, in imballaggi:	
	a) di oltre 100 kg.	120 —
	b) di oltre 2 e fino a 100 kg.	150 —
246	Latte condensato:	
	2) zuccherato	100 —
299	Combinazioni di sodio e di potassio	
	8) persolfati	80 —
	10) idrosolfuri, suoi composti di formalina	64 —
300	Combinazioni di ammonio:	
	ex p. 8) persolfati	25 —
309	Combinazioni di borace:	
	ex p. 2) perborato di sodio	75 —
572	Filati di rayon:	
	1) semplici:	
	a) non tinti, compresi i filati di viscosa opachi, come pure filati crepe.	880 —
615	Tessuti di cotone tinti, mercerizzati:	
	4) pesanti 60 gr. o meno, per mq. e contenenti fra catena e trama in un mq.:	
	a) fino a 55 fili.	900 —
	b) oltre a 55 e fino a 70 fili	1.100 —
618	Etamine, anche broccata	1.000 —
661	Nastri in tessuti e lavori similari, con fili di caucci:	
	1) prodotti di fibre tessili vegetali, eccettuati quelli specialmente nominati:	
	a) greggi imbianchiti	1.400 —
	b) mercerizzati, tinti, stampati	1.200 —
	c) operati	1.400 —
704	Passamani, lavori intrecciati, eccettuati quelli specialmente nominati:	
	2) di rayon, come pure di mezza seta (per un contingente annuo di 65 q.li.)	1.200 —
791	Trecce in fogli, come pure nastri intrecciati della larghezza di 120 mm. o meno, in paglia, tagal, raffia, foglie di palma, crine marino, trucioli, steli vegetali, anche con aggiunta di crino, di cotone, di lino, di canapa:	
	1) trecce in foglie, anche rafforzate di lulles, di organzino o di altre materie	600 —
	2) nastri:	
	a) della larghezza di oltre 20 e fino a 120 mm.:	
	1) greggi, imbianchiti	150 —
	2) tinti, dipinti e verniciati	250 —
	b) della larghezza di 20 mm. o meno:	
	1) greggi, imbianchiti	150 —
	2) dipinti, verniciati	200 —
ex 954	Nastri per cardì:	
	1) lavorati su tessuti, con cancio, senza feltri	340 —
	2) altri	360 —
992	Utensili da cucina, tinocce, loro parti in metallo e leghe, compresi alle voci 987-991:	
	2) in alluminio	400 —
994 p. 1 ex b)	Pistoni di motori a combustione interna di qualsiasi specie, in alluminio e sue leghe anche muniti di piachette in acciaio	

Numero tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio in sloty per 100 kg.	Numero tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio in sloty per 100 kg.
	inserirsi al momento della fusione, greggi	200 —		e) oltre 100 kg. e fino ad 1 kg.	1.500 —
1019 ex p. 2	Platti, teiere, caffettiere:		2)	armadi e quadri di distribuzione con apparecchi montati, interruttori, contatori, limitatori, eccettuati quelli specialmente nominati ecc.:	
	a) in alluminio	400 —		a) oltre 1000 kg.	250 —
1022	b) in alluminio colorato, anche verniciati	500 —		b) oltre 500 e fino a 1000 kg.	350 —
p. 3 ex a) e ex b)	Fari per automobili	250 —		c) oltre 150 e fino a 500 kg.	500 —
1037	Caldaie a vapore non tubolari, anche con surriscaldatori	50 —		d) oltre 50 e fino a 150 kg.	800 —
1049	Turbine:			e) oltre 15 e fino a 50 kg.	1.000 —
	1) idrauliche, pesanti per unità:			f) oltre 5 e fino a 15 kg.	1.200 —
	a) I) da 1200 a 5000 kg.	70 —		g) oltre 1 e fino a 5 kg.	1.300 —
	II) oltre 5000 kg.	60 —		3) armadi e quadri di distribuzione, senza apparecchi e strumenti di misurazione, senza trasformatori, senza regolatori, resistenze e qualsiasi specie di bobine; armature di cavi, pesanti per unità:	
ex p. 3	b) 1200 kg. o meno	110 —		a) oltre 50 kg.	200 —
	a vapore pesanti per unità:			b) oltre 15 e fino a 50 kg.	200 —
	a) oltre 15.000 kg.	80 —		c) oltre 5 e fino a 15 kg.	320 —
	b) oltre 3000 e fino a 15.000	45 —		d) 5 kg. e meno	400 —
	c) oltre 1500 e fino a 3000 kg.	75 —	1110	Contatori di energia elettrica	400 —
	d) oltre 1000 e fino a 1500 kg.	160 —	1118 p. 2 (ex b)	Adattatori (pick-up) loro parti	2.000 —
	e) oltre 500 e fino a 1000 kg.	210 —	1127	Conduttori elettrici di metalli comuni isolati, senza involucro di piombo:	
	f) oltre 150 e fino a 500 kg.	280 —		Fili semplici, eccettuati quelli di ferro e di acciaio del diametro di oltre 1,5 mm. ricoperti di smalto del diametro:	
1051	g) 150 kg. o meno	350 —	ex p. 1	a) di oltre 1 mm.	250 —
	Pompe, compressori, eccettuati quelli specialmente nominati:			b) da oltre 0,5 a 1 mm.	300 —
	3) centrifughe, pesanti per unità:			c) da oltre 0,1 a 0,5 mm.	350 —
	a) oltre 4000 kg.	75 —		d) da 0,1 mm. o meno	350 —
	b) oltre 2000 e fino a 4000 kg.	80 —	1145 ex p. 13	Lanterne posteriori	300 —
	c) oltre 750 e fino a 2000 kg.	120 —			
	d) oltre 300 e fino a 750 kg.	150 —			
	e) oltre 75 e fino a 300 kg.	180 —			
1085	f) 75 kg. o meno	250 —			
	Ventilatori, aspiratori per gas, aspiratori centrifughi, elicotidali, eccettuati quelli specialmente nominati, pesanti per unità:				
	1) oltre 2000 kg.	90 —			
	2) oltre 750 e fino a 2000 kg.	180 —			
	3) oltre 300 e fino a 750 kg.	170 —			
1086	Parti di macchine ed apparecchi:				
ex p. 10 ex b) III)	pistoncini di motori a combustione interna di qualsiasi specie, in alluminio e sue leghe, anche muniti di placchette di acciaio inserite al momento della fusione, lavorati	300 —			
1102	Raddrizzatori a mercurio e altri, eccettuati quelli specialmente nominati, nonché loro parti, pesanti per unità:				
	1) oltre 1500 kg.	250 —			
	2) oltre 500 e fino a 1500 kg.	250 —			
	3) oltre 200 e fino a 500 kg.	450 —			
	4) oltre 15 e fino a 200 kg.	500 —			
	5) oltre 5 e fino a 15 kg.	800 —			
	6) 5 kg. o meno	900 —			
1107	Apparecchi e strumenti elettrici per la messa in circuito, per l'interruzione e distribuzione della corrente:				
	1) resistenze non regolabili, regolabili, quali avviatori, regolatori di tensione, di velocità e simili, pesanti per unità:				
	a) oltre 150 kg.	500 —			
	b) oltre 50 e fino a 150	700 —			
	c) oltre 10 e fino a 50 kg.	900 —			
	d) oltre 1 e fino a 10 kg.	1.100 —			

DAZI CONVENZIONATI DELLA POLONIA CON L'OLANDA.

(Cia konwencyjne w umowie handl. polsko-holand.).

Si riportano qui di seguito le riduzioni di dazi doganali concesse dalla Polonia all'Olanda in base al trattato di commercio stipulato l'11 dicembre 1933 e messo provvisoriamente in vigore il 15 dicembre scorso, il trattato in parola e della durata di un anno, rinnovabile di volta in volta.

Voce della tariffa	Denominazione delle merci	Dazi in sloty per 100 kg. precedente nuovo
ex 42	Pomodori freschi:	
	1) importati dal 1 giugno al 31 luglio	240,— 100,—
ex 43	Cetrioli freschi:	
	1) importati dal 15 marzo al 14 giugno	100,— 55,—
ex 57	Uve fresche in imballaggi:	

Voce della tariffa	Denominazione delle merci	Dati in zloti per 100 kg.		Voce della tariffa	Denominazione delle merci	Dati in zloti per 100 kg.	
		precedente	nuova			precedente	nuova
	1) di oltre 5 kg., importate nel mese di agosto	200,—	45,—	ex 510	Cuoi verniciati:		
80	Cacao:			572	1) pelli intere e mezze pelli	2.200,—	900,—
	3) polvere di cacao senza zucchero, in imballaggi pesanti:				Filati di rayon:		
	a) oltre 2 kg.	300,—	250,—		1) semplici:		
ex 92	b) 2 kg. o meno	400,—	280,—	636	a) non tinti	1.250,—	880,—
	Piante vive:				Tappeti, passatole, stuoie nettapièdi, di tessuti o fibre tessili vegetali:		
	1) con terra attorno alle radici:				1) di filati di cocco:		
	b) altre (escluse le conifere e i lauri) non fiorite, o con germogli chiusi, importate:				b) tinti, come pure operati in qualsiasi maniera	200,—	170,—
	i) dal 1 giugno al 30 novembre	40,—	30,—	ex 1101	Trasformatori a bassa frequenza, pesanti per unità:		
	ii) dal 1 dicembre al 31 maggio	160,—	120,—		I) 500 gr. o meno	4.000,—	1.200,—
	ex II Rododendri importati dal 1 dicembre al 31 maggio	160,—	100,—	ex 1101	II) roccetti di superinduzione con telajo di vetro, impregnati con materiale isolante non idroscopico, con basso coefficiente di smorzamento, praticamente senza differenza, o inferiore a 1/16, nel valore dell'induzione tra i differenti roccetti	4.000,—	1.200,—
	c) fiorite o con germogli aperti	450,—	340,—	ex 1107	Apparecchi e meccanismi elettrici:		
	2) con radici solamente, senza zolle:				1) resistenze solide, pesanti per unità:		
	b) piante di rose	200,—	100,—		g) 10 grammi o meno	7.000,—	3.500,—
	c) alberi, arbusti e altre piante, non nominati, esclusi gli alberi e arbusti fruttiferi	100,—	60,—	ex 1108	Condensatori:		
ex 85	Bulbi di giacinti, tulipani e narcisi, in imballaggi pesanti:				1) solidi, pesanti per unità:		
	1) oltre 5 kg.	120,—	60,—		f) oltre 50 fino a 200 grammi	1.400,—	840,—
ex 200	8) a) Vaseline raffinata, in imballaggi pesanti:				g) 50 grammi o meno	2.000,—	1.000,—
	i) oltre 20 kg.	65,—	40,—	ex 1108	2) condensatori a rotazione, pesanti per unità:		
	ii) oltre 5 fino a 20 kg.	75,—	56,—		a) oltre 100 grammi	2.000,—	1.200,—
ex 219	iii) 5 kg. o meno	100,—	75,—		b) 100 grammi o meno	3.000,—	1.500,—
ex 221	Stearina	75,—	60,—	ex 1118	Apparecchi radio e loro parti:		
ex 266	1) oleina	82,—	47,—		1) apparecchi ricevitori di lusso, senza valvole, pesanti per unità:		
	Dolciumi (Hopijs) riempiti con caffè e crema, in imballaggi pesanti:				c) 50 kg. o meno	4.000,—	1.400,—
	i) oltre 2 kg.	800,—	482,—		2) meccanismi di altoparlanti, pesanti per unità:		
	ii) 2 kg. o meno, compreso il peso dell'imballaggio immediato	1.000,—	582,—		a) 10 kg. o meno	2.200,—	1.100,—
429	2) altri	1.000,—	250,—	Nota. — I dazi previsti dalle voci 1101 (II), 1107 (I) (g), 1108 (f, g), 1108 (2a, 2b, 1118) (1c, 2b) sono applicabili solo alle merci importate da industrie stabilite effettivamente in Polonia, a condizione che esse impieghino più del 50% di materie nazionali e che le merci siano prodotte in collaborazione con industrie estere associate e aventi una partecipazione finanziaria nelle industrie polacche smaccennate. L'importazione delle merci in parola è subordinata all'ottenimento di speciale permesso dell'Unione polacca delle industrie polacche su accennate.			
431	Prodotti aromatici:			ex 1159	Contatori automatici:		
	1) vaniglia	2.500,—	500,—		1) quadranti di graduazione, pesanti per unità:		
488	Materie plastiche artificiali a base di caseina, gelatina, amido, fenolo, formalina e simili (esclusa la bachelite):				c) oltre 5 fino a 50 kg. inclusi	500,—	400,—
	2) altre materie plastiche artificiali:						
	b) in blocchi, in lastre, in fogli, in verghe, in tubi:						
	i) non lavorate	240,—	100,—				
	ii) molate e polite, incollate insieme, munite di disegni impressi	300,—	120,—				
Nota. — I dazi di questa voce della tariffa possono essere modificati a partire dal 1 agosto 1934.							
ex 497	Cuoio da suola, cuoio per cinghie da trasmissione e cuoio per solette:						
	4) gropponi:						
	b) a concia minerale	480,—	380,—				

ACCORDO COMMERCIALE POLACCO - CECOSLOVACCO.

(Umowa handlowa polsko-czeskoslowacka).

Secondo notizie rilevate dalla stampa è stato stipulato un nuovo accordo commerciale tra la Polonia e la Cecoslovacchia basato sulla clausola della nazione più favorita.

A norma di detta convenzione, gli scambi commerciali fra i due paesi si svolgeranno in base a contingenti di merci reciprocamente concessi. Fra i contingenti di importazione accordati dalla Cecoslovacchia alla Polonia, vanno annoverati in particolare i seguenti: fette di barbabietole 100.000 q.li, crusca di frumento 40.000 q.li, legumi 30.000 q.li, lino 32.000 q.li, semi di zuccche e di barbabietole da foraggio 6.500 q.li, semi di lino e di papavero 6.000 q.li, fiocchi di patate 6.000 q.li, pollame 125.000 capi, uova 2.000 q.li, trementina 5.000 q.li, oltre a determinati contingenti di legname da cellulosa. Le patruzioni riguardanti la importazione di olii minerali dalla Polonia rifletton in particolare i prodotti semilavorati come la benzina greggia e i distillati del petrolio.

La Polonia ha concesso, dal canto suo, alla Cecoslovacchia una serie di agevolazioni doganali, come pure dei contingenti di importazione per un gran numero di prodotti industriali.

LA FINE DELLA GUERRA DOGANALE TRA LA POLONIA E LA GERMANIA.

(Zakończenie wojny celnej polsko-niemieckiej).

La Polonia e la Germania appena ratificato il patto di non aggressione stipulato alla fine di gennaio hanno provveduto in questi giorni a liquidare la guerra doganale esistente fra i due paesi. I negoziati per liquidare il conflitto economico tra la Germania e la Polonia sono stati lunghi ed irti di difficoltà, ma la buona volontà dimostrata dalle due parti rese possibile un accordo sul quale verrà regolata la vita economica dei due paesi confinanti. L'accordo prevede l'abolizione da parte tedesca della tariffa massima (Obersatz) nei confronti delle merci polacche, e da parte polacca l'abolizione delle dogane massime e delle proibizioni anti-tedesche di importazione. La Germania ammette alla Polonia il transito dei prodotti polacchi di allevamento attraverso il territorio tedesco e permetterà l'importazione in Polonia del ferro grezzo. Da parte polacca viene abolita l'interdizione del trasporto, dei carichi dalla Polonia e in Polonia attraverso i porti tedeschi. Si è concluso pure un accordo tra le linee di navigazione polacche e tedesche. Esso riguarda la distribuzione dei carichi sulle linee regolari di navigazione che uniscono i porti del territorio doganale polacco ai porti tedeschi di Amburgo e Brema. L'accordo verrà firmato fra qualche giorno a Varsavia, e varrà a dare fiducia e tranquillità al regolare svolgersi degli scambi economici fra i due paesi vicini.

ACCORDO ADDIZIONALE ALL'ACCORDO COMMERCIALE POLACCO - AUSTRIACO.

(Układ dodatkowy do umowy handlowej polsko-austriackiej).

Con scambio di note del 23 dicembre u. s., entrato in vigore il 12 gennaio, il Governo austriaco ha notificato a chiarimento delle disposizioni contenute nell'accordo commerciale dell'11 ottobre u. s., che la franchigia doganale per suini del peso da 135 a 150 kg. di cui all'allegato del suddetto accordo, n. di tariffa ex 55 (suini del peso: c) oltre 40 e fino a 150 kg.), sarà applicata all'importazione di suini vivi dalla Polonia, entro i limiti di un contingente settimanale, da convenirsi di volta in volta, contingente che dovrà essere determinato, nei mesi ottobre-marzo, secondo un peso vivo medio per capo di 110 kg e, nei mesi aprile-settembre, in base ad un peso vivo medio per capo di 105 kg.

L'ACCORDO TEDESCO - POLACCO PER GLI SCAMBI DI PRODOTTI SIDERURGICI E DI ROTTAMI.

(Układ polsko-niemiecki dotyczący handlu wyrobami przemysłu metalurgicznego i odpadkami żelaza).

E' stato raggiunto un accordo fra la Germania e la Polonia sulla questione degli scambi di prodotti siderurgici e di rottame, in base al quale sono fissati i contingenti ed altre modalità relative a detti scambi. La durata dell'accordo è prevista fino al 30 giugno 1937. Esso andrà in vigore appena saranno definite alcune questioni rimaste in sospeso.

COMUNICAZIONI

LA PRIMA NAVE COSTRUITA IN POLONIA.

(Pierwszy okręt zbudowany w Polsce).

I Cantieri navali di Gdynia, hanno cominciato in questi ultimi giorni la costruzione d'una prima nave, destinata alla flotta mercantile polacca.

IL RUOLO DI GDYNIA NEL COMMERCIO ESTERO POLACCO.

(Udział Gdyni w handlu zagranicznym Polski).

Il ruolo del porto di Gdynia nell'insieme degli scambi commerciali della Polonia con l'estero aumenta sensibilmente di anno in anno. Nel 1932 il valore delle merci importate per Gdynia si stabiliva a 133 milioni di zloti, cioè il 15,5% del totale delle importazioni polacche; nel 1933 le importazioni per Gdynia erano di 296 milioni, cioè il 35,9% del totale. Per quanto concerne le esportazioni, il loro valore è passato da 217 a 239 milioni di zloti, e il per cento del valore globale delle merci esportate è passato dal 20,0 al 24,9%.

II. MOVIMENTO DELLE NAVI NEL PORTO DI GDYNIA NEL 1933.

(Ruch okrętów w porcie gdyniskim w r. 1933).

Nel corso dell'anno passato sono entrate a Gdynia 4.365 navi di 3.425.660 tonnellate di stazza, sono uscite 4.337 con una portata di 3.401.053 tonn. Al primo posto si trova la bandiera svedese, segue la Polonia, Germania, Danimarca, Norvegia, Stati Uniti. Ventisei nazioni complessivamente hanno figurato nel movimento marittimo di Gdynia.

IL PROGRAMMA DEI LAVORI STRADALI PER IL 1934/35.

(Plan robót drogowych na r. 1934/35).

Il Ministero delle Comunicazioni ha stabilito il programma dei lavori stradali per l'anno 1934/35, prevedente una spesa globale di 36,5 milioni di zloti. Il programma prevede inoltre il mantenimento e il rinnovamento di 7 mila km. di strade ordinarie e la costruzione di 225 km. di strade a rivestimento migliorato (asfalto, beton, ecc.).

FIERE ED ESPOSIZIONI.

UN'ESPOSIZIONE MONDIALE A VARSAVIA.

(Wystawa światowa w Warszawie).

La città di Varsavia prepara per l'anno 1943 un'esposizione mondiale per la quale si sta già cercando l'adatto terreno. La somma complessiva per questa esposizione è prevista in 80 milioni di zloti.

CREDITO E FINANZE**LA BANCA DI POLONIA NEL GENNAIO 1934.**

(Bank Polski w styczniu 1934 r.).

Nel mese di gennaio si è registrato un nuovo aumento d'oro alla Banca di Polonia, che si accresce così di 1,9 milioni, passando a 477,5 milioni di zloti. La riserva di denaro e divise estero è aumentata di 6,5 milioni, raggiungendo così 81,8 milioni di zloti.

NUOVI CREDITI INGLESI ALLE FERROVIE POLACCHE.

(Nowe kredyty angielskie dla kolei polskich).

Le ferrovie polacche hanno negoziato un nuovo credito di circa 130 milioni di zloti con la Compagnia inglese „Westinghouse Brake and Saxby Signal Co. Ltd“. Il credito sarà utilizzato per provvedere i treni merci di freni automatici; sull'ammontare del prestito il 40% sarà destinato per l'acquisto all'estero del materiale indispensabile, mentre il resto sarà speso per i rifornimenti da farsi nell'interno del Paese con evidente beneficio dell'industria polacca. I lavori previsti saranno ultimati in un periodo di cinque o sei anni.

GLI AZIONISTI STRANIERI DELLA BANCA DI POLONIA.

(Akcjonariusze zagraniczni w Banku Polskim).

Dai dati comunicati dalla Banca di Polonia su 1.500.000 azioni rappresentanti il capitale sociale, 119.613 azioni si trovano nelle mani di azionisti stranieri. Nei confronti dell'esercizio precedente, il numero delle azioni detenute dagli stranieri è diminuito di 2.686.

IL PROGRAMMA PER GLI INVESTIMENTI NEL 1934/35.

(Plan inwestycyj na r. 1934/35).

La cifra globale dei crediti per gli investimenti previsti nel bilancio 1934/35 si stabilisce per l'amministrazione pubblica, le imprese nazionali, e i monopoli e per i fondi speciali a 288,2 milioni di zloti. In aggiunta a questa somma i crediti supplementari che saranno mobilitati per il Fondo delle costruzioni e Fondo del lavoro, arriveranno ad un totale di 320,6 milioni di zloti. Questi crediti permetteranno di occupare più di 213.000 operai.

UN GRANDE PROGRAMMA DI LAVORI PUBBLICI IN POLONIA.

(Wielki plan robót publicznych w Polsce).

Il Governo polacco, ha annunciato in questi giorni un grande programma di lavori pubblici, da eseguirsi entro l'anno, e volti ad alleggerire il peso della disoccupazione. La cifra totale dei crediti straordinari stanziati dal governo per questi motivi, ammonta a 320 milioni di zloti, e si calcola di poter impiegare un totale di 213 mila disoccupati, ciò che significa 150 mila più che l'anno scorso.

I crediti straordinari, saranno ripartiti nel modo seguente: 54 milioni per costruzioni di Stato (uffici, sedi d'amministrazioni, centrali postali e telefoniche), 23 milioni per costruzione di case popolari, 72 milioni per nuove linee ferroviarie e rimodernamento delle esistenti, 45 milioni per il miglioramento della rete stradale, 10 milioni per la disciplina delle vie fluviali, 105 milioni per lavori diversi, come bonifiche, problemi urbanistici, elettrificazione e fognature.

Il Governo polacco intende così affrontare in maniera produttiva il problema della sovrabbondanza della mano d'opera; sovrabbondanza che soprattutto in questi primi mesi dell'anno, si è dimostrata in preoccupante progresso, facendo salire gli iscritti agli uffici di collocamento alla cifra di 400 mila.

FIERA INTERNAZIONALE DI POZNAŃ

Dal 29 aprile al 6 maggio 1934

Per tutte le informazioni rivolgersi alla Camera di Commercio polacco - italiana
di Varsavia-Moniuszki 10.

KRONIKA

ROLNICTWO

ZARZĄDZENIA, DOTYCZĄCE POPIERANIA ROLNICTWA.

(Disposizioni per la protezione dell'agricoltura).

W końcu r. ub. powzięto szereg uchwał o doniosłym znaczeniu dla rolnictwa.

Ponieważ stwierdzono, iż w ciągu ostatnich lat przyrósł zbiór do Italii, drogą t. zw. importu czasowego, znaczenie się wzmógł, osiągając w 1932 r. 3.192 tys. kwintali (przyrósł ten wynosił pierwotnie 1,5 milj. q) a w zakresie kukurydzy cyfra ta wynosiła w tym samym roku 695 tys. q, oraz, że z produktów przemiału w ten sposób importowanych ilości, wywieziona została jedynie mąka pierwszego gatunku, podczas, gdy mąka drugiego gatunku oraz plewy nie zostały całkowicie wywiezione — Rada Ministrów wydała zarządzenie, które ustala, że wszelkie ilości mąki drugiego gatunku, które nie zostały wyeksportowane, będą uważane za definitywnie importowane do Italii, a młynarze zostaną zmuszeni do zmieniłania ustalonych ilości zbóż krajowych. Podobne zarządzenie zostało wydane w odniesieniu do kukurydzy.

Ponadto Rada Ministrów powzięła decyzję budowy elektorów zbożowych, popierania produkcji oliwy oraz ulepszenia produkcji jedwabiu naturalnego.

PRZEMYSŁ I HANDEL

ROZWÓJ GOSPODARCTWA ITALII W ROKU 1933.

(Lo sviluppo economico dell'Italia nel 1933).

Ludność. — W dniu 31. XII. 1933 r. liczba ludności, zamieszkałej w królu Italii, wynosiła 42.692.000, zaś w roku 1932 — 42.217.000.

Liczba zawartych małżeństw wyniosła 285.224 (w r. 1932 — 268.336), liczba urodzeń wyniosła 968.834 (w r. 1932 992.049) i liczba zgonów — 567.056 (607.546). Nadwyżka urodzeń wyniosła zatem 419.778 (384.503), czyli 10/1000 (w r. 1932 9,2 pro mille).

Produkcja rolnicza — Produkcja kukurydzy w roku 1933 wyniosła 2.052.080 q (w r. 1932 — 2.085.510), wina wyprodukowano — 32.900.000 hektolitrow, czyli o 12.511.000 hektolitrow mniej, niż w 1932.

Produkcja kasztanów w r. 1932 wyniosła 4.018.000 q, czyli o 1.141.000 q mniej, niż w r. 1932.

Zboża wyprodukowano ok. 81 milj. q. Należy jednocześnie zauważyć, iż w związku z zarządzeniami, mającymi na celu ochronę produkcji krajowej, import zboża wydatnie się zmniejszył. W okresie bowiem od 1.VII.1933 do 31.I.1934 roku wyniósł on łącznie 242.545 q, zaś w tym samym okresie r. 1932 — 1.889.800 q.

Wyroby przemysłowe — Żelaza walcowanego w ciągu 11 pierwszych miesięcy r. 1933 wytworzono 1.383.952 tonn, czyli o 256.101 tonn więcej, niż w r. 1932. Żelaza laneo wyprodukowano w r. 1933 517.078 tonn, czyli o 56.540 tonn więcej, niż w r. 1932.

Stali wykonano 1.780.710 tonn (w r. 1932 o 389.353 tonn mniej). Poza tem w r. 1932 wykonano: stopów żelaza 35.661 tonn, ołowiu — 24.240 tonn, cynku — 23.267 tonn, aluminium — 12.072 tonn, miedzi — 120 tonn, rtęci — 612 tonn i antymonu metalicznego — 276 tonn.

W ciągu 11 pierwszych miesięcy r. 1933 wyprodukowano w Italii — 33.203 tys. q cementu sproszkowanego w 138 cementowniach, 9.156 tys. q superfosfatów w 87 zakładach przemysłowych, 38.348 q jedwabiu surowego w 776 zakładach, 335.622 q jedwabiu sztywnego w 27 zakładach, 982.272 q siarczanu miedzi w 16 zakładach i 3.323 tys. q papieru i kartonu w 271 papierniach.

Produkcja benzyny w r. 1933 wyniosła 163.021 tonn, czyli o 6.148 tonn więcej, niż w r. 1932, ropy naftowej wydobyto — 26.227 tonn, ropy rafinowanej — 42.184 tonn, olejów gazowych — 22.580 tonn, olejów świetlnych — 25.099 tonn, olejów palnych — 138.421 tonn, parafiny — 776 tonn, skał bitumicznych — 14.567 tonn i koksu naftowego — 34.422 tonn.

Energia elektryczna — Produkcja energii elektrycznej w ciągu 11 pierwszych miesięcy r. 1933 wyniosła 10.068 milj. kwh, czyli o 942 milj. kwh więcej, niż w r. 1932.

Handel zagraniczny — Przyrósł w r. 1933 wyniósł 7.392 milj. lirów, wywóz zaś — 5.939 milj. lir. Deficyt bilansowy wyniósł zatem 1.453 milj. lirów (w r. 1932 — 1.456 milj. lirów).

Koszty utrzymania — Wskaźnik ogólny kosztów utrzymania, przynajmniej r. 1927 za 100, wzrósł od listopada do grudnia 1933 r. z 73,66 do 73,99. Wskaźnik cen artykułów spożywczych również wzrósł w 2 ostatnich mies. 1933 z 68,69 do 69,36 (czyli o 0,67).

Wskaźnik ogólny cen hurtowych (przynajmniej r. 1913 za 100) wzrósł w tym samym okresie czasu z 275,33 do 276,52.

PRZYWÓZ MĄKI I KAWY DO ITALII.

(Importazione della farina e del caffè in Italia).

Na mocy rozporządzenia, ogłoszonego w „Gazzetta Ufficiale“ z dn. 3 b. m., wprowadzony został przymus mieszania importowanej z zagranicy mąki i kawy z produktem krajowym w stosunku, obowiązującym przy imporcie zboża zagranicznego. Importer ma prawo wskazać na komorze celnej magazyn lub skład, w którym pragnąłby poddać importowany towar obowiązkowi mieszania. Proces mieszania odbywa się pod kontrolą straży skarbowej. Koszta obciążają importera.

REGLAMENTACJA PRZYWOZU OLEJÓW MINERALNYCH DO ITALII.

(Disciplina dell'importazione di oli minerali in Italia).

W Nr. 301 „Gazzetta Ufficiale“ z dn. 30 grudnia 1933 roku ogłoszony został dekret Nr. 1741 z dn. 2 listopada 1933 roku, który import i przeróbkę olejów mineralnych poddaje kontroli państwa.

Wedle art. 1 dekretu import olejów mineralnych surowych i przerobionych oraz pochodnych ich destylacji w ilości jednorazowej nie mniejszej, niż 1.000 kg. wymaga zezwolenia władz państwowych. Podobne zezwolenie potrzebne jest również przy imporcie drobnym, o ile przekracza on miesięczną ilość 15.000 kg. Podania o pozwolenie przywozu należy wnosić do Ministerstwa Korporacji. Dla ilości, przewyższających 300 tonn miesięcznie, mogą być udzielane pozwolenia ogólne, których ważność wynosi przy olejach mineralnych surowych i przerobionych maksymalnie 20 lat, przy ich pochodnych 3 lata. Jeżeli chodzi o ilości miesięczne poniżej 300 tonn, przewidziane są pozwolenia specjalne dla poszczególnych partii importowanych, ważne w ciągu 2 miesięcy od daty wystawienia, a odnoszących się tylko do towaru, przeznaczanego na użytek własny importera.

W przedmiocie udzielania pozwoleń rozstrzyga Minister Korporacji w porozumieniu z Ministrem Finansów na podstawie opinii specjalnej Komisji przy Min. Korporacji. Opłata za pozwolenie przywozu ogólne wynosi 1000 Lir, za pozwolenie specjalne 10 Lir. każdorazowo.

Systemowi koncesyjnemu podlega także wszelki przemysł przetwórczy olejów mineralnych. Koncesję udziela Minister Korporacji w porozumieniu z Ministrem Finansów, po wysłuchaniu opinii wyznaczonej wyżej Komisji, przy czym dekret uzależnia udzielenie koncesji od pewnych specjalnych warunków.

Podobny system koncesyjny ma być zastosowany w odniesieniu do zakładania składów olejów mineralnych, z cysternami lub bez, jak również do automatycznych rozdzielni benzyny. Zwolnione są od przymusu koncesyjnego stacje olejów mineralnych, przeznaczone do celów prywatnych, rolnicze i przemysłowe o zdolności, nieprzeznaczającej 25 m³.

STAN PRZEMYSŁU NAFTOWEGO W ITALII.

(Lo stato dell'industria petrolifera in Italia).

Wydobycie ropy surowej w Italii wzrosło w ostatnich latach dzięki intensywnym wierceniom. W pierwszej połowie roku 1933 wydobyto 1.388 cystern ropy, w analogicznym okresie roku poprzedniego — 1.236 cystern, a w ciągu całego roku 1932 — 2.679 cystern.

Z produkcji tej otrzymano w krajowych rafineriach następujące produkty:

	1932	I półrocze 1932	1933 cysterny
benzyna	1476	684	187
nafta	549	284	301
olej opalowy	308	200	249

Razem 2 493 1 170 1 387

W ciągu ostatnich lat rozwija się w Italii przemysł rafineryjny. Główną rolę odgrywa tu osiem wielkich towarzystw (95% przemysłu rafineryjnego). Przeróbka tych rafinazji, przetwarzających ropę w 90% importowaną, przedstawia się następująco:

	1932	I półrocze 1932	1933
	wagony po 10 tonn		
benzyna	15 680	7 020	7 980
nafta	3 260	1 360	2 060
olej gazowy	2 250	1 360	1 090
oleje smarowe	2 220	970	1 270
olej opalowy	12 338	5 180	6 940
parafina	60	30	40
pozostałości	3 150	1 400	1 720
Razem	38 950	17 260	21 100

Obok ropy surowej przetwarzają włoskie rafinerie także pozostałości, stosując na wielką skalę metodę krakowianina.

Import produktów naftowych w tych samych okresach przedstawia poniższa tabela:

	I półrocze 1932	1933
	wagony po 10 tonn	
ropa surowa	5 880	7 060
benzyna	15 140	12 750
nafta	5 220	5 320
olej smarowy	3 570	3 400
pozostałości	42 930	54 470
parafina	1	1 240
Razem	73 900	84 240

KONSUMCJA OLEJÓW MINERALNYCH W ITALII.

(Consumo di oli minerali in Italia).

Konsumcja olejów mineralnych w Italii znów wzrosła o około 166.000 cystern, tj. o około 18% w porównaniu z rokiem 1932. O ile więc chodzi o wzrost przywozu olejów mineralnych, to Italja stoi obecnie na czele państw europejskich. Około 14.700 cystern przerobiły włoskie rafinerie, a więc o 20% więcej, niż w roku poprzednim. Pozostająca pod kontrolą rządu Azienda Generale Italiana Petroli (A.G.I.P.) kontynuowała prace odkrywcze w północnej Italji i w Albanji.

ORGANIZACJA DOSTAWY 1.500.000 T. WĘGLA DLA KOLEI ITALSKICH.

(Organizzazione della fornitura 1.500.000 tonnellate di carbon fossile per le ferrovie italiane).

W dniu 11 stycznia r. b. bawili w Gdyni przedstawiciele włoskich kolei państwowych w osobach pp. inż. Giovanni Davio, dr. Curio Vanni oraz dr. inż. Benno Morpurgo w celu zapoznania się z warunkami przeładunku węgla w porcie gdyniskim. Wizyta ta pozostaje w związku z zawartą w grudniu ub. r. transakcją przez Polsko-Transatlantykę T-wo Okrętowe na budowę 2 statków transoceanicznych dla tego T-wa na stoczni włoskiej w Monfalcone. Jak wiadomo, zapłata za te statki nastąpić ma w postaci dostawy 1.500.000 ton węgla dla kolei włoskich z kopalń polskich. Węgiel z kopalń górnośląskich ma być transportowany do portów włoskich przez port w Gdyni, przyczem dostawa ma trwać 4 lata. Przed przyjazdem do Gdyni przedstawiciele kolei włoskich byli w Katowicach i zwiedzili kopalnie, które mają węgiel dostarczać.

ITALSKI KARTEL SIARKI.

(Cartello italiano di zolfo).

W pierwszej połowie 1932 r. rozwiązany został przemysłowy kartel wytwórców siarki. Rząd bowiem spodziewał się, że pewien okres bezkarnego doprowadzi do sanacji niezmierne zagniatanych i trudnych warunków, panujących w tym przemyśle. W czasie tym odżyły mocno tendencje prokardelizacyjne, tak że w końcu r. ub. powołano do życia nowy kartel przemysłowy. Kartel ten, obejmujący wszystkich bez wyjątku wytwórców, na czas do 31.VIII.1940 r., tworzy centralne biuro sprzedaży z siedzibą w Rzymie. Zarząd syndykatu mianowany będzie przez ministrów korporacji i finansów. Syndykat ma przejąć istniejące obecnie zapasy siarki, przyczem będą one uprzywilejowane pod względem kolejności zbytu. Co roku syndykat będzie wyznaczał każdemu wytwórcy kontyngent absolutny, który odbierać będzie od niego dla centralnej sprzedaży. Przy zakupie siarki od członków kartelu, znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, syndykat ma prawo gwarantować im stałą cenę. Ewentualne straty, powstałe z tego tytułu, pokryte być mają przez państwo, które stwarza w tym celu specjalny fundusz w wysokości 10 milj. lir.

ZMNIJSZENIE SIĘ PRZYWOZU PSZENICY DO ITALII.

(Diminuzione dell'importazione di frumento in Italia).

Według najnowszych danych Ministerstwa Finansów import pszenicy do Italji zmniejszył się w r. 1933 o 1321848 kwintali w porównaniu z r. 1932.

Jest to niewątpliwie rezultat akcji j. zw. bonifica integrale, prowadzonej przez rząd włoski, w kierunku zwiększenia powierzchni uprawnej w Italji oraz jej wydajności produkcyjnej.

Z NARODOWEGO INSTYTUTU EKSPORTOWEGO, W RZYMIE.

(Comita del Presidente dell'Istituto Nazionale per l'Esportazione).

Prezesem tego Instytutu, na zastąpieniu p. Junga, został mianowany poseł Ferruccio Lantini.

DRÓG POLSKI WYSYŁANY BĘDZIE DO ITALII.

(Esportazione del pollame dalla Polonia in Italia).

Państwowy Instytut Eksportowy posiada zgłoszenia kilku firm, dobrze wprowadzonych i cieszących się dobrą opinią, które pragnęłyby sprowadzać drób bity z Polski. Towar musi być świeży, nie może być dostarczany z chłodni, a poszczególne sztuki winny być możliwie duże, wagi od 700 — 1000 gramów, utuczone i doskonale oczyszczone. Ekspedycja win-

na następować w skrzyniach po 6 lub więcej sztuk jednokowej wagi, ładowanych w wagony — chłodnie. Powodzenie drobiu polskiego na rynku italskim uzależnione jest w pierwszym rzędzie od jakości towaru i odpowiedniej jego selekcji oraz od konkurencyjności cen, na co muszą ekspozytzy polscy zwrócić dużą uwagę ze względu na znaczne ilości drobiu pochodzenia jugosłowiańskiego, jakie obecnie znajdują się na rynku italskim.

ŚWIADECTWA POCHODZENIA DO ITALJI.

(Certificati d'origine delle merci per l'Italia).

Izba Handlowa Polsko-Italska podaje do wiadomości kół zainteresowanych, że świadectwa pochodzenia towarów wystawiane przez władze polskie lub przez izby italskie - obecnie są uwzględniane przez władze cenne italskie bez legalizacji podpisu. W innych wypadkach świadectwa te muszą być legalizowane przez italskie Urzędy Konsularne.

KRONIKA CELNA

ZNIESIENIE CŁA AD VALOREM OD NIEKTÓRYCH
SUROWCÓW.

(Abrogazione dei dazi ad valorem per alcune materie prime).

Dekretem — Ustawę z 27 listopada r. 1569, ogłoszoną w „Gazzetta Ufficiale” z 2 grudnia zostały włączone do listy towarów wolnych od cła ad valorem w stosunku 15%, w myśl art. 3 Królewskiego Dekretu — Ustawy z 24 września 1931, n. 1187, następujące towary:

Nr. taryfy celnej italijskiej	Nazwa towaru
ex 213	Włosie zwierzęce:
	a) surowe, z wyłączeniem oczyszczzonego, kra-
	jowe, ułożone w paczki.
215	Sierść:
	a) surowa.
	b) oczyszczona i zebrana w wiązki lub w paczki
598	Azbest surowy, także w proszku.
ex 147 a	Korzenie zboża „tampico”, „piassava” i „bassi-
ex 627 a	ne” surowe, do wyrobu szczotek.
ex 638	

ZMIANA STAWEK CELNYCH NA NASIONA OLEISTE.

(Modificazioni doganali per semi oleosi).

Dekretem - Ustawą z 27 listopada n. 1572 (Gazeta Urzędowa z 4 grudnia) zostały wprowadzone następujące zmiany do pozycji 117 taryfy celnej, odnoszącej się do nasion oleistych:

Nr. taryfy celnej italskiej	Nazwa towaru	
117	Nasiona oleiste:	
	g) gorczyzey	od kwint. 27---
	h) soji	15.50
	l) słonecznika	27---
	n) niewymienione	27---

FORMALNOŚCI PRZY WYWOZIE DROBIU DO ITALJI.

(Formalita nell'esportazione di pollame in Italia).

Władze włoskie wydały nowe zarządzenie w zakresie celenia drobiu żywego, importowanego do Italji. W myśl wspomnianego zarządzenia, w wypadku niezgodności ilości

sztek w wagonie z ilością, podaną w świadectwie pochodzenia lub świadectwie sanitarnem, transport zostaje bezwzględnie wstrzymany i drób żywy poddany ubojowi na granicy, względnie w najbliższym miejacu, wskazanem przez odbiorcę.

Porozrozczenie to opiera się na okólniku minister-
jalnym z dnia 13.XII.1933 r. Nakłada ono na weterynarzy
granicznych obowiązek rygorystycznego przestrzegania
przepisów sanitarnych przy transportach drobiu żywego
i upoważnia ich do zatrzymania transportu i oddania dro-
biu do uboju, o ile wstrzym drobiu stwierdzona zostanie za-
razka, względnie, o ile jego ilość nie odpowiada ilości, po-
danej w świadectwach pochodzenia i zdrowia.

ZMIANA STAWEK CELNYCH.

(Modificazioni doganali).

Z dniem 11 grudnia 1933 r. wprowadzono wyższą cenę na jod i pochodne a mianowicie: poz. 670 a) — 150 lirów, 670 b) — 195 lirów, 635 — 167 lirów, 725 — 230 lirów od 1 kilograma.

W dn. 2 XII.1933 r. ogłoszone zostały podwyżki cel na mąkę pszenną i kukurydzianą, maszynny do pisania, aparaty radiowe, jednocześnie zaś rozszerzono listę towarów dopuszczonych do obrotu uszlachetniającego oraz listę towarów, zwolnionych od opłaty 15% od wartości (włosie, szczecina, arbest). Cło na węgiel drzewny w wys. 4 lir od 100 kg. przedłużono do 31-go grudnia 1934 roku.

Cło na szynki w puszkach wynosi 240 lirów (od 100 kg.), do czego dochodzi jeszcze opłata za badanie weterynaryjne (8 lirów) i podatek importowy (2,5%). Przy imporcie wymagane jest świadectwo pochodzenia i świadectwo weterynaryjne.

W styczniu weszły w życie zwykły cła na maszyny do szycia, wozy ciężarowe, podwozia i ich części, silniki spalinowe do wozów ciężarowych, szkło, brom, obuwie gumowe i kapelusze męskie. Później uległo zmianie cło na masło, które wynosi obecnie 500 lirów od masła świeżego a 540 od topionego lub solonego.

Gazzetta Ufficiale Nr. 21 z dn. 26 stycznia r. b. zawiera rozporządzenie wprowadzające następujące stawki celne na poz. 888: obuwie skórzane a) buty 27.— lir. za parę, b) buciki męskie i damskie 24.—, c) półbuciki męskie i damskie 22.50, d) buciki i półbuciki dla chłopców 15.—, e) buciki i półbuciki dziecięce 10.— lir. za parę.

OGRANICZENIA PRZY PRZYWOZIE TOWARÓW.

(Restrizioni all'importazione delle merci in Italia).

Dekretem ministerjalnym z 11 stycznia 1934 r. ogłoszonym w *Gazzetta Ufficiale* z 16 stycznia z mocą obowiązywania od dnia ogłoszenia, do towarów zamieszczonych w tabeli A. dołączonej do Dekretu Król. z 14 listopada 1926 r. Nr. 1923 — dodane zostały jeszcze następujące towary, jako niedozwolone do przywozu

Poz. taryfy celnej

118 — Świeże oliwki.
162 — Przędza lniiana, zwykła: z surowego lnu, ługowa-
na lub bielona i barwiona.
160 — Tkaniny lniane.
407 — Maszyny rolnicze.
409 — Maszyny do wyrobu papieru i tekstury.
411 — Maszyny introligatorskie — do oprawy książek
i rejestratorów.
412 — Maszyny do przemysłu graficznego, za wy-
jątkiem maszyn do odlewu czcionek i zecerskich.
564 bis — Koks.
672 i) — Kwas azotowy.
808 b) — Klej rybny prawdziwy i sztuczny (żelatyną).
824 — Stopy, worki, paski lub mapki, krzysze, dywany,
których lub wycieraczki do nóg ze skór karbow-
nych z włosom.

- 894 a) — Czapki (berety) filcowe z aksamitnego trykotu, lub białej tkaniny, bez ozdób, lub tylko z podszewką.
 896 — Grzebienie i szpilki do włosów.
 923 — Drożdże.
 924 — Nasiona nicotieiste.
 938 b) — Flaki solone.

Zarządzenie to stosuje się do towarów francuskich i algierskich, które jednak będą mogły być przywożone do Królestwa jedynie za specjalnem zezwoleniem.

Oprócz tego zakaz przywozu, przewidziany dla maszyn, sprzętów nienautonomicznych, wagi od 1 do 10 kilg.— odpowiad. poz. 403 (a/1) rozciągnięty został na wszystkie maszyny, wyszczególnione pod poz. 403.

ZMIANA STAWEK CELNYCH W ITALJI NA DROB, MIOD I OLEJE MINERALNE.

(Modificazioni doganali in Italia concernenti pollame, miele et oli minerali).

Stawka na drob (poz. 12 ital. tar. celn.) łącznie z množniskiem (2) wynosi po ostatnich zmianach 300 lir., 100 lir. zaś wynosi jedynie stawka zasadnicza.

Dekretem Nr. 98 z dn. 5 lutego 1934 („Gazzetta Ufficiale” z dn. 8.II. Nr. 32) ustanowione zostało łączne cło w wysokości 300 lir. za kw. na miod wszelkiego rodzaju ((poz. 42 wł. tar.) w miejsce dotychczasowego cła na miod naturalny świeży (110 lir.) i inny (367 lir.). Tym samym dekretem podwyższone zostaje cło na klej z glutyny (ex 803 d) z 88.10 lir. na 250 lir. za kwint.

„Gazzetta Ufficiale” z dn. 7.II. ogłasza dekret Nr. 88 z daty 5 lutego 1934, który ponownie zmienia przepisy dotyczące przywozu olejów mineralnych. W szczególności oleje mineralne surowe, przeznaczone do rafinerji (z poz. 643 a. 2) uwalnione zostają od cła (dotąd opłacali cło 22 lir. za kw.), stawka zaś na oleje surowe inne (643 a. 3) zostaje obniżona z 88.10 lir. na 12 lir. za q. Równocześnie zostają obniżone cła na oleje smarowe, z 44 lir. na 25 lir. za q. na naftę z 88.10 lir. na 12 lir., na benzynę z 88.10 lir. na 12 lir., na inne oleje (poz. 643 e) z 88.10 lir. też na 12 lir. Pochodne destylaty olejów mineralnych dla rafinerji (poz. 644 b) zostają uwalnione od cła. Inne (644 c) opłacać będą 12 lir. za kw. zamiast 88.10 lir.

Wszystkie wymienione artykuły zostają uwalnione od cła ad valorem.

Równocześnie jednak zostaje rozszerzony zakres stosowania taksy konsumcyjnej od sprzedaży olejów mineralnych, przyczem stawki jej zostają znacznie podwyższone. Dekret ustanawia następujące stawki taksy konsumcyjnej:

1. Oleje mineralne surowe, inne (poz. 643a 3) — Lit. 68 za kw.
2. Oleje mineralne smarowe (poz. 643 b) — „ 55 „ „
3. Nafta (poz. 643 c) — „ 93 „ „
4. Benzyna (poz. 643 d) — „ 161 „ „
5. Oleje mineralne inne (poz. 643 e) — „ 102 „ „

Prócz tych ustala dekret dalsze opłaty na olej wazelinowy biały do użytku przy przerobieniu ryżu — L. 22 za kw., oleje smarowe do fabrykacji białych olejów — L. 35 za kw., i na eter naftowy do użytku przy fabrykacji esencji kwiatowych — L. 80 za kw.

W związku z obniżką cel importowych na oleje mineralne zostaje obniżona granica wymiaru tary na powyższe artykuły z 73.40 lir. na 10 lir. (art. 1 n. 2 przepisów o tarcz).

TRAKTATY I KONWENCJE HANDLOWE

UMOWY HANDLOWE Z SZWAJCARJĄ I RUMUNJĄ

(Convenzioni commerciali con la Svizzera e con la Romania).

Opublikowane w dniu 27 stycznia 1934 r. dodatkowe protokoły do traktatów handlowych włosko-szwajcarskiego i włosko-rumuńskiego zawierają szereg zmian stawek celnych włoskich, z mocą obowiązującą od 26 stycznia. Dotyczą one zarówno stawek autonomicznych, jak i konwency-

nych. W interesującej eksport polski dziedzinie bytła protokół dodatkowy szwajcarsko-italijski ustala nową zasadę odprawy celnej bytła, polegającą na tem, że cło obliczane będzie od wagi żywej, a nie od sztuki, jak dotychczas. Jednocześnie protokółem dodatkowym szwajcarsko-italijski zmieniono stawki autonomiczne, które jednakże nie mają tak długo zastosowania, jak długo przystaną w mocy dotychczasowe stawki konwencyjne.

Nowe stawki autonomiczne przedstawiają się następująco:

Poz. tar. cel. ital.		
4, 5, 6	woly, buhaje i krowy	150 lir. od q.
7	jałowski i buhaje	170 lir. „
8	cietała:	
a)	wagi do 300 kg.	250 lir. „
b)	wagi powyżej 300 kg.	220 lir. „
Dotychczasowe stawki autonomiczne:		
4, 5, 6	woly buhaje i krowy	800 lir. od szt.
		550 lir. „
		500 lir. „

Nadal obowiązują następujące dotychczasowe stawki konwencyjne przy imporcie bytła do Italji.

Poz. tar. cel. ital.		
4	Woly	350 lir. od szt.
5	Woly na rzeź wagi do 240 kg.	36,70 lir. „
6	Buhaje	350 lir. „
7	Krowy na rzeź wagi do 200 kg.	29,40 lir. „
8	Jałowski i buhaje	240 lir. „
8	cietała:	
a)	wagi powyżej 150 kg.	200 lir. „
b)	do 150 kg.	120 lir. „

Z innych artykułów, obchodzących eksport polski, protokół dodatkowy szwajcarsko-italijski wprowadza następujące zmiany, które również dotyczą jedynie stawek autonomicznych:

poz. 12	Drob żywy	300 lir. od kwint., poprzednio 250
poz. 19	Mięso (za wyjątkiem drobiu, dziczyzny, gołębi i królików):	

a)	świeże, również chłodzone	300 lir. od kwint., poprzednio 200
b)	mrożone	270 lir. od kwint., poprzednio 260

Stawki konwencyjne od powyższych artykułów, mające nadal zastosowanie:

poz. 12	Drob żywy	120 lir. od q.
poz. 19	Mięso z wyjątkiem, jak powyżej:	
a)	świeże, również chłodzone	140 lir. od „
b)	mrożone	140 lir. od „

Ważne znaczenie w praktyce posiada protokół dodatkowy do umowy handlowej rumuńsko-italijskiej. Wprowadza ona bowiem zmiany stawek konwencyjnych dla importu bytła do Italji, przyczem odprawa na podstawie tych stawek następuje już według wagi żywej, stosownie do nowej zasady, ustalonej w tym zakresie protokółem szwajcarsko-italijskim. Nowe stawki konwencyjne przedstawiają się następująco:

Poz. tar. cel. ital.		
4	Buhaje:	
	W ciągu 4 miesięcy od daty wejścia w życie umowy	70 lir. od q.
	W ciągu piątego miesiąca	80 lir. od „
	W ciągu szóstego miesiąca aż do wygaśnięcia umowy	85 lir. od „
8	Cietała wagi powyżej 300 kg.	
	W ciągu 4 miesięcy od daty wejścia w życie umowy	72 lir. od „
	W ciągu piątego miesiąca	83 lir. od „
	W ciągu szóstego miesiąca aż do wygaśnięcia umowy	90 lir. od „
9	Cietała wagi do 300 kg.	
	W ciągu 4 miesięcy od daty wejścia w życie umowy	87 lir. od „
	W ciągu piątego miesiąca	100 lir. od „
	W ciągu szóstego miesiąca aż do wygaśnięcia umowy.	106 lir. od „

Powyżej przytoczone stawki celne mają charakter preferencyjny, gdyż według postanowień cytowanego protokołu dodatkowego zarezerwowane zostały na rzecz importu bydła z Rumunii, a to w granicach kontyngentu rocznego, wynoszącego 18.000 sztuk, czyli po 1.500 miesięcznie. Oddanym transportem winny towarzyszyć certyfikaty rumuńskiego ministerstwa handlu z wyszczególnieniem eksportera i ilości sztuk bydła.

W zakresie importu świń, wagi 20 do 110 kg. które opłacają obecnie cło konwencyjne w wysokości 110 lirów od sztuki, przyznane zostało protokółem ustępstwo 5% na wadze, bez ograniczenia w stosunku do innych państw.

Preferencja celną, jaką uzyskuje Rumunia przy imporcie wymienionych gatunków bydła do Italii występować będzie w tych wypadkach, w których było, pochodzące z innych państw, będzie o wadze niższej, od tej, która zarówno według ogólnej stawki konwencyjnej, jak i specjalnej, przyznanej Rumunii, opłaca cło w tej samej wysokości.

Stawki, przyznane Rumunii, zostały również udzielone Jugosławiji.

KONWENCJA HANDLOWA ITALSKO-CZESKOSŁOWACKA

(Convenzione commerciale italo - cecoslovacca).

W protokole dodatkowym do konwencji handlowej (italsko-czechosłowackiej), podpisanej 27.XI.1933, Czechosłowacja zrzeka się stawek konwencyjnych na drzewo zwykłe (poz. 604 p. a) 1, 2, 3 italskiej taryfy celnej), Italia zaś stawki konwencyjnej na cebulę (poz. 41 czechosł. tr. cel.). Ograniczony został termin pozostawiania w mocy zniżonego cła na italskie wczesne ziemniaki.

KREDYT I FINANSY.

MIN. JUNG O POLITYCE WALUTOWEJ RZĄDU ITALSKIEGO.

(Il Ministro Jung sulla politica monetaria del Regime).

Agencja Stefani donosi:

Minister Jung w wywiadzie, udzielonym korespondentom agencji „Havas'a” i „Reutera”, złożył następujące oświadczenie:

„Z powodu pewnych wahań kursu liry, jakie dały się zauważyć w ostatnich dniach, w niektórych miejscowościach, zostały rozpowszechnione przez spekulatorów pogłoski o zmianie w polityce walutowej Italii. Pogłoski te, jak zwykle, są zupełnie bezzasadne. Jak to już oświadczyłem, oświadczam raz jeszcze imieniem Szefa Rządu, że Rząd Italii trwa niewzruszenie przy postanowieniu utrzymania liry na parzystości złota, zgodnie z ustawą stabilizacyjną z 21 grudnia 1927 r.”

ZNIŻKA STOPY DYSKONTOWEJ.

(Le riduzioni del tasso di sconto).

Dekretem Ministra Finansów z dn. 11 grudnia 1933 r., ogłoszonym w „Gazzetta Ufficiale” Nr. 285 poczynając od dn. 11 grudnia r. ub. stopę dyskontową w „Banca d'Italia” zmniejszono z 3,50 do 3%, procent zaś od pożyczek z 4 do 3,50%.

ZNIŻKA STOPY PROCENTOWEJ W STOSUNKACH KREDYTOWYCH.

(Riduzione del limite massimo del tasso ad interesse).

Dekretem Szefa Rządu z dn. 16 grudnia r. ub. obniżono stopę procentową w stosunkach kredytowych, ustanowioną dekretem z dn. 22.X.1932 r., Nr. 1378 do 5%. Dekret ten wszedł w życie w dn. 20.XII.1933 r.

STOPA PROCENTOWA OD DEPOZYTÓW I POŻYCZEK W KASIE DEPOZYTOWO-POŻYCZKOWEJ.

(Saggi d'interesse sui depositi i sui prestiti della Cassa depositi e prestiti).

Poczynając od 1 stycznia r. b. stopa procentowa, pobierana przez Kasę Depozytowo-Pożyczkową od udzielanych pożyczek, została ustalona na 5% netto rocznie.

Co się tyczy odsetek, płaconych od władów, nadel obowiązują przepisy następujące:

- a) 2% — w stosunku rocznym od wkładów dobrowolnych
- b) 1,75% — od wkładów kaucyjnych
- c) 1,50% — od wszelkich innych wkładów.

NOWE ROZPORZĄDZENIE O OBROBIE CZEKOWYM W ITALII.

(Nuove disposizioni sull'assegno bancario).

Dekretem Król. z dn. 21.XII 1933 r., Nr. 1736 („Gazzetta Ufficiale” z 29.XII.1933 r., Nr. 300) ogłoszono nowe przepisy z mocą obowiązującą od 1.I.1934 r., dotyczące obrotu czekami: bankowymi, czekami określnymi oraz niektórymi specjalnymi tytułami, emitowanymi przez Banca d'Italia, Banco di Napoli i Banco di Sicilia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą odrębne przepisy o czekach, zawarte w Kodeksie handlowym.

Dekret powyższy składa się ze 123 artykułów i zawiera m. in. postanowienie w przepisach przejściowych, że ceki, wystawione przed wejściem w życie niniejszego dekretu, traktowane będą zgodnie z dawnymi przepisami, chociażby termin płatności miał przypaść po wejściu w życie dekretu. Jednakże nie dotyczy to przepisów o formie i terminach protestu oraz amortyzacji czeków. Czynności zachowawcze, mające na celu przetrwanie przedawnienia, o ile zostały dokonane przed wejściem w życie nowego dekretu, będą podlegały dawnym przepisom. W przeciwnym razie będą obowiązywały nowe przepisy.

POWODZENIE EMISJI 4%-OWYCH PREMJOwych BONÓW SKARBOWYCH.

(La sottoscrizione ai nuovi Buoni del Tesoro 4%).

Emisja 4%-owych premjowych bonów skarbowych zakończyła się pełnem powodzeniem. Suma subskrypcji wynosi 9,3 miljarda, z czego 2,4 miljarda przypada na bony skonwertowane, z terminem płatności w r. 1934 i 6,9 miljarda na bony świeżo subskrybowane. Wobec tego, że Rząd Italii rozpiął subskrypcję tylko na 4 miljardy lirów bonów świeżych, zaszła konieczność zredukowania poszczególnych zapisów. Pragnąc umożliwić skorzystanie z subskrypcji posiadaczom drobnych oszczędności, postanowiono nie uwzględnić wyższych zapisów ponad 10.000 lirów.

POŻYCZKA KONWERSYJNA W ITALII.

(La conversione dei consolidati in Italia).

Rada Ministrów w dn. 3 lutego r. b. na wniosek Szefa Rządu uchwaliła emisję 3½%-owej pożyczki, która została przeznaczona dla posiadaczy 5%-owej pożyczki konsolidacyjnej. Przy zamianie miały być wypłacone odsetki aż do r. 1936 w stosunku 4,5 od sta. Poza tem na każdy miliard subskrybowanego kapitału przeznaczono premie w sumie 10 milionów lirów. Osoby, które nie zamierzały partycypować w tej wymianie, obowiązane były w terminie 6-dniowym złożyć posiadane tytuły do depozytu w Centrali lub też w jednym z oddziałów Banca d'Italia.

Wymiana dała rezultaty b. pomyślne. Ogólna suma zadanych zwrotów w 182 oddziałach i agencjach Banca d'Italia oraz w konsulatach italskich zagranicą wyniosła 123.266.900 lirów na ogólną sumę 61.392 miliony lirów pożyczki konsolidacyjnej i liktorskiej, czyli łańdzwie 2 pro mille. W Italii liczba osób, żądających zwrotów, wyniosła 2.729, zaś w kolonjach i na Rodi żądających zwrotów nie było.

ZMIANA UKŁADU POLSKO - ITALSKIEGO W SPRAWIE POŻYCZKI TYTONIOWEJ.

(Variazioni nell'accordo italo-polacco, concernente
il prestito di tabacco).

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 7 z dn. 26 stycznia r.b. ogłoszony został układ między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Italii, podpisany w Warszawie dn. 30 października 1933 r. w sprawie czasowej zmiany postanowień układu polsko - włoskiego z dn. 10 marca 1924 r., dotyczącego 7-procentowej pożyczki tytoniowej.

Na mocy podpisanego układu zawieszona została aż do czasu nowego układu, który zawarliby między sobą oba zainteresowane rządy, wpłata na fundusz rezerwowy, przewidziany w umowie w Rzymie z 10 marca 1924 r. dwóch rat po 6 milionów lirów każda należnych od rządu Rzeczpospolitej w odpowiednich terminach płatności 1 maja i 1 listopada 1933 r. Poza tem rząd polski ma prawo podjęcia z rezerw, nagromadzonych na funduszu rezerwowym, kwot potrzebnych na obsługę (umorzenie i odsetki) polskiej 7-procentowej pożyczki w lirach włoskich w terminach płatności 1 listopada 1933 r., 1 maja i 1 listopada 1934 r.

Postanowienia omawianego układu miały przewidywać zastopowanie, poczynając od dn. 31 października 1933 roku.

Jednocześnie ogłoszone zostało w tymże Dzienniku Ustaw oświadczenie rządowe z dn. 10 stycznia b. r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych omawianego układu, która to wymiana nastąpiła w Rzymie w dn. 30 grudnia 1933 roku.

USTAWODAWSTWO KORPORACYJNE.

USTAWA O KORPORACJACH.

(La legge sulle Corporazioni).

W dn. 9 grudnia 1933 r. Wielka rada Faszytowska, zgromadzona w Pałacu Wenecji (Palazzo Venezia) pod przewodnictwem Szeffa Rządu Włoskiego, Benita Mussoliniego, odbyła czwarte i ostatnie zebranie w okresie sesyjnym XII r. Ery Faszytowskiej.

W posiedzeniu tem wzięli udział: De Bono, Balbo, De Vecchi, Federzoni, Giurati, De Francisci, Jung, Ercole, Acerbo, Ciano, Rossini, Guidi Buffarini, Rocco, Tringali, Teruzzi, De Stefani, Bottai, Adinolfi, Benni, Clavennani, Razza, Tassinari i Marpicati. Sekretarzował Achilles Starace, sekretarz partii faszytowskiej.

Jak widzimy, są to najwybitniejsze nazwiska meżów stanu Italii faszytowskiej, polityków, szefów naczelnych organizacyj faszytowskich oraz teoretyków faszyzmu.

Na posiedzeniu tem po licznych dyskusjach ostatecznie uchwalono dekret ustawy o Korporacjach, który po zatwierdzeniu go przez Izbę Posłów i Senat został ogłoszony w „Gazzetta Ufficiale” Nr. 42 z 20.II.1934 r. Tekst tej ustawy podajemy w przekładzie polskim.

Art. 1. Korporacje, przewidziane w 5-tej deklaracji Karty Pracy, przez ustawę z 3 kwietnia 1926 r. Nr. 568 oraz przez dekret król. z 1 lipca 1926, Nr. 1130, tworzą się na mocy dekretu Szeffa Rządu, na wniosek Ministra Korporacji, po wysłuchaniu opinii Komitetu Korporacyjnego.

Art. 2. Na czele Korporacji stoi minister lub podsekretarz stanu lub sekretarz narodowej partii faszytowskiej, mianowany dekretem Szeffa Rządu, Prezesa Naczelnej Korporacyjnej.

Art. 3. Dekret, ustanawiający instytucję korporacji, ustala, z ilu członków ma składać się rada Korporacji i ilu członków tej rady ma wyznaczać każdy ze stowarzyszonych z nią związków.

Wyznaczenie kandydatów winno być zatwierdzone dekretem Szeffa Rządu na wniosek Ministra Korporacji.

Art. 4. W Korporacjach, w których reprezentowane są kategorie poszczególnych gałęzi życia gospodarczego, mogą być tworzone specjalne sekcje, których uchwały podlegają zatwierdzeniu Korporacji.

Art. 5. Szeff Rządu może zarządzić, aby dwie lub więcej Korporacji w sprawach, dotyczących poszczególnych gałęzi życia gospodarczego, były zwoływane łącznie.

Korporacje, połączone odnośnie do tych spraw, posiadają takie same uprawnienia, jakie stosownie do niżej zamieszczonych artykułów przysługują poszczególnym Korporacjom.

Art. 6. Szeff Rządu na mocy dekretu, wydanego na wniosek Ministra Korporacji po wysłuchaniu opinii Komitetu Korporacyjnego ma prawo tworzyć Komitety Korporacyjne w celu uregulowania życia gospodarczego w odniesieniu do pewnych określonych produktów, oraz powołać do wzięcia w nich udziału przedstawicieli poszczególnych kategorii gospodarczych, zainteresowanych zarządów administracji państwowej i Narodowej Partii Faszytowskiej.

Uchwały wyżej wymienionych Komitetów Korporacyjnych podlegają zatwierdzeniu właściwych Korporacji oraz Ogólnego Zgromadzenia Narodowej Rady Korporacyjnej.

Art. 7. Związkom zespolonym w jednej Korporacji, przysługują uprawnienia autonomiczne w zakresie syndykalnym, nie tracąc one jednak przez to łączności z ich odnośną Korporacją, zgodnie z postanowieniami, jakie zostana wydane przez Ministra Korporacji.

Art. 8. Poza kompetencjami i uprawnieniami przewidzianymi już w ustawie z 3 kwietnia 1926 r. Nr. 568, oraz w dekreście królewskim z 1 lipca 1926 roku, Nr. 1130, Korporacji przysługuje prawo opracowywania norm, przewidzianych w ustawie z 20 marca 1930 r. Nr. 206, dotyczących uregulowania zbiorowych stosunków gospodarczych oraz ujednostajniania metod produkcji.

Korporacja czynności te wykonywała na wniosek Ministra Korporacji lub na żądanie jednego ze stowarzyszonych związków, po uzyskaniu zgody Rządu.

Art. 9. Umowy, zawarte na podstawie art. 12 ustawy z dnia 20 marca 1930 r., Nr. 206 przez związki syndykalne, grupowane w jednej z Korporacji, przed zatwierdzeniem ich przez Narodową Radę Korporacyjną, winny być poddane zaopiniowaniu Korporacji.

Art. 10. Korporacji w zakresie swojej kompetencji przysługuje prawo ustanawiania opłat za świadczenia i usługi natury gospodarczej oraz cen dóbr konsumcyjnych produkcji monopolowej, przeznaczonych dla ludności.

Art. 11. Przepisy, umowy i opłaty, o których jest mowa w artykule poprzednim, podlegają zatwierdzeniu Ogólnego Zgromadzenia Narodowej Rady Korporacji i obowiązują z chwilą opublikowania ich w formie dekretu Szeffa Rządu w Urzędowym Zbiorze ustaw i dekretów Królestwa.

W wypadku naruszenia tych przepisów, umów i opłat przez poszczególne jednostki będą stosowane sankcje, przewidziane w rozporządzeniach, dotyczących zbiorowych stosunków pracy.

Art. 12. Korporacja wypowiada swą opinię we wszystkich sprawach dotyczących w jakikolwiek sposób gałęzi życia gospodarczego, dla której się ona tworzy. Opinię tę Korporacja wypowiada w każdym wypadku, kiedy z takim żądaniem zwróci się do niej władze administracji publicznej.

Szeff Rządu winny jest drogą dekretu ustalać, w jakich sprawach ściśle określonych władze administracji publicznej są uprawnione żądać od odnośnych Korporacji wypowiedzania swej opinii.

W dekreście, powołującym do życia Korporację lub w dekreście później wydanym Szeff Rządu jest winny znieść komisję doradcze, działające w zakresie gałęzi życia gospodarczego, dla której tworzy się odnośna Korporacja, bez względu na to, jakie były motywy powołania do życia tych Komisji.

Art. 13. Próby załatwiania sporów w drodze polubownej, wynikających z ile stosunków zbiorowych pracy, czynione są za pośrednictwem Kolegium Polubownego, złożonego z członków Korporacji, wybranych za każdym razem przez Prezesa, którego bierze pod uwagę, charakter i przedmiot odnośnego sporu.

Art. 14. Tracą moc wszelkie przepisy, sprzeczne z niniejszą ustawą i nie dające się z nią pogodzić.

Rząd królewski jest władny wydać przepisy, mające na celu uzgodnienie niniejszej ustawy z ustawą z dn. 3 kwietnia 1926 r., Nr. 563, 20 marca 1930 r., Nr. 206, 16 czerwca 1933 r., Nr. 834, 12 stycznia 1933 r., Nr. 411 oraz z innymi ustawami państwowymi.

Art. 15. Skład Organów Narodowej Rady Korporacyjnej ulega zmianie na mocy dekretu królewskiego na wniosek Szefa Rządu i na skutek uchwały Rady Ministrów.

TARGI, WYSTAWY I KONGRESY.

KALENDARZ WYSTAW I TARGÓW ITALSKICH.

(Il calendario 1934 delle fiere e mostre italiane).

Mediolan. — Międzynarodowe Targi próbek 12 — 27 kwietnia.

Weronia. — Targi rolnicze i końskie 11 — 19 marca.

Trypoli. — Targi próbek 11 marca — 11 maja.

Florencja. — Narodowe Targi Rzemiosł marzec 1934.

Turyń. — Narodowe Targi Mody 12 — 27 kwietnia.

Narodowy pokaz rolnictwa — maj 1934.

Bolonia. — Wystawa i Targi lirkowskie 14 — 31 maja.

Padwa. — Międzynarodowe Targi próbek 3 — 18 czerwca.

Bari. — Targi lewantyńskie 6 — 21 września.

DWIE CIEKAWY WYSTAWY W ITALII.

(Due interessanti esportazioni in Italia).

W lecie odbędzie się w Italii dwie bardzo ciekawe wystawy. Pierwsza, którą otwarcie nastąpić ma w Mediolanie 16 czerwca, nosi nazwę: **Wystawa lotnictwa włoskiego.**

Zbiorowy charakter wystawy jest poglądom historycznym. Mniej uwagi zwracać się będzie przy urządzaniu wystawy na odkrycia najnowsze i ostatni postęp w lotnictwie, a główny rys, charakterystyczny mający przysłać wystawę, polegać będzie na dziejach rozwoju lotnictwa włoskiego, od początków, a więc, mniej więcej, z przeł. 30 lat, aż do dni dzisiejszych. Wszystko to ma być wykazane, zarówno w modelach ciałych samolotów, jak w zbiorych. Wystawa zgromadzi ma w jedną całość różne zbiory, znajdujące się obecnie w muzeach lotniczych, w urzędzie lotnictwa włoskiego, oraz w akademii lotnictwa.

Również wystawione będą przeróżne modele samolotów, już zbudowanych, lub znajdujących się w budowie w różnych fabrykach samolotów, motorów, skrzydeł i wszystkich szczegółów, związanych z lotnictwem.

Słowem, wystawa przedstawia się wyjątkowo ciekawie i — pouczająco.

Druga wystawa, jaka ma się odbyć w Wenecji, w sierpniu, dotyczy ma specjalnie **świata filmu.**

Mussolini, przygotował już dwie nagrody, w formie pięknych pucharów, artystycznie rzeźbionych, z których jeden ma być nagrodą dla wystawcy włoskiego, drugi dla cudzoziemskiego.

Dość przynęte wystawy stanowią mają japońskie oraz indyjskie filmy.

Wystawa nosić będzie nazwę: „**Druga międzynarodowa wystawa kinematografii i sztuki filmowej**”.

PAWILON POLSKI NA TARGACH MEDJOLAŃSKICH.

(Il Padiglione polacco alla Fiera di Milano).

Stowarzyszenie Kupców Polskich w porozumieniu z Prezydium Komitetu Targów i Wystaw Zagranicznych przy Państwowym Instytucie Eksportowym przystąpiło do zorganizowania Pawilonu Polskiego na XV Międzynarodowych Targach w Mediolanie, mających się odbyć w czasie od 12 do 27 kwietnia r. b.

Z ramienia Stowarzyszenia Kupców Polskich odnośnie prace poczynają w rękę p. Bronisław Edwarda Sydowa. Wszelkich informacji, dotyczących wystawy, udziela p. B. E. Sydow, jak również Sekretarjat Stowarzyszenia Kupców Polskich, Warszawa, Zielna 50.

VIII MIĘDZYNARODOWE TARGI WZORÓW I PRÓBEK W TRIPOLISIE.

(VIII Fiera Campionaria Internazionale di Tripoli).

Stagnujący rozwój Międzynarodowych Targów Wzorów i Próbek w Trypolisie każe przypuszczać, że 8-y ich pokaz nie tylko dorówna poprzednim, lecz je przewyższy. Targi w Trypolisie odbędą się od 11-o marca do 11 maja i zgromadzą wszystko to, co może budzić zainteresowanie w związku z rozwojem kolonij włoskich.

Na zeszlazłocznym Targach zgromadzone na ich terenie ekspozycje obudziły jaknajwiększe zainteresowanie. Udałał zagranicy odgrywał na Targach bardzo ważną rolę, a i w tym roku przewiduje się liczny udział państw obcych. W 1933 r. Belgia zaprezentowała w ładnym stałym pawilonie bogato skompletowane wzory i próbki z Konga, Luksemburg, ekonomicznie związany z Belgią, skorzystał z gościnny w pawilonie sąsiedniego i zaprzyjaźnionego narodu. Wziął również udział Egipt, umożliwiając zapoznanie się z rozwojem jego życia gospodarczego. Algieria a raczej reprezentujący go l'Office Algerien d'Action Economique et Touristique wystawił ciekawe próbki swych wyrobów, w szczególności dywanów i win. Węgry, biorące udział w Targach, wystawiły pod egidą Węgierskiego Biura Handlowego na zagranicę produkty wszystkich działów swego przemysłu, które też cieszyły się wielkim zbytem. Niemcy, Czechosłowacja, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Tunis, Egipt i inne kraje były reprezentowane przez pojedynczych wystawców.

Z pomiędzy najbardziej interesujących pokazów, zorganizowanych przez Instytucje włoskie, na szczególną uwagę zasługuje wystawa Włoskich Wyp. Egejskich, która zgromadziła wszystkie najważniejsze produkty tych wysp: przeszklone dywany, wytworna ceramika, wina, olejki, mydła, tytoń, gąbki i t. p., oprócz tego urządzono wiele wystaw zbiorowych, zorganizowanych przez różne instytucje prawno-publiczne.

Wspomnieć również należy o doniosłej roli, jaką w czasie trwania Targów odgrywa Biuro Handlowe (Ufficio Commerciale), którego zadaniem jest ułatwianie nawiązywania stosunków handlowych pomiędzy poszczególnymi kupcami i doprowadzanie podjętych rokowań do pomyślnego skutku.

ZNIKI KOLEJOWE NA TARGI W TRYPOLISIE.

(Riduzioni ferroviarie per la Fiera Campionaria di Tripoli).

Z okazji Targów Trypolitańskich będą udzielane następujące ułatwienia kolejowe:

Podróżnym w czasie od 1 marca do 31 maja r. b. będzie przyznana 50%-owa ulga od biletów kolejowych. Bilety, wydane na stacjach ładowych i na Sardyni, będą ważne na dni 30., wydane na stacjach Sycylijskich — na dni 15.

Wystawcy będą pacyli połowę ceny taryfy dyferencyjnej w kierunku miast Genua, Livorno, Civitavecchia, Neapol, Messina, Katanja, Siracusa, Palermo, Cagliari (dla podróżujących przez Sardynję) i Rzym (przez port w Ostii), z możliwością rozpoczęcia powrotnej podróży od innej stacji, niż te, przez które wjechali do Italji. Zmiana ta winna być uwidocznioma przy kupnie biletu. Ulgi te obowiązują na okres czasu od 1 lutego do 15 czerwca 1934 r. w jedną i drugą stronę. Podróżni winni być zaopatrzeni w specjalną legitymację.

Na przywóz towarów.

Udzielana będzie zniżka 50% od zwykłej taryfy w następujących terminach:
wysyłka od 1 lutego do 15 marca 1934 r.
wysyłka powrotna od 1 maja do 25 czerwca 1934 r.

Wysyłka towarów kierowana będzie przez następujące miejscowości: Civitavecchia, Venezia, Fiume, Genua, Livorno, Neapol, Messina, Catania, Siracusa, Cagliari, Bari, Brindisi, Palermo i Rzym (przez port w Ostii z możliwością skierowania towaru w drodze powrotnej przez inną miejscowość, niż przy wejściu do Italii).

Co się tyczy podróży morskich, od 1-go października każdego roku aż do 30 czerwca następnego roku będzie udzielane 30% zniżka od ceny przejazdu tam i z powrotem, pomiędzy portami Królestwa Włosek a Trypolitanii.

W czasie trwania Targów zniżka ta będzie wynosiła 50%.

TARGI ROLNICZE I KOŃSKIE W VERONIE.

(Fiera dell'Agricoltura e dei Cavalli a Verona).

Targi Rolnicze i Końskie, które w poprzednich latach cieszyły się dużym powodzeniem odbędą się w Veronie w dniach od 11 — 19 marca. Jak zwykle na kolejach będą udzielane 50% zniżki od biletów pasażerskich.

X MIĘDZYNARODOWY KONGRES GOSPODARSTWA MLECZNEGO.

(X-o Congresso Mondiale di Lattaria).

W czasie od 30 kwietnia do 6 maja r. b. odbędzie się w Rzymie i Medjolanie X Międzynarodowy Kongres Gospodarstwa Mlecznego (X-eme Congrès Mondial de Lattaria — X-o Congresso Mondiale di Lattaria). Otwarcie Kongresu nastąpi w dn. 30 kwietnia r. b. w Rzymie na Kapitolu. Prace Kongresu rozpoczną się jeszcze tegoż dnia, a następnie 1 i 2 maja w Rzymie, dzień 3 maja poświęcony będzie wycieczkom i oględzinom, zaś 4 maja uczestnicy Kongresu udadzą się specjalnym pociągiem do Medjolanu z krótką przerwą, celem zwiedzenia Florencji. W dn. 5 i 6 maja będą kontynuowane prace w Medjolanie, połączone z wycieczkami turystycznymi oraz oględzinami.

Osoby, które zechcą wziąć udział w Kongresie, winny do dn. 31 marca 1934 r. zgłosić swój udział i wpłacić lir. 100 p. a. „Comitato Nazionale per il latte e suoi derivati“ w Rzymie, via Vittorio Veneto 7.

Mleczarnie i serownie również mogą brać udział w Kongresie w charakterze uczestników za pośrednictwem swoich delegatów.

Spółdzielnie, instytuty, stowarzyszenia gospodarcze i szkoły opłacają składki w wysokości lir. 200.

Krewni oraz panie, towarzyszące uczestnikom Kongresu, opłacają tylko 50% składki.

Oficjalni delegaci poszczególnych rządów żadnej składki nie uiszczają.

Kongres będzie podzielony na 7 wydziałów, każdy zaś z wydziałów będzie się zajmował ściśle określonymi zagadnieniami z zakresu gospodarstwa mlecznego (produkcja mleka i hodowla zwierząt, higiena, chemia i bakteriologia w odniesieniu do gospodarstwa mlecznego, przemysł i handel mlekiem oraz produktami ubocznymi i t. p.).

Uczestnikom Kongresu zostały przyznane ugi na kolejach francuskich (50%), szwajcarskich (20%), na włoskich na odcinku Medjolan-Rzym (70%), zaś dla wycieczek (50%).

Polska na tym Kongresie ma być reprezentowana przez p. W. Dąbrowskiego prof. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

PRACE PRZYGOTOWAWCZE DO WYSTAWY ZABYT-KÓW STAROZYMSKICH.

(Lavori preparatori per la Mostra Augustea della romanità).

W Rzymie wre praca przygotowawcza do Wielkiej Wystawy zabytków rzymskich z czasów Augusta, która ma być otwarta 23 września 1937 r.

Przygotowują się mianowicie plastyczne odlewy dla rekonstrukcji Forum Augusta i świątyni Marsa, pod osobistym kierunkiem znanego architekta Italo Gismondi. Dalej odlewy dla rekonstrukcji portu Ostia z czasów Trajana wraz ze świątą Wyspą i ujściem Tybru oraz willi Adriana w okolicach Tivoli — co razem stanowi imponujący kompleks monumentalnych budowli rzymskich.

Odtworzony został cały szereg wspaniałych rzymskich łuków triumfalnych, znajdujących się w Italii, Hiszpanii i Trypolisie, oraz mostów.

Dział uniformów funkcjonariuszy miejskich i milicji został również powiększony przez świeżo nadesłaną reprodukcję pełnego ekspresji uniformu herolda, niosącego sztandar rzymskich legionów.

Napływają ze wszystkich stron gotowe już cenne reprodukcje z muzeów włoskich i zagranicznych. I tak np. z Neapolu otrzymano portret Cezara oraz kompletną serię instrumentów chirurgicznych. Rzym dostarczył odlewów z płaskorzeźby, znajdujących się w pałacu księcia Drago, a przedstawiającej ofiarowanie centurionowi Pompejuszowi klątki ze świętymi kurami, oraz innej płaskorzeźby, wyobrażającej przedstawienie Senatowi cesarza Karakalli. Zezwolenie na odtworzenie tych scen otrzymano dzięki uprzejmości arystokratów rzymskich, właścicieli pałaców, w których znajdują się płaskorzeźby.

Również i muzea zagraniczne w znacznej mierze przyczyniają się do wzbogacenia cennych zabytków na przyszłą wystawę. Kopenhaga, Berlin, Leningrad, Nowy York, Madryt oraz liczne muzea brytyjskie, idą w zawody, nadsyłając słynne reprodukcje starożytnej sztuki rzymskiej. Grecja ofiarowuje ciekawe szczegóły architektoniczne pogańskich świątyni oraz ostatnio odkopane posągi cesarów. W dziale sreber oglądamy 39 sztuk naczyń, będących z pewnością ozdobą stołu jakiegoś księcia lub wodza z czasów Augusta.

Całość dopełnia zbiór Gipsceki numizmatycznej, z odciśnięciami monet z czasów imperium, będących pierwszorzędnymi dokumentami historii i cywilizacji starożytności.

Rzecz można śmiało, że w każdej części starego świata, zarówno w Italii, jak i zagranicą, odbywają się przygotowawcze studia dla wydobycia na światło dzienne ciekawych i ważnych zabytków przeszłości.

TURYSTYKA.

PRZYSZŁY SEZON W ABACJI.

(La prossima attività turistica in Abbazia).

Abacja nie zasypia na laurach, — jakkolwiek ma ich pododdziałek na zieleniających i pachnących swych wierzbach — nawet wtedy, gdy życie towarzyskie, ze względu na sezon zimowy rozwija się w zwolnionym tempie. Abacja przygotowuje się do sezonu wiosennego, układa już programy wielkanocne, pełne rozrywek i uciech dla gości zagranicznych, zjeżdżających do tego rokosznego zakątka Italii. Na Zielone Świątki zorganizowane zostanie tradycyjne Corso kwiatowe, lecz największe zabiegi organizatorów zwrócone są w kierunku urządzenia wspaniałego sezonu kąpielowego w miesiącach czerwiec — wrzesień, wyróżniającego się i przewyższającego inne miejsca kąpielowe. Otwarty będzie również sezon operowy pod gołym niebem, a wezmą w nim udział najwybitniejsi artyści italscy. Bez wątpienia też i w tym roku perla Adrjatyku ścignie do siebie elegancką międzynarodową publiczność, zawsze wierną i interesującą się losami liberyjskiej Riwiery.

KOMUNIKACJE.

NOWE LINIE OKRĘTOWE W ITALII.

(Nuove linee marittime italiane).

W ostatnich latach poświęcono w Italii dużo starań zorganizowaniu licznych nowych linii okrętowych pod własną banderą oraz modernizacji a szczególnie przyspieszeniu linii pasażerskich transoceanicznych. Na Morzu Śródziemnym uruchomiono nowe linie z Genui i Tryjestu do europejskich i adriatyckich portów Morza Czarnego oraz do Grecji, Palestyny, Syrii i Egiptu.

W komunikacji transoceanicznej stworzono linie ekspresowe do Północnej i Południowej Ameryki, do portów Pacyfiku i Północnej Brazylii, do Indii Zachodnich i Wschodnich, jak również do Japonii, Chin i Australii. Floty największych towarzystw żeglugowych liczą obecnie łącznie około 900.000 ton pojemności i posiadają najbardziej nowoczesne statki. Włoska flaga handlowa ukazuje się obecnie stale we wszystkich większych portach świata i tonaż włoskich kursuje na najważniejszych światowych szlakach komunikacyjnych, obsługując tak handel zagraniczny swego kraju, jak i handel międzynarodowy.

Równocześnie z rozwojem floty włoskiej handlowej nastąpił znaczny rozwój portów włoskich, specjalnie w ostatnich latach. Frekwencja statków w portach włoskich wzrosła z 277.754 jednostek w r. 1928 do 409.567 jednostek w roku 1932.

KOMUNIKACJA POCZTOWO - LOTNICZA MIĘDZY RZYMEM A BUENOS AIRES.

(Comunicazione postale - aerea fra Roma e Buenos Aires).

W dniu 27 stycznia r. b. odbył się pierwszy lot pocztowy między Rzymem a Buenos Aires. Lot ten miał zapoczątkować stałą komunikację pocztowo - powietrzną między Italią a Argentyną.

MOŻLIWOŚCI PRZEWOZU WĘGLA PRZEZ TRYJEST.

(Possibilita di trasporto del carbon fossile via Trieste).

W ramach umowy gospodarczej włosko - austriackiej uzyskać ma też poparcie dowóz węgla angielskiego do Austrii przez Tryjest przez udzielenie ulgowych stawek opłat przewozowych od stacji portowych w Tryjeście do austriackiej granicy. Z drugiej strony tworzy się włoskie towarzystwo okrętowe, w którym weźmie udział przeważnie Lloyd Triestino, a również zastąpione będą interesy sowieckie.

To towarzystwo okrętowe ma silnie rozbudować połączenie okrętowe między portami czarnomorskimi a Tryjeście. ZSRR spodziewa się zwiększenia tą drogą eksportu węgla z zagłębia donieckiego do zaplecza portu tryjestyńskiego.

NAJDŁUŻSZY TUNEL ITALSKI.

(La piu lunga galleria d'Italia).

Niedawno otwarto nową linię kolejową, łączącą Florencję z Bolonią.

Na linii tej znajduje się najdłuższy tunel włoski, dzięki przebiegiu którego podróż kolejną pomiędzy powyższymi miastami trwać będzie zaledwie godzinę.

RÓŻNE.

ZMNIEJSZENIE SIĘ PRZESTĘPCZOŚCI W ITALII.

(Diminuzione di criminalità in Italia).

Bardzo znamienne zjawisko można zaobserwować w sądownictwie włoskim: jest to zmniejszenie się spraw karnych i jednocześnie zwiększenie spraw, wynikających ze stosunków pracy. W związku z tem w Sądzie Okręgowym w Genui liczbę wydziałów karnych z czterech zmniejszono do trzech. Prezes zlikwidowanego Wydziału Karnego objął kierownictwo w nowo kreowanym Wydziale Pracy.

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

W dn. 1 lutego r. b. zmarła w 48 roku życia Władysława Motylińska, wieloletnia urzędniczka Izby Handlowej Polsko-Italskiej oraz współpracownicza od początku istnienia n/czasopisma. Zmarła odznaczała się przedewszystkiem niezwykle miłą osobą, która w zakresie języków obcych, które zdobyła pojąć w stopniu rzadko spotykanym. Zajmowała się przekładami z języków francuskiego, włoskiego, hiszpańskiego, angielskiego, niemieckiego, rosyjskiego, a nawet japońskiego na polski, jednocześnie tłumaczyć z polskiego na francuski, włoski i t. p. Tłumać czyła nie tylko dzieła literackie, lecz z równą łatwością prace i artykuły ekonomiczne, prawnicze, techniczne, lekarskie, filozoficzne i t. p. Ta wszechstronność znajomości języków zjednywała s. p. Wł. Motylińskiej powszechne uznanie wszędzie tam, gdzie z jej przekładów korzystano. Nie było jej ambicją zdobyć rozgłosu, lecz zdobyć gruntowną wiedzę, którą chciwie pochłaniała od najmłodszych lat. W pośmiertne spuściznie zostawiła w rękopisach liczne przekłady utworów literackich oraz szereg utworów oryginalnych, literackich oraz filozoficznych, o których ogłoszenie drukiem nigdy nie zabiegała. Niewielką ilość przekładów s. p. Władysława Mo-

tylińska drukowała w „Journal de Pologne“ oraz w kilku innych czasopismach i stale zasilala przekładami z języka włoskiego i naodwrot nasz organ. Można śmiało powiedzieć, iż co najmniej połowa artykułów tłumaczonych czy to z polskiego na włoski, czy też z włoskiego na polski wyszła z pod Jej pióra. Ostatnimi większymi przekładami s. p. Władysławy Motylińskiej były tłumaczenia monografii L. Binetala p. t. „Chopin“ (na język francuski) oraz wydawn. Enitu „O sztuce w Italji“ (na język polski). Na trzy tygodnie przed śmiercią przełożyła na język polski przemówienie Benita Mussoliniego, wygłoszone w Izbie Posłów, które zamieściliśmy w Nr. 10/12 n/ro-ganu.

S. p. Władysława Motylińska prowadziła życie samotne, cały czas poświęcając pracy w biurze oraz umiłowanym przekładom z różnych języków obcych. Odznaczała się rzadko spotykaną dziś skromnością, bezinteresownością i gołębią wprost dobrocią serca. Należała do tych jednostek, które zawsze żyją dla innych, a nigdy dla siebie.

Cześć Jej świetlanej i zacnej pamięci!

L'INFLUENZA DELL'ARTE ITALIANA NELLE ANTICHE ZECCHIE DELLA POLONIA.

(Wpływ sztuki włoskiej w dawnych mennicach Polski).

La recente emissione dei nuovi spezzati d'argento polacchi dedicati alla memoria dell'eroico dittatore della Polonia insorta nel 1863, Romualdo Traugutt, fa ricordare che parte del conio delle monete in Polonia ha subito una forte influenza italiana. Infatti nei secoli XIII, XIV e XV la grande zecca di Cracovia lavorava quasi sempre sotto la direzione degli italiani chiamati all'opera dai vari sovrani della Polonia.

Già nel 1300 i due fiorentini Rainardo ed Alifardo, notissimi, nell'arte di battere moneta, lavorano assieme al lombardo Cinone per il re Venceslao II, il sovrano polacco e boemo, comando i celebri "grosze" di Praga e le monete d'oro. Più tardi il celebre Bartko, direttore della zecca del re Casimiro il Grande, lascia le tracce della sua discendenza da un certo Federico Italico, probabilmente di Genova.

IL TRICENTENARIO DI VARSAVIA.

(300-lecie Warszawy).

Lo scorso anno ricorreva il tricentenario della proclamazione di Varsavia come nuova capitale del Regno di Polonia. Come è noto la vecchia capitale era a Cracovia e nel 1595, per ragioni geografiche il re Sigismondo III si decise a trasportare la capitale del regno a Varsavia abbandonando la vecchia città anseatica e trasferendo la sua residenza nel piccolo borgo sulle rive della Vistola. Tuttavia per molti anni ancora Varsavia pur essendo la capitale di fatto non lo era di diritto e soltanto durante l'incoronazione del re Ladislao IV nel 1633 fu proclamata come tale. Il piccolo borgo che conservava gelosamente le tradizioni dei principi di Masovia divenne in tre secoli della sua funzione di prima città della Polonia un grandioso raggruppamento urbano che conta oltre 1 milione di abitanti e che possiede degli edifici religiosi e civili di notevole valore monumentale. Occorre aggiungere che nello sviluppo urbano di Varsavia una parte non indifferente spetta agli architetti ed agli artisti italiani particolarmente cari agli ultimi re della Polonia prima degli smembramenti.

I POLACCHI A TRENTO.

(Polacy w Trento).

Sono trascorsi ormai 510 anni dalla grande intensificazione di rapporti fra l'italianissima città alpestre di Trento e la Polonia, intensificazione dovuta alla nomina del principe Alessandro di Masovia a Vescovo di Trento. Il Vescovo Alessandro dopo il suo arrivo a Trento nel 1423 chiamò alla sua corte parecchi religiosi e nobili polacchi affidando a taluni fra di loro delle importanti cariche nel principato. Il primo cancelliere del principato feudale fu Stanislao Sobiechowski già professore all'Università di Cracovia e preposto al capitolo di Trento. Pure soggiornò a Trento il Magnifico Rettore della Sapienza di Cracovia Giacomo Zabrowski 1427-1429. Nel 1428 venne a Trento Giovanni Mozyski nominato canonico trentino e successivamente rettore di una chiesa ad Arco accompagnato da un suo nipote pure Giovanni divenuto nel 1439 suo successore al canonato. Fra i più attivi canonici polacchi di Trento in quell'epoca fu Giovanni Strehcz chiamato de Tenuo, secondo cancelliere del vescovato ed amico del principe Gianfrancesco Gonzaga di Mantova, morto a Trento nel 1466. Altri nomi frequentemente ricorrono nelle cronache del tempo e tra questi il nome di Pietro di Klopocyn, castellano di Stenico posto alla difesa della valle Giudicaria e di Stanislao di Rokosow suo successore. Infine anche il podestà di Trento fu un polacco, Nicola Kunicki. Occorre soggiungere che alla corte di Alessandro soggiornarono per lunghi anni i più noti umanisti di quel tempo e cioè Francesco de Bossis, Giovanni Guarino Guarini di Verona ed Enea Silvio Piccolomini di Siena successivamente Pontefice Pio II. Il Vescovo Alessan-

dro fu amico del duca di Milano Filippo Maria Visconti e quando nel 1439 scoppiò la guerra fra Milano e la Serenissima di Venezia la truppe trentine comandate dal polacco Pietro di Klopocyn castellano di Stenico marciarono assieme con i milanesi contro i veneziani. Tra i combattenti trentini furono oltre 30 polacchi della corte del principe Alessandro di Masovia.

LA CONFERENZA POGGIOLI ALLA DANTE.

(Odczyt prof. Poggiori w Tow. „Dante Alighieri“).

Nella sede della Dante Alighieri di Varsavia, davanti ad un pubblico numeroso il prof. Renato Poggiori dell'Università di Firenze, ha tenuto una interessante conferenza, parlando della „Letteratura italiana contemporanea“. Prese la parola la conferenza S. E. l'Ambasciatore d'Italia, Giuseppe Bastianini.

I CORSI GRATUITI D'ITALIANO ALLA DANTE.

(Bezpłatne kursy języka włoskiego w Tow. „Dante Alighieri“).

Con recente deliberazione del Consiglio direttivo della Dante Alighieri sono stati istituiti dei corsi gratuiti di lingua italiana.

L'affluenza delle iscrizioni, ascendenti a 400, dimostra, con quanto fervore si segue lo studio della lingua italiana a Varsavia. Per tanto questa iniziativa della Dante Alighieri, ha trovato il più vasto e generale consenso.

UNA INTERESSANTE CONFERENZA SUL TASSO ALLA DANTE ALIGHIERI.

(Ciekawy wykład o Torquato Tasso).

Invitato dalla Dante Alighieri di Varsavia, il chiaro studioso professor Pollak dell'Università di Poznań ha tenuto una interessante conferenza su „La fortuna del Tasso in Polonia“ mettendo particolarmente in risalto le primissime ottime traduzioni esistenti in Polonia del cantore della „Gerusalemme Liberata“. La bella conferenza che è stata tenuta in italiano, ha trovato il favore completo del numeroso pubblico accorso. Erano presenti S. E. l'Ambasciatore d'Italia Giuseppe Bastianini e donna Vittorina Bastianini.

LA CONFERENZA DI PIERO GADDA.

(Odczyt dziennikarza włoskiego w Warszawie).

Il giornalista e scrittore italiano Piero Gadda, invitato dalla Dante Alighieri di Varsavia ha tenuto una bella conferenza parlando dei viaggiatori e navigatori italiani. Il numeroso pubblico ha applaudito lungamente il conferenziere.

LE OPERE DELLA SCALA ASCOLTATE IN POLONIA.

(Transmisja oper z „La Scala“ w Polskiem Radio).

Per una felice iniziativa della Polskie Radio, è stata data la possibilità ai radioamatori polacchi di Varsavia, Leopoli e Lodz di ascoltare una serie di opere trasmesse dal glorioso teatro „La Scala“ di Milano. Sino dalla prima trasmissione della „Favorita“ di Donizetti, il pubblico polacco, ha dimostrato il suo vivissimo compiacimento per questa iniziativa. La stampa polacca e pure concorde nel rilevare la perfetta ed eccellente esecuzione della Scala, la quale detiene ancora e sempre il primato mondiale. Ecco il programma delle opere che verranno trasmesse: il 22 febbraio „Mossé“ di Perosi; il 15 marzo Concerto Palestrina; il 27 marzo „Dybuk“ Rocco; il 10 aprile „Isabeau“ di Mascagni; il 21 aprile „La Traviata“ di Verdi; il 29 aprile „Werther“ di Massenet; il 10 maggio „Mefistofele“ di Boito.

LE TRADIZIONI UNIVERSITARIE POLACCO-ITALIANE

(Tradycje uniwersyteckie polsko - italskie).

In occasione della consegna degli stendardi nazionali ai gruppi di studenti stranieri iscritti all'Università di Pisa, l'on. Ezio Maria Gray ha pronunciato un discorso rilevando le secolari relazioni stabilite fra università italiane e studenti stranieri. In un passaggio dedicato ai Polacchi, l'on. Gray ha ricordato che la Polonia è stata la prima nel mondo intero che avesse istituito un ministero dell'Istruzione Pubblica e inaugurato una politica razionale nel campo dell'istruzione e dell'educazione pubblica. L'oratore ha menzionato ancora, ai tradizionali legami di simpatia che legano gli studenti polacchi alle università italiane, e a Copernico, Kochanowski, Batory, ed altri celebri uomini della Polonia che frequentarono le università italiane.

LA POLONIA ODIERNA.

(Polska współczesna)

Nella serie delle conferenze organizzate dalla Scuola di lingue slave ed orientali a Roma (la dott. Wanda Wybowska De Andreis, dinanzi a un eletto pubblico di studiosi, tra cui si distinguevano numerosi stranieri, ha parlato de „La ricostruzione della Polonia del dopoguerra". Dopo aver trattato brevemente dei precedenti storici si è intrattenuta sulle questioni politiche più salienti: corridoio polacco, delimitazione delle frontiere, ecc. Ha poi illustrato, anche mediante proiezioni l'opera di ricostruzione del paese da quella materiale alla formazione di nuovi centri importanti come il porto di Gdynia, allo sviluppo dell'industria, dell'economia e della cultura.

All'appellaudita conferenza ha seguito un animato contraddittorio che ha fatto sentire al pubblico quanto siano scottanti certi problemi nel nuovo Stato Hanno preso parte alla discussione il Dott. Blinas (lituano), il Dott. Puccio (italiano) il Dott. Grinceno (ucraino), il Dott. Kosiński (polacco), ed altri, cui ha risposto esaurientemente l'oratrice.

POLACY W TRENTO.

(I Polacchi a Trento).

Uplłynęło już lat 510 od chwili nawiązania stosunków pomiędzy wybitnie italskimi, na zboczach Alp położonym miastem Trento a Polską, zblżenia, spowodowanego mianowaniem Aleksandra, księcia Mazowieckiego, biskupem Trenta. Książę Aleksander, przybywszy w r. 1423 do Trento, zawezwał na swój dwór kilku Polaków z pośród szlachty i duchowieństwa, poruczał im poważne stanowiska w Księstwie. Pierwszym kanclerzem feudalnego księstwa został Stanisław Sobienowski, b. profesor Uniwersytetu w Krakowie, proboszcz kapituły w Trento. Przebywał również w Trento w latach 1427 — 29 Rektor uniwersyt. Jagiellońskiego Jakób Zahorowski. W 1428 przybył do Trento Jan Moszyński, mianowany kanonikiem kapituły w Trento i następnie rektorem kościoła w Arco. Przybył on w towarzysztwo swego siostrzeńca, również Jana, który odziedziczył po nim kanoniję. Z pomiędzy najbardziej gorliwych i czynnych polskich kanoników w Trento był w tym okresie Jan Strelczak, zwany de Tanno, drugi kanclerz kurji biskupiej i przyjaciel Jana Franciszka Gonzagiego z Mantui, zmarły w Trento w r. 1466. Często spotykała się jeszcze w kronikach inne nazwiska polskie z tych czasów a między nimi kasztelana Piotra z Kłopotczyzna i Stanisława z Rokosowa. Wreszcie i burmistrz Trento został polak, Mikołaj Kunicki. Dodać należy, że na dworze księcia Aleksandra przez długie lata przebywali najświetniejsi humaniści z tych czasów, a mianowicie Francesco de Borris, Giovanni Guarino Guarini z Verony i Enea Silvio Piccolomini z Sienny, późniejszy papież Pius II. Biskup Aleksander był przyjacielem księcia medjołańskiego Filipa Maria Visconti, a kiedy w 1439 wybuchła wojna pomiędzy Medjołanem a Wenecją wojska trentyńskie pod wodzą polaka Piotra z Kłopotczyzna poszły razem z medjołańczykami walczyć przeciwko Wenecjanom. Pomiędzy walczącymi było przeszło 30 polaków z dworu księcia Aleksandra Mazowieckiego.

KURSY DLA CUDZOZIEMCÓW W ITALJI W 1934 R.

(Corsi per Stranieri in Italia nel 1934).

Instytut Italski Międzyuniwersytecki oraz Instytut Turystyczny wydały i w tym roku książki; zawierającą program kursów dla Cudzoziemców, jakie będą miały miejsce w 1934 roku w różnych miastach: we Florencji (od 15 grudnia 1933 r. do 10 marca 1934, od 15 marca do 10 czerwca i od 14 lipca do 28 sierpnia), w Sienie (od 14 stycznia do 18 marca; od 15 lipca do 2 września; od 3 lipca do 9 września — Akademia Muzyczna), w Rawennie (od 21 kwietnia do 4 maja), w Rzymie (od 10 do 31 maja; od 5 lipca do 29 sierpnia), w Faenzy (od 24 czerwca do 8 lipca), w Perugji (od lipca do października), w Wenecji (od 2 do 20 września).

Książka ta została wydana w językach francuskim, angielskim i niemieckim i będzie przesyłana bezpłatnie każdemu, kto zwróci się do Towarzystwa R. N. I. T., lub też do Urzędu Informacji zagranicą (Uffici Informazioni all'Estero) via delle Tre Pile 1, Roma.

KSIĄŻKA P. T. „DZIEŁO GENJUSZU ITALSKIEGO ZAGRANICĄ“.

(Una pubblicazione su „L'Opera del Genio Italiano all'Estero“).

Italskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych z polecenia Szefa Rządu rozpoczęło druk książki p. t.: „Dzieło o genjusz italskim zagranicą“.

Książka ta w założeniu sięgnąć ma zamierzonych czasów by odnieść w nich niezlizcone ślady genjusz italskiego, — i będzie najspanialszym i najbardziej wy-czerpującym obrazem tego, co Italia i jej synowie stworzyli w dziedzinie kultury dla świata całego i postępu narodów.

WIOSNA SYCYLIJSKA.

(La „Primavera Siciliana“).

Wszystkie stacje kolejowe oraz italskie Biura Podróżów wydają od 1-go stycznia do 30 czerwca 1934 r. bilety na t. zw. „Wiosnę Sytylijską“, tam i z powrotem do Palermo, lub Taorminy, do Katanii, Syrakuz lub Agrigento ze zniżką 50% na okres 30 dni, nie licząc dnia wydania biletu.

Wszelkich informacji co do tych żniżek, oprócz Biur Podróżów, udziela bezpośrednio Tow. Enit. via Marghera 2 w Rzymie.

PRZEPISY O STUDENTACH - OBCEKRAJOWCACH W ITALJI.

(Per gli studenti stranieri in Italia).

Min. Wychowania Narodowego wydało rozporządzenie, zawierające m. in. przepisy następujące:

Celem przyjęcia w poczet studentów na jednym z uniwersytetów italskich należy składać podania za pośrednictwem italskiego urzędu konsularnego w miejscu pochodzenia.

Studenti - obceokrajowcy przed przyjęciem mogą być poddani egzaminowi ze znajomości języka italskiego.

Przepisy te nie dotyczą studentów, którzy zostali już zaistatutowani na jednej z wyższych uczelni w Italji.

KONCERT MUZYKI POLSKIEJ W TURYNIE.

(Concerto di musica polacca a Torino).

Z zadowoleniem stwierdzać należy, że muzyka polska wykazuje coraz więcej zrozumienia i uznania zagranicą, o czym świadczy fakt, że programy broadcastingów europejskich nadają coraz częściej audycje muzyki polskiej. Ostatnio w programach radiostacji italskiej w Turynie był zamieszczony 9 marca koncert złożony z utworów kompozytorów polskich, w którym m. in. wykonano balet góralski Karola Symonowskiego p. t. „Harnasie“. Dyrygował Grzegorz Fitelberg.

MIĘDZYNARODOWY FESTIVAL MUZYCZNY WE FLORENCJI.

(Festival Internazionale di Musica a Firenze).

2-go kwietnia zostanie otwarty we Florencji w teatrze Politeama XII-y Międzynarodowy Festival Muzyczny. Rozpocznie się on koncertem symfonicznym muzyki włoskiej, obejmującym utwory kompozytorów: Alfano, Mule, Dalia-piccola, Malipiero i Castella. Następnie odbędą się inne koncerty symfoniczne z uwzględnieniem kompozytorów zagranicznych, jak: Honegger, Ravel, Bartók, Berg, Varckerich i Schechter. Odbędą się też trzy koncerty muzyki kameralnej, z których jeden będzie poświęcony utworom kompozytorów włoskich — Labroca, Nielsen i Pizzetti.

MUZEUM HISTORJI MEDYCYNY W RZYMIE.

(Museo della storia della medicina a Roma).

Odbędzie się uroczyste otwarcie nowego muzeum historii medycyny i nauk sanitarnych. Muzeum zgromadziło ciekawą kolekcję instrumentów lekarskich, bogatą bibliotekę, zebraną przez włoski instytut historyczny lekarski, oraz cały szereg dokumentów, dotyczących leczenia i zawodu lekarskiego w Italji. Muzeum mieści się w nowym skrzydle szpitala św. Ducha nad Tybrein.

NOWA OPERA RESPIGHI'EGO.

(Una nuova opera di Respighi).

W dn. 23 stycznia r. b. wystawiano w Rzymie nową operę Ottorino Respighi'ego p. t. „Plomisch” (La fiamma). Rzecz się dzieje w Rawennie. Bohaterką opery jest Sylwana, młodsiutka żona starego egzarchy bizantyjskiego, zamknięta w przepyszny pałacu namiestnika cesarza Bizancjum.

Nowa opera, zdaniem fachowców, odznacza się niezwykłą melodyjnością. Rzecz można, że Ottorino Respighi powraca tu poniekąd do najdawniejszych tradycji włoskiej szkoły operowej. Sam kompozytor oświadczył dziennikarzom, że w swej operze chce odpowiedzieć, iż trzeba „śpiewać z prostotą i szczerością, śpiewać dla szerokich warstw społeczeństwa”.

ODNALEZIENIE GROBOWCA BOTTICELLI'EGO.

(Il rinvenimento della tomba di Botticelli).

Franciszkanin, o. Calamandrei, po długich studiach, prowadzonych w kościele Wszystkich Świętych we Florencji, odnalazł grobowiec słynnego mistrza florenckiego, Sandro Botticelli'ego, którego właściwe nazwisko było Filipepi.

O. Józef Calamandrei, wsład za wskazówkami Vosario, który zaznaczył w swych żywotach wielkich malarzy i artystów, że Botticelli pochowany był w kościele Wszystkich Świętych, gdzie malował postać św. Augustyna, odnalazł dokładnie miejsce wskazane przez Vasario.

Obecnie powstał projekt przyozdobienia grobowca herbem rodzinnym Botticelli'ego oraz przeniesienia do kościoła Wszystkich Świętych słynnego „Holdu Trzech Króli”, obecnie przechowywanego w galerji Uffizi.

Jak wiadomo, w „Holdzie Trzech Króli” Botticelli sportretował samego siebie w jednej z postaci orszaku.

MAŁOWIDŁA W POLSKIEJ KAPLICY W LORETO.

(Dipinti nella cappella polacca a Loreto).

W samem środku niewielkiego miasta Loreto, w prowincji Ankony, wznosi się na wzgórzu wspaniała renesansowa bazylika, w której znajduje się Domek Loretański (Casa Santa), mający, według bardzo dawnego podania, być domkiem, w którym w Nazarecie mieszkała Matka Boża, cudownie tu z Palestyny przeniesionym.

Wokół Domku Loretańskiego różne narody katolickie posiadają z dawien dawna w bazylice swoje kaplice. Nie braknie tam również kaplicy polskiej. Kaplicę tę ostatnio, w związku z 250-tą rocznicą wyprawy wiedeńskiej i uroczystości ku czci Jana Sobieskiego, który, jak wiadomo, szczególniejsze nabożeństwo złożył do Matki Boskiej Loretańskiej, przyozdobiono pięknymi malowidłami, pędzla znanego malarza włoskiego, prof. Artura Gattiego.

Malowidła składają się z fresków na sklepieniu i dwu wielkich tryptyków: wykończonych już zwycięstwa pod Wiedniem i opracowywanego jeszcze Cuda nad Wisłą. Główną część fresków na sklepieniu jest apoteoza N. M. P. Królowej Polski.

Na pozostałych częściach sklepienia, bogato ozdobionych ornamentami z przeplatających się lilij i róż, umieszczono symbole innych, znanych z litanji, tytułów Bogrodawcy.

Dwie boczne ściany przeznaczone na oba wspomniane tryptyki. W górze nad tryptykami prof. Gatti umieścił z jednej strony postacie św. Jana Kantego, św. Stanisława Biskupa i św. Stanisława Kostki, z drugiej zaś bóg: bóg. Salomei, św. Wojciecha i błog. Jakóba Strzemię. Gotowy już tryptyk wyprawy wiedeńskiej przedstawia król Jana III po zwycięstwie.

Nadmienić wypada, że twarz stojącego za królem chorążego ze znakiem królewskim jest autoportretem artysty. Centralną postacią drugiego tryptyku będzie ks. Ignacy Skorupka, a wśród innych postaci znajdują się wizerunki ówczesnego nuncjusza Ratti, ks. kardynała Al. Kakowskiego i ś. p. ks. kardynała prymasa Dalbora.

ODSLONIĘCIE ZAMKU SANT'ANGELO.

(Lavori dal castello Sant'Angelo).

Najwyższa rada do spraw archeologii i sztuk pięknych postanowiła zburić zbudowane za panowania Papieża Urbana VIII 1623 — 1644) koszary, otaczające słynny zamek Sant' Angelo, który był pierwotnie mauzoleum cesarza rzymskiego Adriana i grobowcem cesarza aż do czasów Karakalli, następnie, za czasów papieskich stanowiący cytadellę Rzymu i więzienie.

Przez zburzenie koszar odsłonięty będzie zupełnie widok na piękne kształty architektoniczne tej starożytnej budowli.

PRACE WYKOPALISKOWE NA TERENIE MIASTA STABBIA.

(Scavi sul terreno della città di Stabbia).

W sezonie wiosennym p. r. rozpoczęły się prace wykopaliskowe na terenie jednego z najstarszych urodzisk rzymskich miasta Stabbia, zniszczonego podczas wybuchów Wezuwiusza w 63 i 79 roku naszej ery jednocześnie z Herkulanum i Pompeją.

Udzrowisko to, znane ze swych 28 źródeł wód mineralnych, istniejących do dziś dnia w Castellamare di Stabbia, było otoczone kregiem willi patrycjuszów rzymskich. Teren dawnego centrum miejskiego leży w odległości kilometra od obecnego Castellamare di Stabbia.

Pierwsze wykopaliska na tym terenie datują się z 1798 roku, gdy za czasów Karola III odnaleziono przypadkowo kilka posągów marmurowych i malowideł ściennych w stylu pompejańskim. Wiekse rezultaty dały wykopaliska, prowadzone własnym sumptem w połowie zeszłego stulecia przez archeologa Michała Ruggiero, podczas których odnaleziono znaczne ilości monet, kilka papirusów i liczną kolekcję instrumentów chirurgicznych. Obecnie, dyrektor wykopalisk w Kampanji, prof. Amadeusz Mujari, przystąpił do metodycznych wykopalisk, zwłaszcza na terenie wili prywatnych, które, niewątpliwie zawierają dzieła sztuki i ciekawe utensylja domowe.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY I PRZEDSTAWICIELSTWA

876 a. Rękawiczki skórkowe gotowe, skóry surowe i garbowane do wyrobu rękawiczek i obuwia pragnie przywozić do Polski firma italska z Neapolu i w tym celu nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

877 a. Złoto w cienkich arkuszach używane do robót introligatorskich, do nadruków na tkaninach, na skórach (w przemyśle kapelusznym) i t. p. oraz ołówki i multiplikatory automatyczne (t. zw. ołówki Pitagorasa pozwalające jednocześnie wykonywać działania arytmetyczne pragnie przywozić do Polski firma italska z Mediolanu i w tym celu poszukuje przedstawicieli.

878 a. Części zamienne do samochodów pragnie przywozić do Polski firma italska z Turynu i poszukuje przedstawicieli.

879 a. Skóry surowe suche jagnięcie na futra pragnie przywozić do Polski firma italska z Sulmony i poszukuje zastępców.

880 a. Nasiona buraków cukrowych. Firma italska z Dole pragnie wywozić ten artykuł do Italii i nawiąże stosunki z polskimi eksporterami.

881 a. Migdały, oliwę i zboża pragnie sprowadzać do Polski firma z Triggiano i poszukuje zastępców.

882 a. Maszyny i urządzenia, mające zastosowanie w fabrykach makaronu, młynach i działach pokrewnych pragnie przywozić do Polski firma z Mediolanu i w tym celu nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami wzgl. udzieli przedstawicielstwa.

883 a. Oliwę jadalną, pragnie przywozić do Polski firma z Imperji i w tym celu nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

884 a. Ekstrakty sproszkowane do wytwarzania vermouthis, win, likierów i innych trunków pragnie przywozić do Polski firma italska z Mediolanu i poszukuje przedstawicieli.

885 a. Pióra wieczne pragnie przywozić do Polski firma z Florencji, poszukuje zastępców na Polskę.

886 a. Multiplikatory do rowerów, ekonomizatory do benzyny, karburatory spirytusowe do silników i t. p. pragnie importować firma z Vicenzy i poszukuje przedstawicieli na Polskę.

DOMANDE ED OFFERTE DI MERCI E RAPPRESENTANZE

413 b. Lana di legno. Ditta di Varsavia desidera esportare quest'articolo in Italia e cerca rappresentante.

414 b. Preparati di propria invenzione per uso medicinale. Ditta di Varsavia desidera esportare questi articoli in Italia.

415 b. Piatte di corno per la fabbricazione di pettini una ditta polacca di Varsavia desidera esportare in Italia.

416 b. Reti da pesca. Ditta di Gdynia desidera allacciare rapporti con case italiane esportatrici.

417 b. Zolfo. Ditta di Łódź desidera importare quest'articolo dall'Italia.

418 b. Lampade di benzina e fornelli di alcool di propria invenzione desidera esportare in Italia una ditta di Varsavia.

OGÓLNY WIDOK
STOCZNI
W MONFALCONE.

CANTIERI RIUNITI DELL'ADRIATICO

(POŁĄCZONE STOCZNIE ADRIATYCKIE).

Spółka Akcyjna—Kapitał: 150.000.000 lir.—całkowicie wpłacony.

Dyrekcja główna: Tryjest — Palazzo Lloyd Triestino.

STOCZNIA SAN MARCO — Stocznia MONFALCONE — Stocznia SAN ROCCO. 17 doków dla okrętów długości do 280 m. Statki handlowe o pojemności 1.126.100 T. S. L. — Okręty wojenne o 407.200 ton wyporności.

FABRYKA MASZYN w S. ANDREA — Silniki Diesla okrętowe typu B. & W. oraz Sulzera o sile 256.200 HPI — Maszyny parowe zmienne typu Lentz i turbiny Parsona o sile 1.902.500 HPI.

ZAKŁADY DO BUDOWY DŹWIGÓW I WARSZTATY CIESIELSKIE METALOWE — Patenty na dźwigi portalowe automatycznego ładowania i wyladowywania przy pomocy prądu elektrycznego, — mosty żelazne.

ZAKŁADY ELEKTROMECHANICZNE — WARSZTATY LOTNICZE — WARSZTATY KOLEJOWE — HUTY.

„POŁĄCZONE STOCZNIE ADRIATYCKIE” („CANTIERI RIUNITI DELL'ADRIATICO”) którym Polskie Transatlantyczne Towarzystwo Okrętowe powierzyło budowę dwóch okrętów dla linii: Gdynia—Ameryka, zaliczane są do najpotężniejszych stoczni świata.

Istotnie w r. 1931 „Połączone Stocznie Adriatyckie” zajmowały na świecie pierwsze miejsce pod względem tonażu i mocy wytworzonych aparatów motorowych, co wynika z wyżej przytoczonego wykazu, zamieszczonego w numerze grudniowym 1931 roku w „Glasgow Herald”.

Pojemność w tonn.

1. Cantieri Riuniti dell'Adriatico	110.992
2. Swan, Hunter & Wigham Richardson	84.195
3. Vickers Armstrongs	76.830
4. Harland & Wolff	70.298
5. Burmeister & Wain	66.841
6. Goetawerken	54.630
7. Ansaldo	52.800
8. Deutsche Werft, Hamburg	52.091

OGÓLNY WIDOK
STOCZNI
W S. MARCO.

	Pojemność w tonn.
9. Bethlehem S. B. Co.	50.507
10. Newport News Co.	49.359
11. New-York S. B. Co.	48.720

	Siła aparatów motor.
1. Cantieri Riuniti dell'Adriatico	228.000
2. Ansaldo	200.000
3. Odero e Terzi e Orlando	183.000
4. The Loire Company	164.466
5. Vickers e Armstrong	144.000
6. Mitsubishi Works	112.274
7. General Electric Company (U.S.A.) . .	92.500
8. Hawthorn Leslie	92.000
9. Spanish S. B. Co.	84.000
10. Parsons Company	82.400

„Połączone Stocznie Adriatyckie” powstały z połączenia się trzech Towarzystw: Tryjeścieńskich Zakładów Technicznych w Tryjeście, z Tryjeścieńskiej Stoczni Morskiej w Monfalcone i ze Stoczni S. Rocco di Muggia i obejmują następujące stocznie i fabryki:

STOCZNIA S. MARCO W TRYJESCIE, założona w 1857 r., przeznaczona była przed wojną prawie wyłącznie do budowy statków wojennych, zaś po wojnie do budowy floty morskiej i wielkich statków transatlantyckich, między innymi „CONTE GRANDE”, o pojemności 25.661 TSL, „VICTORIA” — 13.068 i „CONTE DI SAVOIA” — 48.502 tonn.

WARSZTATY OKRĘTOWE W MONFALCONE, założone w 1907 r., przeznaczone do budowy statków handlowo-towarowych i pasażerskich oraz łodzi podwodnych.

W Monfalcone zostały zbudowane najszybsze w świecie statki: „NEPTUNIA” i „OCEANIA”, jak również „SATURNIA” i „VULCANIA”.

WARSZTATY OKRĘTOWE W SAN ROCCO DI MUGGIA, dawniej przeznaczone do budowy statków handlowych, obecnie wyspecjalizowały się w naprawie i rozbiórce statków morskich.

FABRYKA MASZYN S. ANDREA w Tryjeście dostarcza silników do statków, budowanych na stocznich z tej grupy.

ZAKŁADY BUDOWY MOSTÓW I DZWIĞÓW w Tryjeście, wykonującej ważne zamówienia na budowę mostów i dźwigów dla Italji i zagranicy.

WARSZTATY ELEKTROMECHANICZNE W MONFALCONE dostarczają wszelkich instalacji elektrycznych dla statków, zbudowanych w stocznich, oraz wykonywują wiele instalacji lądowych.

WARSZTATY KOLEJOWE W MONFALCONE przeznaczone są do budowy wagonów pasażerskich i wojskowych.

Do grupy tej zaliczają się jeszcze:

STOCZNIE I WARSZTATY MECHANICZNE w Wenecji, przeznaczone do budowy drąg i statków przybrzeżnych.

STOCZNIA MORSKA SCGLIO OLIVI DI POŁA, służąca do reparacji i rozbiórki statków.

Konstrukcje morskie, dotąd wykonane przez „Połączone Stocznie Adriatyckie” obejmują 726 statków handlowych o pojemności 1.126.100 T.S.L., 337 statków dla marynarki wojennej, o 407.200 tonn wyporności.

Fabryka Maszyn S. Andrea wykonała ogółem 413 maszyn zmiennych o sile 813.000 koni indykowanych 29 instalacji turbinowych (75 turbin) o sile 1.089.500 koni indyk., 45 instalacji Diesla (164 silniki) o sile 256.000 koni indykowanych o ogólnej mocy 2.137.000 koni. Działalność stoczni w prowincji Venezia Giulia skierowała się po

STATEK PASAŻERSKI
„OCEANIA“.

wojnie do budowy nowych statków morskich i tym właśnie stoczniom zawdzięczać należy, że budowa statków parowych zaledwie w nie wielkiej mierze i to z nikłym rezultatem gdzieś indziej przed r. 1920 zapoczątkowana, z chwilą oddania do użytku statków „ESQUILINO” i „VIMINALE” uległa radykalnej zmianie w kierunku budowy statków handlowych w Italii. Bez względu na ufanie do nowego typu silnika działo się, że, za naszym wyjątkiem, wszystkie statki, zbudowane w ostatnich latach w Italii, zaopatrzone zostały w silniki Diesla.

To też „Połączone Warsztaty” odgrywały rolę prawdziwych pionierów na tem polu, a, obejmując wiele innych zagadnień technicznych, znalazły uznania na całym świecie, dzięki swym statkom „SANTURNIA”, „VULCANIA” i „VICTORIA” (ten ostatni jest to najszybszy statek na świecie), a nadto dzięki szybkim i tanim statkom ciężarowym i ostatniemu statkowi „NEPTUNIA”, który razem z bliźniaczą „OCEANIA” bije bezapelacyjnie rekord na polu budowy pożytecznych statków dla przewozu pasażerów.

W r. 1923 dzięki organizacji wytwórczej i doskonałości technicznej stocznia w Monfalcone, pokonując konkurencję największych stoczní światowych, potrafiła zdobyć sobie pierwsze zamówienia na statki u armatorów zagranicznych.

W krótkim czasie uznanie dla stoczní stało się tak wielkie, że w okresie zaledwie 8 lat, czyli od 1925 r. do dnia dzisiejszego, zdobyła ona sobie zamówienia zagraniczne na 61 statków o pojemności 188.688 T. S. L. oraz wyporności 8495 tonn, wartości prawie pół miljarða lirów, udzielone przez armatorów rosyjskich, tureckich, hiszpańskich, portugalskich, brazylijskich, norweskich, północnoamerykańskich i angielskich, a więc narodów, mających świetne tradycje na polu techniki morskiej.

Odsetek statków, zbudowanych dla zagranicy, w stosunku do ogólnej liczby statków, spuszczonej

na wodę przez stocznię giulijską, waha się między latami 1927 a 1932 od 13% do 75% każdorocznie.

W 1929 r., przy zmniejszonej produkcji, prawie 73% tonażu, spuszczonego na wodę, przypadło na zamówienia zagraniczne.

Ustalenie tego faktu ma doniosłe znaczenie: łatwo jest zrozumieć, do jakiej doskonałości technicznej i organizacyjnej musiała dojść Stocznia w Monfalcone, by stanąć zwycięsko nawet na gruncie międzynarodowym.

W okresie powojennym Zjednoczone Stocznie Adriatyckie zbudowały prawie 60% statków handlowych, wyprodukowanych w Italii, a działalność ich od 1919 roku aż do dnia dzisiejszego można zobrażować w następujących liczbach:

207 jednostek zbudowanych dla marynarki handlowej o pojemności 813.206 tonn rejestr. brutto.

32 jednostki zbudowane dla marynarki wojennej o wyporności 60.863 tonn.

Po wojnie Połączone Stocznie Adriatyckie dawały pracę w swych warsztatach 17 tysiącom robotników, wypłacając pensyj i zarobków przeciętnie około 40 milionów — w pierwszych latach, a 100 milj. — w następnych, dokonywując jednocześnie zakupy różnego materiału użytkowego przeciętnie na sumę 225 milionów rocznie.

Z pomiędzy najważniejszych zamówień, wykonanych w ostatnich latach, oprócz już wymienionych statków „SATURNIA”, „VULCANIA”, „VICTORIA”, „NEPTUNIA”, „OCEANIA”, odpowiadających najnowszym wymaganiom techniki, oraz krążowników „TRIESTE”, „FIUME”, „CADDORNA” i 20 łodzi podwodnych, wspomnieć należy o „CONTE DI SAVOIA”, turbinowym okręcie pasażerskim, o pojemności 48.502 T. S. L., który podczas próby rozwinął szybkość 29,5 węzłów, używając przytem wyjątkowo niewiele opalu.

STATEK PASAZERSKI „CONTE DI SAVOIA”

Statki te mogą ubiegać się o pierwszeństwo na wszystkich morzach, bogato wyposażone w nowe wynalazki techniczne oraz ozdoby dekoracyjne, stanowią świadectwo doskonałości pod względem technicznym i zdolności produkcyjnej Połączonych Stoczní Adrjatyckich.

STOCZNIA W MONFALCONE, gdzie zostaną zbudowane dwa okręty dla linii GDYNIA — AMERYKA.

Założona w 1907 r. przez Kaliksta Cosullicha, stocznia ta już przed wojną rozwinęła swój własny program budowy statków morskich. W 1911 spuszczone na wody statki o pojemności 17.815 ton, między innymi statek „PRESIDENTE WILSON”, w r. 1912 tonaż statków, spuszczonej na wody, wzrósł do 19.034, zaś w 1915 — do 32.045 ton.

STATEK PASAZERSKI „NEPTUNIA”

W 1914 r., w chwili wybuchu wojny światowej, doki w Stoczní w Monfalcone zajęte były przez poważne prace budowlane, lecz ognista zawierucha, rozpetana nad Europą, ugodziła nielitościwie i w tę stoczníę, która wskutek swego położenia geograficznego, stała się terenem zawziętych walk. Niepokonany upór założycieli Stoczní nie ugiął się na widok kompletnej przebudowy Stoczní, która stała na dawnych gruzach, nowocześnie wyekwipowana, zaopatrzona i urządzona, wysuwając się na czoło pośród najsilniejszych i najbardziej produkcyjnych placówek przemysłowych.

Działalność Stoczní szybko się zwiększała, organizacja pracy została udoskonalona według najnowszych wymagań, osiągając znaczną oszczędność kosztów i czasu, i dlatego mogła zdecydowanie wysunąć się na pierwszy plan, utrzymując się na nim nawet w najtrudniejszych chwilach kryzysu światowego.

Stocznia w Monfalcone posiada ogółem powierzchní 600.000 m², z których 60.000 jest zabudowanych, posiada 9 doków dla okrętów, mających do 270 m. długości oraz 3 baseny reparacyjne. Ogółem instalacje w Tryjeście i Monfalcone posiadają 1.126.160 m² powierzchni, z czego 172.850 jest pokrytych zabudowaniami, posiadają ogółem 17 dokoń różnej długości, 4 doki do reparacji podwodnej części kadłuba i jeden slip.

Stocznie te mogą budować okręty wszelkich typów i rozmiarów, poczynając od najtańszych statków mieszanych aż do największych luksusowych kolosów transatlantycznych, od łodzi podwodnych do krążowników i wielkich statków wojennych.

Włoska Spółka Akcyjna
Adriatyckie Towarzystwo Ubezpieczeń w Tryjeście
„Riunione Adriatica di Sicurtà”
Rok założenia 1838.

DYREKCJE: Lwów, ul. 3-go Maja Nr. 12.
Warszawa, ul. Moniuszki Nr. 10 (dom własny).

UBEZPIECZENIA: od ognia, od kradzieży z włamaniem, od odpowiedzialności cywilno-prawnej, od nieszczęśliwych wypadków i życiowe.

W skład naszego koncernu, obejmującego przeszło 20 spokrewnionych Towarzystw wchodzi również **Towarzystwo Ubezpieczeń „Piast”**.

Oddziały i przedstawicielstwa we wszystkich większych miastach Rzeczypospolitej.

Międzynarodowa Wystawa wytwórczości kolonialnej, która podzielona została na 10 sekcji, obejmujących wszystkie najważniejsze działy: rolnictwa przemysłu, handlu i komunikacji. Nadto obejmie ona wystawy specjalne państw obcych, oraz instytucji i organizacji, rozwijających działalność na polu turystyki, hotelarstwa, drobnych przemysłów, rzemiosł, opieki społecznej i tp.

VIII TARGI
W TRYPOLISIE

od 11 marca do 11 maja 1934

Bliższych informacji udzielają: dyrekcja Targów w Trypolisie (Viale Sicilia Sciarra el Larbi), Zastępstwo Targów w Rzymie (via del Tritone 87) oraz Izba Handlowa Polsko - Włoska w Warszawie (Moniuszki 10).

508

508

POLSKI FIAT

Najoszczędniejszy z wygodnych

Najwygodniejszy z oszczędnych

7 — 8 litrów benzyny na 100 klm.

Szybkość 90 klm. godz.

4 HAMULCE HYDRAULICZNE

4 AMORTYZATORY HYDRAULICZNE

CENA ZŁ. 7.200

Za 4-osobową Karetę

WARSZAWA, HOTEL EUROPEJSKI

Oddziały i przedstawicielstwa

we wszystkich większych miastach Polski.
